

Національний університет «Острозька академія»
Навчально-науковий інститут лінгвістики
Кафедра комп'ютерної лінгвістики

Кваліфікаційна робота
на здобуття освітнього ступеня магістра
на тему
Вербалізація теми «війна» в англomовному ЗМІ

Виконав: студент 2 курсу, групи МКЛІ-2
спеціальність: 035 Філологія
спеціалізація: 035.10 Прикладна лінгвістика
Шевчук Іоан Володимирович
Керівник: проф.Архангельська А.М.

Рецензент _____
(прізвище та ініціали)

Роботу розглянуто і допущено до захисту
на засіданні кафедри комп'ютерної лінгвістики
протокол № ____ від " ____ " _____ 2024 р.
Зав. кафедри _____ Леся КОЦЮК

Острог – 2024

--	--	--

ЗМІСТ

ВСТУП3

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТІВ У ДИСКУРСІ ЗМІ6

1.1 Поняття дискурсу: визначення і класифікація6

1.2 Дискурс ЗМІ як специфічний тип дискурсу12

1.3 Визначення та типологія концептів18

1.4 Способи вербалізації концептів у медіатекстах25

РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ТЕМИ «ВІЙНА» В АНГЛОМОВНИХ ЗМІ27

2.1 Вербалізація теми війни у традиційних медіа27

2.1.2 Лексико-семантичні особливості вербалізації теми «війна»27

2.1.2 Аналіз використання риторичних прийомів у висвітленні військових конфліктів46

2.2 Вербалізація теми війни у цифрових медіа та соціальних мережах66

2.2.1 Лексико-семантичні особливості вербалізації теми «війна»66

2.2.2 Аналіз використання риторичних прийомів у висвітленні військових конфліктів72

2.3 Порівняння вербалізації теми «війна» в різних типах медіа83

ВИСНОВКИ86

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ89

--	--	--

ВСТУП

В умовах глобалізації та поширення інформації, тема війни є однією з провідних у медійному просторі. Англomовні засоби масової інформації відіграють важливу роль у формуванні громадської думки щодо міжнародних конфліктів, зокрема війни в Україні, та впливають на сприйняття подій широкою аудиторією. У цьому контексті, дослідження вербалізації теми війни в англomовних ЗМІ дозволяє зрозуміти не лише риторичні стратегії, що використовуються для висвітлення конфліктів, але й те, як лексичні та стилістичні засоби можуть впливати на аудиторію та її ставлення до війни.

Актуальність дослідження полягає в необхідності поглибленого аналізу мовних засобів, що використовуються для вербалізації війни в англomовних медіа, з метою виявлення тенденцій та їхнього впливу на формування уявлень про війну в глобальному масштабі. Така робота дозволить краще зрозуміти, як мовні та стилістичні прийоми відображають ставлення медіа до подій, що, в свою чергу, сприятиме розвитку філологічної науки, зокрема в аспекті аналізу медіадискурсу та риторики сучасної журналістики.

Метою дослідження є аналіз вербалізації теми «війна» в англomовних засобах масової інформації, зокрема у традиційних та цифрових медіа, а також соціальних мережах, для виявлення лексико-семантичних та риторичних особливостей її представлення в різних типах медіадискурсу.

Для досягнення цієї мети необхідно виконати такі **завдання**:

- визначити поняття дискурсу та класифікувати його основні типи;
- охарактеризувати дискурс засобів масової інформації як специфічний тип дискурсу;
- дослідити концепт «війна» та визначити його типологічні характеристики;
- дослідити лексико-семантичні особливості вербалізації теми війни в традиційних медіа;

--	--	--

- провести аналіз риторичних прийомів, що використовуються у висвітленні військових конфліктів у традиційних медіа;
- проаналізувати лексико-семантичні особливості вербалізації теми війни у цифрових медіа та соціальних мережах;
- дослідити риторичні прийоми у висвітленні війни у соціальних мережах та цифрових медіа;
- порівняти вербалізацію теми «війна» у різних типах медіа (традиційних і цифрових) для виявлення специфічних особливостей.

Об'єктом дослідження є вербалізація концептів у дискурсі англомовних засобів масової інформації.

Предметом дослідження є лексико-семантичні та риторичні особливості вербалізації теми «війна» у традиційних медіа, цифрових медіа та соціальних мережах.

У дослідженні використовувалися різні **методи** для досягнення поставленої мети та завдань. Метод спостереження застосовувався для збору фактичного матеріалу з англомовних медіа та соціальних мереж щодо вербалізації теми «війна». Порівняння використовувалося для аналізу відмінностей у вербалізації війни між різними типами медіа, включаючи традиційні та цифрові платформи. Для виявлення особливостей лексико-семантичних та риторичних прийомів були використані методи аналізу й синтезу, які дозволили структурувати та узагальнити дані. Метод індукції сприяв формуванню висновків на основі окремих спостережень, тоді як дедукція допомогла встановити загальні закономірності у вербалізації конфліктів у різних медіа.

Наукова новизна дослідження полягає у спробі власного аналізу вербалізації теми «війна» в англомовних традиційних та цифрових медіа, зокрема у соціальних мережах. Дослідження також виявляє нові аспекти впливу цифрових медіа на формування громадської думки через стилістичні прийоми та риторику, що сприяє кращому усвідомленню їх ролі у глобальній комунікації під час війни.

--	--	--

Практичне значення роботи полягає у можливості застосування результатів дослідження для вдосконалення методик аналізу дискурсу медіа та вивчення риторичних прийомів у журналістиці. Отримані дані можуть бути корисними для фахівців з медіакомунікацій, журналістів, а також науковців, які займаються аналізом медіа-дискурсу, особливо у контексті висвітлення військових конфліктів. Результати дослідження можуть також використовуватись у навчальних програмах з лінгвістики, медіадосліджень та риторики, а також у практичній діяльності при підготовці журналістських матеріалів для висвітлення конфліктів.

Апробація результатів дослідження.

Логіка дослідження зумовила **структуру** роботи. Дипломна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг – 99 сторінок.

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження, визначено об'єкт, предмет, мету і завдання роботи, а також описано наукову новизну, практичне значення та методи дослідження.

У **першому розділі** «Теоретичні засади дослідження вербалізації концептів у дискурсі ЗМІ» розглядаються основні поняття і класифікації дискурсу, зокрема медіадискурсу, та специфіка його впливу на аудиторію. Також наводиться визначення та типологія концептів, аналізуються основні способи вербалізації концептів у медіатекстах.

Другий розділ «Аналіз вербалізації теми «війна» в англomовних ЗМІ» присвячений практичному аналізу використання лексико-семантичних та риторичних засобів у висвітленні теми війни в англomовних традиційних і цифрових медіа. У цьому розділі також здійснено порівняння вербалізації теми війни у різних типах медіа.

Висновки містять узагальнення основних результатів дослідження та визначають перспективи подальших наукових розвідок на цю тему.

--	--	--

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТІВ У ДИСКУРСІ ЗМІ

1.1 Поняття дискурсу: визначення і класифікація

У лінгвістиці терміни «текст» і «дискурс» часто вживаються паралельно, проте мають важливі відмінності у своєму змістовному наповненні. Текст – це статична одиниця мовленнєвої діяльності, яка є завершеним результатом комунікативного акту. На відміну від тексту, дискурс трактується значно ширше, оскільки він охоплює не лише сам текст, а й процес його створення, сприйняття, а також весь контекст, у якому він існує. Таким чином, текст є складовою частиною дискурсу, тоді як дискурс – це динамічне явище, що відображає взаємодію між текстом і його соціальним, культурним та психологічним контекстом [25, с. 246].

Теоретики дискурсу, зокрема Т. ван Дейк, наголошують на важливості врахування екстралінгвістичних факторів, таких як прагматичні, соціокультурні, історичні та психологічні умови, що впливають на сприйняття та використання тексту. На відміну від тексту, який є статичним, дискурс є активним і безперервним процесом комунікації між щонайменше двома учасниками – тим, хто передає повідомлення, і тим, хто його сприймає [45, с. 163].

М. Фуко додає до цього розуміння, що дискурс виступає як спосіб актуалізації тексту в певних ментальних і прагматичних умовах, підкреслюючи роль контексту у формуванні та інтерпретації значень. Важливо відзначити, що дискурс не просто відображає слова або речення, а є інструментом комунікації, який адаптується до конкретних умов та контексту, що надає йому значущість [48, с. 367].

За твердженням Д. Блейкемор, дискурс не обмежується лише мовними виразами. Він включає також невербальні форми комунікації, такі як зображення, звуки та графічні елементи, які використовуються у різних медіа, зокрема в рекламі, кіно, телебаченні та інтернеті. Ці елементи взаємодіють з текстом, створюючи ширший контекст для інтерпретації й сприйняття [36, с. 102-103].

--	--	--

М. Емміт і Дж. Полкок пропонують ще ширше розуміння дискурсу. Вони підкреслюють, що дискурс – це не лише сукупність висловлювань, але й цілісна соціальна практика. Він пов'язаний з культурними та соціальними стереотипами, і його основною метою є формування та підтримка соціальних, політичних і культурних норм [47].

На думку українських дослідників, дискурс також трактується як взаємодія мовленнєвої практики (діалогу, полілогу, взаємодії) та контексту, в якому ця комунікація відбувається. Дослідники, такі як Лук'янець та інші, стверджують, що дискурс є результатом взаємодії між учасниками комунікації, які належать до різних мовних, професійних, ідеологічних або творчих спільнот. Дискурс відображає соціокультурні реалії та одночасно впливає на них, формуючи суспільні структури та змінюючи їх [13].

Ф. Бацевич, один із провідних українських лінгвістів, розглядає дискурс як складне комунікативне явище, яке охоплює різні форми спілкування. Він визначає дискурс як прояв комунікації, що може бути вербальним, невербальним, мовним або навіть виявлятися через мовчання. Окрім цього, дискурс може бути переданий через різні канали сприйняття, зокрема візуальні, слухові та тактильні канали. Дослідник також класифікує дискурс за його метою та функцією: етикетний, дидактичний, лайливий та інші види [2, с. 153].

Інший український науковець, А. Єрмоленко, підкреслює, що дискурс є особливим типом комунікативної дії, мета якої полягає у досягненні взаємопорозуміння між учасниками комунікації. Це відрізняє дискурс від стратегічної дії, яка спрямована на досягнення конкретних цілей або результатів. Таким чином, дискурс постає як спосіб колективного осмислення соціальних проблем та явищ, що виникають у межах суспільних практик та інституцій [9].

Так, дискурс можна розглядати як явище, що включає різноманітні аспекти комунікації: від її формальних проявів до соціальних та інституційних функцій. Він є не лише засобом передачі інформації, але й інструментом осмислення і вирішення

--	--	--

суспільних проблем. Важливою рисою дискурсу є його здатність адаптуватися до різних контекстів і обставин, забезпечуючи взаємодію між учасниками комунікації.

Н. Гудзь пропонує розглядати поняття «дискурс» у кількох різних значеннях, що дозволяє охопити широкий спектр аспектів мовлення та комунікації. По-перше, дискурс можна трактувати як еквівалент поняття «мовлення», тобто сукупність мовленнєвих актів, які спрямовані на обмін інформацією та спілкування між учасниками комунікації. У цьому контексті дискурс слугує засобом передавання та отримання інформації в процесі взаємодії [6].

По-друге, дискурс може розглядатися як одиниця, що перевищує розміри фрази та включає цілі тексти, розмови, дискусії або навіть офіційні документи. Це дає можливість аналізувати мовленнєві прояви на більш складному рівні, де враховуються структурні та смислові особливості великих текстових форм [6].

Окрім цього, важливим є розуміння дискурсу з точки зору його впливу на одержувача з урахуванням конкретної ситуації, в якій відбувається висловлювання. Це означає, що контекст комунікації відіграє вирішальну роль у формуванні сенсів та інтерпретацій дискурсу [6].

Також дискурс може бути розглянутий як сукупність мовленнєвих одиниць, що використовуються у певному соціальному чи ідеологічному контексті. Це стосується мовлення в рамках таких сфер, як політика, релігія або наука, де мовні засоби підпорядковані певним соціальним нормам та правилам. У цих межах дискурс формується під впливом конкретних ідеологій та соціальних очікувань [6].

Нарешті, дискурс можна аналізувати як теоретичний конструкт, який дозволяє вивчати умови створення текстів у соціальних та культурних контекстах. Тут дискурс виступає як соціокультурне явище, що відображає світоглядну позицію мовця та визначає зміст і форму його висловлювань [6].

Підходи Н. Гудзь до розуміння дискурсу демонструють, що він не є лише актом мовлення, але й складним процесом, що залежить від соціальних, ідеологічних та контекстуальних чинників. Він формує не лише мовленнєву структуру, а й спосіб

--	--	--

взаємодії між людьми в межах різних соціальних систем, де кожен дискурс несе в собі як мовні, так і культурні значення.

Дискурс не обмежується лише мовленнєвою діяльністю, а розглядається як комплексне явище, що охоплює різні форми комунікації: усну, письмову та навіть невербальну. Це багатовимірний процес, в якому беруть участь різні когнітивні, мовні та соціальні чинники, що впливають на характер комунікації та її результат. Таким чином, дискурс можна розуміти як взаємодію між учасниками комунікативного процесу, яка залежить від стратегії, тактики, контексту та соціальних умов, в яких це спілкування відбувається [2].

Згідно з дослідженням К. Серажим, термін «дискурс» має декілька значень, що демонструє його складність. Вона виокремлює п'ять основних трактувань поняття:

- 1) Дискурс як зв'язний текст, що враховує не лише мовленнєву структуру, але й екстралінгвістичні чинники, такі як контекст та учасники комунікації.
- 2) Дискурс як текст у подієвому аспекті, де мовлення виступає як соціальна дія, спрямована на взаємодію між людьми.
- 3) Дискурс як ментальне утворення, що виникає у процесі комунікації та є адекватним задуму автора.
- 4) Дискурс як сукупність тематично чи культурно пов'язаних текстів, що можуть доповнюватися новими текстами.
- 5) Дискурс як процес комунікації, в якому реалізуються певні дискурсивні практики [21].

К. Серажим також підкреслює, що дискурс є результатом взаємодії трьох основних структур: когнітивних процесів, мовленнєвої структури та структури комунікативної ситуації. Ці структури включають взаємодію між мовцем і слухачем, що робить дискурс не лише статичним текстом, а динамічним процесом [21].

За визначенням А. Павленко, дискурс – це не просто текст, а текст, який функціонує в конкретній комунікативній ситуації. Це визначення підкреслює важливість урахування не лише мовленнєвих одиниць, але й соціальних, культурних та міжособистісних факторів, які впливають на зміст і форму комунікації. Таким

--	--	--

чином, дискурс охоплює не лише сам текст, але й обставини, за яких він був висловлений. Це розширене тлумачення дозволяє розглядати дискурс через призму прагмалінгвістичного, психолінгвістичного, соціолінгвістичного та інших підходів, що виводить його за межі чисто лінгвістичної інтерпретації [15, с. 131].

О. Селіванова пропонує більш комплексний погляд на дискурс, визначаючи його як зв'язний текст, занурений у різні контексти – соціокультурний, психологічний та інші. Вона наголошує, що дискурс – це не лише мовний текст, але і цілісна комунікативна подія, яка складається з учасників комунікації та тексту як знакового посередника. Дискурс також може розглядатися як стиль спілкування або мовна поведінка, яка є характерною для певної соціальної сфери [19, с. 119].

О. Дикань підходить до дискурсу з точки зору його функціонування у комунікативному акті, зазначаючи, що дискурс – це не просто текст, а продукт мовленнєвої дії, який набуває форми в конкретному контексті спілкування. За цією теорією, дискурс є вербальним вираженням у межах актуальної комунікативної ситуації, що робить його результатом взаємодії між учасниками комунікації [7, с. 24].

Дискурс, залежно від соціальних та комунікативних умов, можна поділити на два основних типи: персональний (розмовний) та інституційний (формальний). Персональний дискурс зазвичай виникає у неформальних ситуаціях, коли між комунікантами існують близькі, часто емоційні відносини. У такому типі дискурсу головна мета полягає не лише в передачі інформації, а й у впливі на співрозмовника, встановленні глибших особистих контактів і взаєморозуміння [12].

Інституційний дискурс, навпаки, передбачає формальні стосунки між учасниками спілкування, де чітко визначені ролі, а сам процес комунікації підпорядковується певним нормам і правилам, встановленим інституціями. Він характерний для офіційного спілкування, яке може відбуватися в рамках державних, освітніх, юридичних чи інших установ [12].

При цьому дискурс не обмежується лише текстом або повідомленням. Він охоплює ширший контекст взаємодії, включаючи соціальні та культурні чинники, які

--	--	--

впливають на зміст і процес комунікації. Це підкреслює важливість дискурсу для аналізу сучасного спілкування, яке відбувається в різних соціальних ситуаціях.

Згідно з С. Слембруком, для більш точного розуміння та класифікації дискурсів варто звертати увагу на три основні критерії:

- 1) Модус – визначає форму вираження дискурсу: усну або письмову.
- 2) Жанр – враховує наявність специфічних жанрових особливостей, наприклад, політична промова, наукова стаття або художня література.
- 3) Функційний стиль – стосується сфери життя, в якій дискурс використовується: побутова, наукова, офіційна, художня [Slembrouck, 2003].

Особливу увагу викликають роботи українських лінгвістів, зокрема І. С. Шевченко та О. І. Морозової, які розробили критерії для класифікації дискурсу за різними ознаками. На основі їхніх праць можна виділити кілька основних аспектів розрізнення типів і підтипів дискурсу.

1) За формою: усний та письмовий дискурси. Це розрізнення є одним із базових, адже форма впливає на специфіку комунікації, передачу інформації та сприйняття висловлювання.

2) За видом мовлення: монологічний та діалогічний дискурси. Монологічний дискурс передбачає односторонню передачу інформації, тоді як діалогічний включає обмін думками між кількома учасниками.

3) За адресатним спрямуванням: інституційний та персональний (буттєвий) дискурси. Інституційний дискурс охоплює офіційні комунікації у різних установах та організаціях, тоді як персональний стосується повсякденного життя та особистого спілкування.

4) За умовами різних настанов і комунікативних принципів: аргументативний, конфліктний та гармонійний дискурси. Аргументативний дискурс має на меті переконати, конфліктний – відображає протистояння чи незгоду, а гармонійний дискурс сприяє досягненню згоди і взаєморозуміння.

5) За соціально-ситуативним параметром: політичний, адміністративний, юридичний, військовий, релігійний, медичний, діловий, рекламний, педагогічний,

--	--	--

спортивний, науковий, електронний (інтернет-дискурс) та медійний (дискурс засобів масової інформації). Кожен із цих типів дискурсу визначається специфікою соціальної ситуації, в якій відбувається комунікація.

б) За характеристиками адресанта та адресата: соціально-демографічний (дискурс дітей, підлітків, людей похилого віку, жінок і чоловіків, мешканців міста та села), соціально-професійний (дискурс моряків, будівельників, шахтарів) та соціально-політичний (дискурс комуністів, демократів).

7) За функціональною та інформативною складовими: спілкування може бути інформативним (емотивний, оцінний, директивний дискурси) або фатичним, що виконує функцію встановлення та підтримки соціальних зв'язків.

8) За критерієм формальності та змістовності: залежно від жанрів і реєстрів мовлення, виділяють художній, публіцистичний, науковий та інші дискурси, а також офіційний та неофіційний типи комунікації [29, с. 233-236].

Також варто згадати дослідження О. Балабан, який виділяє аргументативний, конфліктний та гармонійний типи дискурсу за загальними настановами і комунікативними принципами, а за соціально-демографічними критеріями виокремлює чоловічий, жіночий, дитячий та інші дискурси [1]. Сучасна класифікація, на думку А. Павленка, включає дев'ять типів дискурсу, таких як газетний, літературний, рекламний, театральний, політичний, релігійний та інші [15, с. 134].

Отже, дискурс є явищем, яке охоплює широкий спектр форм комунікації, враховуючи як мовленнєві, так і соціокультурні, прагматичні та психологічні аспекти. На відміну від статичного тексту, дискурс є динамічним процесом, що включає не лише зміст мовлення, але й умови його створення, сприйняття та інтерпретацію в конкретних соціальних, культурних та комунікативних контекстах. Класифікація дискурсу за різними критеріями (форма, вид мовлення, адресат, соціально-ситуативні та демографічні параметри тощо) дає можливість більш глибокого розуміння різноманітних аспектів комунікації. Розгляд дискурсу як засобу взаємодії між учасниками комунікативного процесу дозволяє краще зрозуміти, як соціальні і культурні умови впливають на форми і зміст людського спілкування, що робить його

--	--	--

важливим інструментом аналізу в сучасній лінгвістиці та інших наукових дисциплінах.

1.2 Дискурс ЗМІ як специфічний тип дискурсу

Засоби масової інформації (ЗМІ) відіграють важливу роль у сучасному суспільстві, виступаючи не лише як джерело інформування, але й як інструмент впливу на громадську думку. ЗМІ активно використовують специфічний тип дискурсу, що сприяє поширенню суспільно важливої інформації, аналізу соціально-політичної ситуації та формуванню громадських настроїв. Це робить медійний дискурс одним із ключових чинників формування суспільної свідомості, оскільки він забезпечує аудиторію можливістю не тільки отримувати новини, але й аналізувати їх, роблячи власні висновки [33, с. 3].

Основні характеристики дискурсу ЗМІ відображають його оперативність та прагматичність. ЗМІ завжди реагують на актуальні події, надаючи громадськості оперативну інформацію. Така своєчасність є одним із ключових принципів медійного дискурсу, який слугує містком між подіями і їхнім громадським обговоренням [14, с. 4].

Важливою ознакою цього типу дискурсу є інтерпретація подій та фактів. ЗМІ не лише повідомляють про події, але й часто надають власну оцінку або пропонують певний кут зору, тим самим впливаючи на формування громадської думки. Інтерпретація допомагає аудиторії зрозуміти контекст та значення новин, що часто вимагає не тільки фактів, але й їх аналітичного осмислення [14, с. 4].

Інша важлива риса дискурсу ЗМІ – його практична цілеспрямованість. Інформація подається у спосіб, що націлений на досягнення конкретних результатів – вплив на поведінку, формування або зміцнення певних переконань. Тут важливу роль відіграє ораторський стиль, який допомагає досягати бажаного ефекту через риторичне викладання інформації [14, с. 4].

Дискурс ЗМІ відіграє важливу роль у сучасному суспільстві, оскільки він є основним інструментом для висвітлення актуальних подій, інформування

--	--	--

громадськості та формування суспільної думки з питань, що стосуються політики, економіки, культури та соціальних проблем. Головною метою цього типу дискурсу є вплив на громадську свідомість та створення певних наративів, що допомагають зрозуміти або осмислити важливі події [34].

Однією з важливих характеристик дискурсу ЗМІ або публіцистичного дискурсу є його спрямованість на широку аудиторію. Матеріали публіцистики, такі як статті, репортажі, інтерв'ю або есе, створюються для масової аудиторії та мають на меті формувати її переконання та впливати на поведінку. Крім того, публіцистичний дискурс зазвичай відображає актуальні події, що дозволяє аудиторії бути в курсі останніх новин та подій у суспільстві [30, с. 73].

Експресивність – ще одна важлива риса дискурсу ЗМІ. Для того щоб вплинути на емоції аудиторії, автори публіцистичних матеріалів використовують різні мовні засоби, такі як метафори, епітети, іронія та гумор. Це робить текст не тільки інформативним, а й емоційно насиченим і таким, що легко запам'ятовується. Наприклад, використання риторичних прийомів допомагає не лише донести повідомлення, але й підсилює його емоційний вплив [30, с. 73].

Аргументованість є важливою рисою публіцистичного дискурсу, оскільки журналісти та публіцисти намагаються переконати читачів у правильності своєї точки зору через подачу фактів, статистики та аналітичних даних. Ця риса підкріплюється також підкресленням авторитетності – автор намагається показати свій професіоналізм і знання у темі, яку він обговорює [60].

Контекстуальність публіцистичного дискурсу підкреслює тісний зв'язок матеріалів з тим соціокультурним середовищем, у якому вони створюються. Журналісти орієнтуються на поточний контекст, що допомагає аудиторії краще зрозуміти події через призму соціальних, культурних та політичних реалій [60].

У публіцистичному дискурсі також спостерігається різноманітність жанрів. ЗМІ використовують широкий спектр жанрів: від аналітичних статей і репортажів до інтерв'ю та редакційних колонок. У сучасну епоху цифрових технологій цей спектр розширився, включивши мультимедійні формати, такі як подкасти, відеоблоги,

--	--	--

інтерактивні матеріали та мультимедійні репортажі. Це дозволяє інтегрувати текст, аудіо та візуальні елементи, що підвищує рівень залучення та інтерективності з боку користувачів [51; 60].

Значні трансформації відбулися і у жанрах новинних матеріалів внаслідок розвитку цифрових медіа. Традиційні жанри, такі як репортажі, інтерв'ю та редакційні статті, були адаптовані до нових реалій онлайн-середовища, що призвело до виникнення нових форм, як-от мультимедійні репортажі та довгі тексти («лонгріди»). Ці нові жанри характеризуються інтеграцією тексту, аудіо та візуальних елементів, що посилює ефективність взаємодії з аудиторією [60].

Дискурс засобів масової інформації постійно трансформується під впливом технологічних інновацій та змін соціальних умов. Сучасний дискурс ЗМІ демонструє високу здатність до адаптації та оновлення. Однією з ключових особливостей є поява нових, гібридних жанрів, що не мають аналогів у традиційних медіа. Інтернет-технології дозволяють створювати більш гнучкий, інтерактивний та візуально привабливий контент, що привертає увагу широкої аудиторії. Прикладом таких нових жанрів є інфографіка та веб-комікси, які спрощують подання складної інформації та роблять її більш доступною [52; 60].

Інший аспект дослідження дискурсу ЗМІ стосується аналізу лінгвістичних форм, зокрема редакційних статей. Структура таких текстів є чітко визначеною: орієнтація, критика, розвиток та висновок. Кожен з етапів має свої риторичні завдання, спрямовані на досягнення певних комунікативних цілей. Це важливо для розуміння функцій медійного або публіцистичного тексту, що є особливо актуальним у навчанні професійної англійської мови, де аналіз таких жанрів допомагає покращити навички письма та читання [38].

Також важливим є порівняння різних жанрів медійних текстів, таких як новинні репортажі та коментарі. Репортажі зазвичай акцентують увагу на фактах і використовують нейтральний тон, зосереджуючись на зовнішніх точках зору та конкретних іменниках. Водночас коментарі є більш оцінними та суб'єктивними, з акцентом на аналізі та переконанні аудиторії, використовуючи абстрактні іменники

--	--	--

та складні номінальні групи. Це відображає загальну тенденцію у дискурсі ЗМІ, де різні жанри мають свої особливості для досягнення комунікативних завдань: інформування або переконання [59; 64].

Особливістю дискурсу ЗМІ є здатність до швидкого поширення інформації та формування масових уявлень про ті чи інші події. ЗМІ, використовуючи риторичні прийоми, такі як метафори, повторення та риторичні запитання, формують не тільки інформаційну базу для громадян, але й значно впливають на їхні переконання та інтерпретації подій [58; 71].

Сучасний дискурс ЗМІ зазнав значних змін у зв'язку з розвитком інтернету. Онлайн-новини дозволяють передавати інформацію в реальному часі, що робить її доступною миттєво для користувачів. Це створило нові виклики для журналістики, яка тепер зосереджена не лише на точності та об'єктивності, але й на швидкості та привабливості контенту, що легко поширюється у соціальних мережах. Інтерактивність та миттєвість новин стали важливими аспектами новинного дискурсу в цифрову епоху [39; 68].

Структура дискурсу ЗМІ включає заголовок, опис основних подій, контекст та коментарі або аналітику. Ця структура дозволяє ефективно подати матеріал широкій аудиторії, забезпечуючи легке сприйняття та узгодженість подачі інформації у різних медіа. Такий підхід сприяє впливу на громадську думку через формування певних наративів та інтерпретацій [46; 67].

Дискурс ЗМІ виконує інформативну функцію, але водночас має значний вплив на соціальну реальність, оскільки вирішує, які події є важливими та вартими висвітлення. Це рішення часто залежить від редакційної політики, цільової аудиторії та загального суспільного контексту. Висвітлення подій може бути змінено або акцентовано на певних аспектах для досягнення певних цілей, що нерідко супроводжується маніпулюванням громадською думкою [73; 77].

Залежно від формату подачі інформації, ЗМІ можна поділити на кілька категорій, таких як друковані видання, інтернет-платформи, телебачення та радіо. Кожна з цих категорій виконує свою функцію у загальному інформаційному просторі.

--	--	--

Наприклад, онлайн-новинні платформи часто імітують дизайн традиційних друкованих видань, але додають до нього інтерактивні елементи, такі як гіпертекст, архівування статей та можливість пошуку пов'язаних матеріалів. Це робить споживання інформації більш динамічним і дозволяє користувачам взаємодіяти з контентом на глибшому рівні. Онлайн-ЗМІ, завдяки своїй оперативності та можливості швидкого поширення, стали домінантним джерелом новин у сучасному світі [40; 56].

Важливу роль в публіцистичному дискурсі відіграють заголовки. Вони є першим елементом, який привертає увагу читача, і повинні бути не лише інформативними, але й достатньо привабливими для того, щоб викликати бажання прочитати статтю. У світі, де користувачі швидко переглядають новини, ефективний заголовок – це ключовий інструмент залучення аудиторії та підвищення прибутковості новинних платформ [37; 41].

Лінгвістичні інструменти, що використовуються у статтях, мають значний вплив на те, як інформація сприймається та розуміється аудиторією. Одним із найефективніших методів є використання метафор, які дозволяють донести складні або абстрактні поняття за допомогою знайомих термінів. Це не лише полегшує сприйняття інформації, але й сприяє емоційному залученню читача. Ще одним важливим засобом є лексичне повторення, яке підсилює основні повідомлення і допомагає закріпити їх у свідомості аудиторії. Повторення ключових слів або фраз дозволяє зміцнити певні точки зору або наративи, що впливають на сприйняття новин [58; 72].

Окрім цього, в дискурсі ЗМІ часто застосовуються риторичні питання та інші техніки переконання, що стимулюють аудиторію до активного мислення та спрямовують її інтерпретацію подій. Вибір деталей, акценти на конфлікті або драмі замість консенсусу – це тактики, які збільшують перлокутивний ефект новинних статей. Такі елементи не лише інформують, але й часто мають на меті маніпуляцію або вплив на думку читача [62].

--	--	--

Ще одним важливим аспектом дискурсу ЗМІ є використання глобальної референціальності, тобто посилання на реальні об'єкти або події, які існують поза межами наративу. Це створює враження достовірності та автентичності новин, оскільки зв'язок з реальністю надає інформації більшої вагомості. Цей прийом часто використовується журналістами через цитування реальних осіб, що створює ілюзію об'єктивності. Проте, вибір та подача цих цитат можуть мати суб'єктивний характер і відображати власну позицію автора [31].

Таким чином, дискурс ЗМІ є складною комбінацією лінгвістичних та когнітивних стратегій, що впливають на аудиторію не лише через надання інформації, але й через формування певних світоглядних позицій та емоційних реакцій. Інтерактивність сучасних медіа, використання метафор, повторення, риторичних прийомів і глобальної референціальності створюють потужні інструменти для впливу на суспільну думку [36].

Отже, дискурс засобів масової інформації є складним комунікативним інструментом, що має значний вплив на формування громадської думки та соціальних наративів. Завдяки своїй оперативності, здатності до інтерпретації подій та активному використанню лінгвістичних і риторичних прийомів, ЗМІ не лише інформують аудиторію, але й створюють певні світоглядні рамки, у яких подається інформація. Крім того, особливість медійного дискурсу полягає в його здатності адаптуватися до технологічних змін, забезпечуючи нові формати контенту, що залучають аудиторію через інтерактивність та мультимедійність. Так, дискурс ЗМІ є не лише джерелом інформації, а й потужним інструментом соціального впливу, здатним формувати масові уявлення про реальність і впливати на суспільну свідомість.

1.3 Визначення та типологія концептів

Дослідження концепту є важливою складовою наукових пошуків у таких галузях, як лінгвістика, психологія та культурологія. У мовознавстві, концепти слугують базою для розуміння того, як людина осмислює і структурує реальність через мову. Вони містять не тільки раціональну інформацію, але й емоційні та

--	--	--

культурні аспекти, що дозволяє краще зрозуміти культурний і соціальний контекст [4].

В англomовних лексикографічних джерелах концепт зазвичай розглядається як загальна ідея або абстрактне уявлення про щось. Наприклад, Merriam-Webster визначає концепт як «абстрактну або узагальнену ідею, виведену з конкретних прикладів» [44]. Oxford English Dictionary надає подібне визначення, трактуючи концепт як «ідею або принцип, пов'язаний з чимось абстрактним» [70].

Водночас, у лінгвістиці концепт розуміється більш широко. Це не лише абстрактне уявлення, але й складна інформаційна структура, яка включає як вербальні, так і невербальні знання. Згідно з лінгвістичними джерелами, концепт можна трактувати як одиницю свідомості, що організує знання про об'єкти пізнання. Сучасні дослідження визначають концепт як «інформаційну структуру свідомості, яка містить сукупність знань, набутих через взаємодію п'яти психічних функцій» [20, с. 259].

Крім того, концепт часто пов'язують із культурним досвідом людини. Він формується на основі культурних і соціальних практик і виступає як ментальна структура, яка допомагає нам орієнтуватися у світі та взаємодіяти з ним. Концепт виконує важливу роль у процесах пізнання, оскільки дозволяє нам організовувати інформацію, інтерпретувати її і робити висновки про навколишню реальність [65].

Ще один важливий аспект концепту полягає в тому, що це мінімальна одиниця знання, що має свою структуру і зміст. Він може бути описаний як базова одиниця інформації, через яку ми формуємо уявлення про світ. Таким чином, концепт – це не просто абстрактна ідея, а когнітивний механізм, який допомагає людині структурувати та розуміти реальність [23, с. 23].

Існує кілька підходів до вивчення концептів, кожен з яких пропонує своє бачення цього явища. Один із основних – когнітивний, який ґрунтується на теоріях когнітивної психології. Він фокусується на дослідженні ментальних процесів, що забезпечують формування, збереження та використання концептів у мисленні. Згідно з цим підходом, мислення є активним процесом конструювання знань на основі

--	--	--

інформації з навколишнього середовища. Когнітивісти досліджують, як концепти виникають, як вони зберігаються у пам'яті та змінюються в процесі пізнання та комунікації [35, с. 5]. Цей підхід дозволяє зрозуміти, як ми мислимо і як організовані наші знання.

Інший важливий підхід – культурологічний, який вивчає концепти в контексті культури. Він зосереджується на аналізі того, як концепти взаємодіють із культурними традиціями, міфами та іншими аспектами культурного життя. Концепти в цьому контексті є не лише ментальними одиницями, але й культурними символами, що відображають соціокультурні уявлення і цінності. Цей підхід допомагає зрозуміти роль концептів у мові, мистецтві та інших сферах життя суспільства [55].

Обидва підходи – когнітивний та культурологічний – є важливими для дослідження концептів. Когнітивний підхід допомагає зрозуміти структуру та функції концептів у мисленні, а культурологічний показує, як концепти впливають на наше сприйняття світу та суспільні уявлення. Разом вони дозволяють розкрити значення концептів у комунікації та людському мисленні.

Важливо відзначити, що вивчення концептів охоплює різні наукові дисципліни, оскільки вони є ключовими елементами в організації знань, які формують наш світогляд і впливають на культурні та когнітивні процеси [22, с. 106-107].

Когнітивний підхід до вивчення концептів є важливим напрямком у когнітивній лінгвістиці, що дозволяє зрозуміти, як людина сприймає і структурує знання про навколишній світ через мову. Основними принципами цього підходу є:

1) Концепт утворюється на основі досвіду. Людський досвід у взаємодії з навколишнім світом є фундаментом для формування концептів. Це означає, що концепти відображають безпосереднє сприйняття та практичну взаємодію людини з об'єктами і явищами [49, с. 3].

2) Концепт має структуру. Концепти не є хаотичними утвореннями, вони мають внутрішню організацію. Структура концепту включає його основні характеристики, які визначають його суть, а також взаємозв'язки між цими ознаками [42, с. 123].

--	--	--

3) Концепт має прототип. Для багатьох концептів характерним є наявність прототипу – зразкового представника, який найкраще відображає основні риси даного концепту. Наприклад, прототипом «птаха» може бути горобець, оскільки він має найбільшу кількість характерних ознак для цього класу [53, с. 305].

4) Взаємозв'язок між концептами. Концепти не існують ізольовано – між ними встановлюються зв'язки, які допомагають формувати більш складні ментальні моделі світу. Це дозволяє людині використовувати попереднє знання для розуміння нових концептів через асоціації та порівняння [18, с. 8-9].

5) Концепти змінюються з часом. Концепти не є статичними, вони еволюціонують у відповідь на новий досвід та зміни в суспільстві. Це відображає здатність людини до адаптації й реінтерпретації знання в різних культурних і часових контекстах [76, с. 3].

Дослідження когнітивної лінгвістики фокусуються на тому, як концепти використовуються в мовленні, які концептуальні відносини допомагають нам описувати світ, і як через метафоричний перенос значень слів відбувається утворення нових концептів. Наприклад, деякі концепти можуть мати велике значення для опису певних подій або явищ, а інші взаємодіють через метафори, що дозволяє переносити значення з однієї сфери в іншу [57].

Когнітивний підхід також дозволяє вивчати процеси, що відбуваються у мозку під час сприйняття мовлення. Концепти в нашій свідомості зберігаються як ментальні моделі, що відображають ознаки і взаємозв'язки між об'єктами та явищами. Ці моделі є важливими елементами пізнавальних процесів, оскільки вони дозволяють людині не лише розуміти мову, але й використовувати знання для сприйняття реальності та прийняття рішень [54].

Культурологічний підхід до вивчення концепту базується на ідеї, що концепти є не просто мовними одиницями, але й носіями культурної інформації та цінностей, характерних для певної культури. Це означає, що концепти формуються через взаємодію мови та культури і відображають унікальні риси національної ідентичності

--	--	--

[16, с. 502]. Таким чином, аналіз концептів дозволяє не лише розуміти лексичні одиниці мови, але й глибше досліджувати культурні особливості народу.

Одним з основних принципів культурологічного підходу є унікальність концептів для кожної культури. Кожна культура має свій набір ключових концептів, які допомагають зрозуміти її унікальність. Наприклад, в українській культурі важливими є концепти «гостинність» та «душевність», які відображають національні традиції та особливості менталітету. Дослідження таких концептів є важливим для розуміння культурної ідентичності народу [5, с. 9].

Крім того, культурологічний підхід дозволяє порівнювати концепти, які є спільними для різних культур, і досліджувати, як вони використовуються для опису світу. Наприклад, концепт «ввічливість» є універсальним, однак його конкретне значення та практики застосування можуть варіюватися залежно від культурних особливостей різних народів. Такі порівняння допомагають виявляти спільні риси та відмінності між культурами [66].

Ще одним важливим аспектом культурологічного підходу є можливість досліджувати еволюцію концептів у культурі. Концепти можуть змінювати своє значення залежно від історичних періодів та культурних умов. Наприклад, концепт «модернізація» мав різні значення в різних епохах, відображаючи зміни у суспільних цінностях та ідеологічних пріоритетах [66, с. 929-930].

Застосування культурологічного підходу до вивчення концептів включає різні методи аналізу: дослідження літератури, мистецтва, фольклору та інших культурних проявів. Важливо також враховувати контекст, у якому концепт використовується, адже він може змінюватися залежно від соціальних та історичних умов [24, с. 98-99].

Одним із прикладів дослідження концепту з культурологічної перспективи є аналіз концепту «свобода» у західній та східній культурах. Різні культури розуміють свободу по-різному: для західної культури це може бути пов'язане з правами людини та політичною волею, тоді як у східних культурах цей концепт може набувати інших значень, зокрема в контексті соціальної гармонії чи духовної свободи [32].

--	--	--

Типологія концептів досліджується вченими з різних перспектив, залежно від об'єкта та суб'єкта концептуалізації, їх структури, складності, походження та вербалізації [26, с. 267-268]. У цьому контексті виділяють декілька підходів до класифікації концептів.

Однією з перших і найбільш відомих типологій є гіпотеза Е. Сепіра-Ворфа. Згідно з цією теорією, мова впливає на наше мислення та сприйняття реальності. Вони стверджували, що мовні концепти мають різну природу залежно від того, як вони відображають світ у мовленні. Таким чином, мова формує когнітивні структури, через які ми осмислюємо світ [63]. Також існують певні універсальні риси концептів, які можна виявити у різних мовах світу. Така типологія дозволяє порівнювати концепти різних культур, знаходячи схожі характеристики у мовній системі [50].

Крім того, сучасні лінгвісти також використовують лінгвістичні корпуси для аналізу концептів. Масштабні корпусні дослідження дають змогу виявити семантичні зв'язки між різними концептами та визначити їхню типологію. Наприклад, за допомогою аналізу великих текстових масивів можна дослідити, як певні концепти проявляються та взаємодіють у різних контекстах [61, с. 7, 11].

Концепти також можуть бути класифіковані за формальними ознаками. Зокрема, виділяють стабільні концепти, які мають сильні зв'язки з мовними засобами і закріплені у свідомості людей, та змінні концепти, що формуються індивідуально і часто не мають чіткої вербалізації. Стабільні концепти легко піддаються аналізу через лексеми, фразеологічні одиниці та інші мовні засоби, тоді як змінні концепти є динамічними і можуть варіюватися залежно від контексту та суб'єкта, який їх формує [74, с. 103-105].

З точки зору семантики, концепт можна розглядати як багатогранну одиницю, що містить кілька взаємопов'язаних складових. По-перше, концептуальна складова визначає основні характеристики концепту та його зв'язок із певним явищем, тоді як образна складова відображає взаємодію між мовним та когнітивним значенням. Важливою є також «значима» складова, яка описує місце концепту у мовній системі та його роль у процесі комунікації [74, с. 104].

--	--	--

Іншою важливою характеристикою є дискретна єдність, яка забезпечує взаємодію концептуальних, описових та ефективних елементів. Ці компоненти концентруються як у мовних, так і в немовних знаках, що робить концепт універсальним інструментом для передачі значень. Концепт також тісно пов'язаний з культурою і має дві складові: концептуальну та емоційну. Це означає, що будь-який концепт може не лише передавати інформацію, але й відображати культурні цінності та емоційні реакції на певні явища. Активним компонентом концепту є його значення, яке виявляється лише у взаємодії з іншими складовими – концептуальною та образною. Семантична цілісність концепту формується поетапно: спочатку виникає зображення, яке закладає основу для розуміння знака, потім формуються концепти, і, нарешті, з'являється символ, що втілює культурно-ціннісну складову [74, с. 104].

В залежності від способу їх формування, концепти можуть бути подібними між різними мовами або суттєво відрізнятися. Існує кілька типологій концептів, що допомагають класифікувати їх з урахуванням різних критеріїв.

1) Універсальні концепти – це ті концепти, які спільні для більшості культур і мов. Наприклад, концепт «час» є загальним, оскільки кожна культура потребує його для організації повсякденного життя.

2) Культурно-специфічні концепти – концепти, пов'язані з певною культурою, які можуть мати особливості, відсутні в інших культурах. Наприклад, поняття «душа» є важливим для деяких культур і може не мати прямого аналога в інших.

3) Кросс-культурні концепти – концепти, що існують у кількох культурах, але їх значення може варіювати. Наприклад, «гроші» можуть мати різні значення: у деяких культурах їх вважають головним пріоритетом, в інших – менш важливим елементом соціального життя.

4) Антропоцентричні концепти – концепти, пов'язані з людськими емоціями, взаєминами або соціальними практиками. Наприклад, концепт «родина» є важливим у багатьох культурах і відіграє значну роль у соціальних взаєминах [74, с. 104-105].

--	--	--

Окрім цього, існують інші класифікації, що зосереджуються на семантичному та функціональному аспектах концептів:

1) Семантичні концепти – класифікація на основі смислового наповнення концептів. Наприклад, концепти можуть групуватися за тематичними сферами: освітні, емоційні, соціальні тощо.

2) Лексичні та фразеологічні концепти – класифікація, що базується на формі вираження концептів. Лексичні концепти можуть бути представлені окремими словами (наприклад, «сонце»), тоді як фразеологічні – стійкими виразами.

3) Культурна класифікація – концепти розподіляються за їх культурною приналежністю. Ця класифікація враховує відмінності між різними національними чи етнічними групами.

4) Когнітивна лінгвістика – концепти розглядаються з точки зору того, як вони відображають когнітивну структуру знань. Метафоричне мислення, яке допомагає формувати абстрактні концепти через конкретні образи, є однією з ключових теорій у цій галузі.

5) Антропологічні концепти – концепти, які досліджуються з погляду їх культурної унікальності. Вивчаються відмінності в концептах, які характерні для певних культурних або етнічних спільнот [10, с. 10-12].

Крім того, концепти можуть бути класифіковані за рівнем їх ментального та мовного вираження:

1) Номіновані концепти – це концепти, що мають усталені мовні вирази (слова чи фрази), які загальновідомі та використовуються в мовленні.

2) Неноміновані концепти – це концепти, що не мають загальноприйнятих мовних виразів і є менш відомими або складнішими для визначення [17, с. 118].

Отже, концепт відіграє важливу роль у процесах пізнання та організації знань у свідомості людини. Визначення концепту варіюються в залежності від галузі дослідження, але загалом його можна трактувати як ментальну структуру, що включає знання про об'єкт, а також емоційні та культурні аспекти. Концепти є інструментами, через які людина осмислює світ та взаємодіє з ним.

--	--	--

Типологія концептів допомагає класифікувати їх на універсальні, культурно-специфічні, кросс-культурні та антропоцентричні, що відображає їх різноманітність у різних культурах і мовах. Дослідження концептів з когнітивного та культурологічного підходів дозволяє глибше розуміти, як вони формуються, змінюються з часом і впливають на наше сприйняття реальності. Важливо зазначити, що концепти є важливим елементом у вивченні міжкультурної комунікації, оскільки вони відображають культурні цінності та світоглядні позиції.

1.4 Способи вербалізації концептів у медіатекстах

Концепти відображають уявлення про світ і активно використовуються в мовленні та дискурсі. Вони актуалізуються через різні мовні засоби, такі як метафори, лексеми та фразеологізми, що дозволяє створювати нові контексти для інтерпретації інформації. У медіатекстах концепти відіграють важливу роль у формуванні змісту та емоційного тону повідомлення [27, с. 65].

Одним із найбільш поширених засобів актуалізації концептів є метафора. Вона переносить значення з одного об'єкта на інший шляхом порівняння двох різних явищ. Метафори можуть як посилювати розуміння складних тем, так і створювати емоційне забарвлення дискурсу. Наприклад, у медіатекстах метафора «економіка на мілині» може актуалізувати концепт кризи через образи, що асоціюються з небезпекою та застійними процесами. Метафори також здатні підкреслити культурні та соціальні зміни, впливаючи на сприйняття аудиторії [8, с. 253].

Лексеми виступають ще одним важливим інструментом актуалізації концептів. Це окремі слова або словосполучення, що позначають конкретні об'єкти, явища або процеси. У медіадискурсі лексеми можуть надавати нові смисли, особливо коли вживаються у нестандартних контекстах. Наприклад, слово «трісчучий» може бути використане для опису конфліктних стосунків, передаючи руйнівний характер ситуації [28, с. 12-13].

Фразеологізми – стійкі вирази, які мають фіксоване значення і часто використовуються для підкреслення певних ідей у медіатекстах. Їх використання

--	--	--

допомагає збагатити текст, надавши йому додаткову емоційну або оцінкову характеристику [3, с. 153].

Так, актуалізація концептів у медіатекстах через метафори, лексеми та фразеологізми є ефективним засобом для підвищення виразності, глибини та впливу медійного повідомлення на аудиторію, що робить медіатексти динамічними та багатовимірними [27, с. 65].

М. Крамаренко зазначає, що, вербалізація концептів у медіатекстах вимагає від автора обережного підбору мовних засобів, зважаючи на контекст і аудиторію. Вміле використання метафор, лексем та фразеологізмів не тільки підсилює вплив тексту, але й допомагає краще донести основну ідею та настрій [11].

Отже, мовні засоби, такі як метафори, лексеми та фразеологізми, дозволяють розширити значення текстів, роблячи їх більш наочними, емоційними та зрозумілими для аудиторії. Метафори додають тексту глибини та створюють асоціативні зв'язки, лексеми дозволяють створювати нові смисли через незвичне вживання слів, а фразеологізми підкреслюють певні ідеї або настрої, часто додаючи тексту оцінних характеристик.

Завдяки цим мовним засобам, медіатексти стають динамічними, багатовимірними та здатними ефективно впливати на сприйняття інформації аудиторією. Уміння авторів вірно обирати мовні засоби з урахуванням контексту і специфіки аудиторії підвищує комунікативну ефективність медіадискурсу, сприяючи кращому розумінню та засвоєнню інформації.

--	--	--

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ТЕМИ «ВІЙНА» В АНГЛОМОВНИХ ЗМІ

2.1 Вербалізація теми війни у традиційних медіа

2.1.2 Лексико-семантичні особливості вербалізації теми «війна». Аналіз лексико-семантичних особливостей вербалізації теми «війна» в англomовних медіа дозволяє розкрити, як саме засоби масової інформації представляють цей феномен. Лексика, пов'язана з темою війни, є різноманітною і охоплює широке коло семантичних полів, що відображають різні аспекти конфлікту – від бойових дій і стратегії до гуманітарних наслідків та політичних реакцій. Для аналізу використовуватимуться статті із онлайн-газет, таких як «The Express», «The Guardian», «Daily Mail» та інших. Особлива увага приділятиметься семантичним полям, що включають основні терміни й поняття, пов'язані з війною та її різними проявами. Цей аналіз допоможе виявити, як війна осмислюється і представлена в англomовних ЗМІ через вибір лексичних одиниць і семантичних структур.

У статті «Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut in another terrifying drone video from the frontlines» [91] головним семантичним полем є військова лексика, яка структурована навколо ключових тем – бойові дії, військова техніка, та територіальні аспекти. Війна постає як руйнівний і драматичний процес, який формується через підбір специфічної лексики, що підсилює емоційне та смислове навантаження на читача.

Заголовок статті, «*Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut in another terrifying drone video from the frontlines* [91]», використовує дієслово *storms*, яке вже на початку задає агресивний тон тексту і створює враження масивної атаки. Лексема *terrifying* підсилює емоційну складову повідомлення, налаштовуючи читача на сприйняття подій як жахливих і таких, що викликають страх. Ці лексеми належать до семантичного поля агресії та конфлікту, формуючи враження масштабності і невідворотності бойових дій.

--	--	--

У самому тексті лексеми, що описують дії українського танка, створюють напружену атмосферу бойових дій. Наприклад, у фразі «*the tank fires off several rounds at the trench* [91]» – дієслово *fires* підкреслює активну фазу нападу, вказуючи на швидкість і потужність атаки. Таке використання лексеми з семантичного поля бойових дій не лише передає факт стрільби, але й посилює драматизм ситуації. Також дієслово *tearing up* в описі наслідків удару «*tearing up the earth around the trench* [91]» створює образ руйнування та безпомічності російських солдатів, що підсилюється контекстом.

Лексеми, що стосуються військової техніки, також відіграють важливу роль у формуванні семантичного поля війни. Танки і броньовані машини описуються через лексеми *armoured fighting vehicle*, *Ukrainian tank*, *armoured vehicle*, які підкреслюють технічну складність та агресивний характер дій на полі бою. Наприклад, фраза «*Ukrainian tank fired on a Russian trench from point-blank range* [91]» містить термін *point-blank range* для підкреслення близької дистанції, що натякає на інтенсивність конфлікту. Лексема *stalking*, що описує рух танка («*stalking its targets* [91]»), додає до тексту образ хижака, який вистежує свою жертву. Це створює ефект загрози і підсилює наратив безжалісного наступу.

Крім техніки, значну роль відіграють лексеми, пов'язані з описом територіальних об'єктів і ландшафтів. Наприклад, *zigzag trench* описує окоп у вигляді зигзага, що створює візуальний образ розбитої і нестабільної території. *Scarred by battle* відноситься до метафоричної інтерпретації пошкодженої землі, що натякає на серйозні наслідки бойових дій. Лексема *barren field* підкреслює безплідність та зруйнованість місцевості, яка є наслідком конфлікту.

Лексеми, що відображають стан солдатів, у цій статті створюють контраст між атакуючими українськими силами та захисними російськими позиціями. Опис російських солдатів, що намагаються втекти, використовує лексеми *attempting to flee* та *crawling on their hands and knees*, що додає до наративу образ їхньої слабкості та безсилля перед лицем українського наступу. Наприклад, «*Ukrainian soldiers proceed*

--	--	--

to advance on the trench [91]» використовує дієслово *advance*, яке має позитивну конотацію впевненого просування вперед.

Крім того, велику увагу приділено опису смерті та руйнування, які посилюють емоційний ефект тексту. Опис «*a trail of bodies lining the trench* [91]» вказує на велику кількість загиблих, що формує образ жахливих втрат і підкреслює масштабність конфлікту.

У статті «*Inside the Battle of Bakhmut, where troops are dying by the thousand* [103]», аналіз лексичних засобів актуалізації образу війни в Україні дозволяє побачити, як конкретні лексеми формують уявлення про конфлікт, створюючи чітке уявлення про бойові дії та жахливі реалії на полі бою. Лексико-семантичний аналіз охоплює кілька ключових груп лексем, що відображають різні аспекти війни – військові посади та служби, зброя, території, дії на полі бою та їхня інтерпретація.

У тексті часто вживаються терміни *army*, *military*, *troops*, що підкреслюють масштабність бойових дій та масову мобілізацію людських ресурсів. Наприклад, у реченні «*freshly commissioned into the Ukrainian army's 80th brigade* [103]» використання *army* конкретизує українські сили, наголошуючи на їхній організованій структурі та офіційному характері бойових дій. Водночас термін *troops* у фразі «*where troops are dying by the thousand* [103]» фокусується на людських втратах, що підсилює емоційне навантаження та підкреслює масштаб трагедії, вказуючи на значні втрати серед військових.

Лексеми, що позначають зброю, відіграють важливу роль у створенні образу війни як технологічно розвиненого, але водночас жорстокого процесу. У тексті згадуються такі терміни, як *artillery* та *tank*, що представляють конкретні види зброї, які використовуються під час бойових дій. Наприклад, у фразі «*with an emphasis on surgical use of its western-supplied heavy tanks* [103]», лексема *tanks* у поєднанні з прикметником *heavy* наголошує на використанні масивної техніки, яка має значний вплив на результат боїв. Тут можна побачити акцент на потужності та руйнівній силі зброї, що додає тексту елементів реалістичності та жорстокості бойових дій.

--	--	--

Ще одна важлива група лексем стосується територій, на яких відбуваються бойові дії. Лексеми *front line* та *territory* вказують на стратегічну важливість контрольованих або втрачених територій. У реченні «Howitzers, such as the 2S1 «Carnation», have been used to pummel the Russian front lines [103]», *front lines* чітко визначає позиції, на яких зосереджені війська, що є важливим елементом стратегії. Лексема *territory* у фразі «free the territory it lost in Russia’s invasion last year [103]» підкреслює геополітичний аспект конфлікту та боротьбу за відновлення контролю над територіями.

Дієслова також відіграють важливу роль у відтворенні динаміки бойових дій. У тексті часто використовуються такі дієслова, як *destroy* та *ravage*, що передають агресію та руйнівну силу війни. Наприклад, у фразі «retreating only when Russian artillery destroys them [103]», дієслово *destroys* підкреслює не лише факт фізичного знищення, але й вказує на занепад морального духу та оборонної здатності військових під натиском ворога. У свою чергу, дієслово *ravage* в реченні «He is determined to ravage any Russian force unwise enough to invade his homeland [103]» підкреслює намір українських військових завдати максимальної шкоди ворогу, що формує образ безкомпромісної боротьби.

Прикметники у тексті допомагають уточнити характеристики зброї та дій на полі бою. Наприклад, прикметник *heavy* в описі танків «western-supplied heavy tanks [103]» акцентує увагу на фізичній силі та значенні цих бойових машин у конфлікті. Прикметник *sophisticated* у фразі «such a sophisticated operation [103]» вказує на високий рівень організації та технічної оснащеності операцій, підкреслюючи, що бойові дії не є хаотичними, а продуманими до деталей.

Одне з найяскравіших семантичних полів, представлене у статті «Russia-Ukraine war at a glance: what we know on day 407 of the invasion [79]», стосується назв служб та військових посад. Іменники *army*, *navy*, *air force*, та *special forces*, визначають структуру військових дій і підкреслюють систематизований та організований характер конфлікту. Наприклад, у фразі «It doesn’t mean that we exclude the liberation of Crimea by our army [79]», термін *army* конкретизує суб’єкт дії –

--	--	--

українські військові, тим самим актуалізуючи тему звільнення території. Аналогічно, використання *special forces* у фразі «*UK has deployed as many as 50 special forces to Ukraine [79]*» підкреслює наявність спеціалізованих підрозділів, що надають конфлікту міжнародний масштаб.

Ще одним важливим лексико-семантичним полем є зброя. Іменники *tanks*, *missiles*, *drones* та *rifles* створюють образи руйнівної сили та технологічного аспекту війни. Лексеми у фразі «*The conflict with guns and missiles continues [79]*» чітко передають безперервність і тривалість бойових дій. Використання таких термінів, як *warheads* і *bombs*, додає деталізації щодо небезпеки та смертоносності конфлікту, що підсилює напруженість у тексті. Наприклад, у реченні «*warheads can soon be deployed for duty [79]*», термін *warheads* несе смислове навантаження, що пов'язує війну з потенційною ескалацією і використанням ще більш потужної зброї.

Лексеми на позначення територій також відіграють важливу роль у формуванні смислового контексту війни. У статті згадуються ключові географічні об'єкти, такі як *Ukraine*, *Russia*, *Crimea*, *Donbas*, та *Kyiv*, що підкреслюють геополітичний вимір конфлікту. Наприклад, фраза «*For now, the new Ukrainian line in Donbas is holding [79]*» акцентує увагу на стратегічній важливості території Донбасу, де війна набуває особливої інтенсивності. Лексема *Kyiv* у фразі «*While Kyiv clearly hopes that a successful spring or summer offensive will force Russia into retreat [79]*» слугує не лише географічним маркером, але й символом опору і надії на перемогу. Таким чином, географічні назви стають не лише позначенням територій, але й символами стійкості, агресії чи стратегічної переваги.

Стратегічні об'єкти, такі як *military bases*, *airports*, *ports*, та *bridges*, формують семантичне поле, що підкреслює логістику і тактику військових дій. Наприклад, у фразі «*military bases and industrial sites [79]*», *military bases* вказує на важливість інфраструктури для ведення бойових дій, а *ports* у реченні «*With Russia blockading Ukraine's eastern ports [79]*» вказує на стратегічну важливість морських шляхів для обох сторін конфлікту.

--	--	--

Дієслова, що описують руйнування, додають інтенсивності та динаміки опису війни. Лексеми, такі як *destroy*, *demolish*, *raze*, та *hit*, підкреслюють жорстокість і масштаб руйнувань, які завдає війна. Наприклад, фраза «*Further arming Ukraine will only destroy it*» не тільки вказує на руйнування фізичної інфраструктури, але й має метафоричний підтекст про потенційну втрату України внаслідок тривалого конфлікту. Лексема *raze* у фразі «*they want to raze [79]*» підкреслює наміри ворога повністю знищити об'єкти, що посилює емоційне забарвлення тексту і створює образ війни як абсолютно руйнівної сили.

Дієслова, пов'язані з командами та діями військових, такі як *attack*, *invade*, *advance*, та *retreat*, чітко передають динаміку бойових дій. Наприклад, у фразі «*Russian forces invade Ukraine from multiple entry points [79]*», дієслово *invade* підкреслює агресивний характер дій російських військових. У той же час лексема *retreat* у фразі «*will force Russia into retreat [79]*» передає надію на можливе завершення бойових дій через відступ ворога. Ці дієслова вказують на рух, динаміку та тактику у війні, створюючи образ безперервного процесу боротьби.

Прикметники у статті також відіграють важливу роль у формуванні образу війни. Військові прикметники, такі як *military*, *armed*, *offensive*, та *defensive*, вказують на військовий аспект дій та їхній стратегічний характер. Наприклад, фраза «*fought between the military strategists [79]*» підкреслює планування і тактичне мислення, яке лежить в основі бойових дій. Лексема *defensive* у фразі «*It is clear Russia is now on the strategic defensive [79]*» вказує на зміну ролей у конфлікті, де Росія перейшла від наступу до оборони.

Окреме значення мають прикметники, що описують наслідки війни. Лексеми *wounded*, *killed*, *displaced*, та *ruined* вказують на людські втрати та руйнування інфраструктури. Наприклад, фраза «*two children were killed by Russian bombing [79]*» підкреслює жахливі наслідки для мирного населення. Лексема *displaced* у фразі «*how many are displaced and where will they go [79]*» вказує на масштаб гуманітарної кризи, що стала результатом війни. Ці прикметники додають тексту емоційного напруження та підкреслюють трагічність подій.

--	--	--

Однією з головних особливостей статті «Russia-Ukraine war: anyone supporting Moscow in conflict is an ‘accomplice’, Macron says during China visit» [99] є активне використання іменників, які вказують на військові служби та посади. Іменники на кшталт *Ukrainian troops* використовуються для створення конкретного образу українських збройних сил, що протистоять російській агресії. Вживання таких термінів акцентує увагу на героїчності та труднощах, з якими стикаються українські військові. У фразі «*Ukrainian troops face a difficult situation* [99]» лексема *troops* підкреслює колективний характер протидії ворогу, а фраза «*face a difficult situation* [99]» створює враження постійного тиску на військових.

Інші іменники, такі як *Nato secretary general* та *defence minister*, розширюють контекст до міжнародного рівня, демонструючи глобальне значення конфлікту. Ці терміни вказують на важливість участі міжнародних організацій та ключових посадових осіб, таких як міністри оборони, у формуванні стратегії боротьби. Наприклад, у фразі «*The Nato secretary general, Jens Stoltenberg, has said Vladimir Putin’s announcement that Russia will station tactical nuclear weapons in Belarus*, іменник *Nato secretary general* [99]» звертається увага на відповідальність міжнародних структур за безпеку та координацію дій щодо стримування агресії. Такий вибір лексики посилює значимість конфлікту на міжнародній арені та наголошує на потенційних загрозах для глобальної безпеки.

Назви зброї також відіграють важливу роль у формуванні воєнного дискурсу. Лексеми *fighter jets*, *Leopard 2A4 tanks*, *tactical nuclear weapons*, посилюють образи війни через конкретику використаної зброї. У статті згадка про «*Poland would send 14 MiG-29 fighter jets to Ukraine* [99]» робить акцент на технічній підтримці України міжнародними союзниками, а термін *Leopard 2A4 tanks* підкреслює важливість сучасної військової техніки для успішної протидії агресору. *Tactical nuclear weapons* у контексті фрази «*Putin said Moscow had reached an agreement with Minsk to station tactical nuclear weapons on Belarusian territory* [99]» демонструє загрозу застосування ядерної зброї, що створює атмосферу страху і підсилює драматичність ситуації. Ця

--	--	--

лексика підсилює враження про серйозність конфлікту, наголошуючи на можливих катастрофічних наслідках.

Іменника, що позначають території, такі як *southern Ukraine* та *Zaporizhzhia nuclear power plant*, акцентують увагу на конкретних стратегічно важливих місцях, навколо яких розгортаються бойові дії. Наприклад, у фразі «*nuclear power plant in southern Ukraine [99]*» лексема *southern Ukraine* не тільки вказує на географічне розташування, але й підкреслює, що бойові дії охоплюють ключові інфраструктурні об'єкти. Згадка *Zaporizhzhia nuclear power plant* підкреслює стратегічну важливість ядерних об'єктів, і водночас наголошує на ризиках, пов'язаних із конфліктом, підсилюючи загрозу не тільки для України, але й для всієї Європи.

Дієслова, що стосуються командування та дій армії, також відіграють важливу роль у вербалізації військових дій. Наприклад, у фразі «*take the corresponding decisions to protect them if they risk being encircled by Russian forces [99]*» використання дієслова *take* вказує на активну стратегію української армії у відповідь на загрози. Лексема *dissuade* в контексті «*he hopes to dissuade Xi Jinping from supporting Russia's invasion of Ukraine [99]*» підкреслює дипломатичні зусилля, спрямовані на запобігання підтримці російської агресії іншими державами. Це створює образ війни не тільки як військового, але й дипломатичного конфлікту.

Дієслова *risk being encircled* та *advanced a little only to be pushed back* також відіграють важливу роль у передачі атмосфери нестабільності та ризиків, з якими стикаються українські війська. У фразі «*risk being encircled by Russian forces [99]*» акцент робиться на постійній загрозі оточення, що створює образ небезпеки та напруженості. Лексеми, що описують бойові дії, як *advanced a little only to be pushed back*, показують циклічний характер конфлікту, де кожна перемога може бути тимчасовою, а загроза завжди присутня.

Прикметники, що характеризують військові дії, додають емоційності та деталізації опису конфлікту. Прикметник *full-fledged* у фразі «*Russia's full-fledged invasion [99]*» підкреслює масштабність та всебічність конфлікту, наголошуючи, що це не просто окремі бойові дії, а повномасштабна війна. У свою чергу, прикметник

--	--	--

aggressor Russia формує негативний образ Росії, вказуючи на її провокативні дії, що показує читачу цю країну як головного винуватця конфлікту. Важливу роль відіграє й прикметник *international* у фразі «*international sanctions* [99]», що вказує на глобальні наслідки війни, акцентуючи увагу на відповідальності міжнародної спільноти у підтримці України через економічний тиск на агресора.

Продовжуючи лексико-семантичний аналіз на основі матеріалу зі статті «*Dramatic footage shows Ukrainian tank storming Russian trenches near Bakhmut*» [104], звернемо увагу на лексеми, що допомагають створювати образ війни в Україні через посади військових, озброєння та територіальні описи.

Почнемо з іменників, що належать до семантичного поля військових структур та позицій. Лексема *General Staff* використовується в контексті повідомлення про події на полі бою: «*with Ukraine's General Staff reporting that Russian attacks had been repelled near Ivanivske and further north near Bohdanivka* [104]». Вона слугує маркером офіційності інформації, підкреслюючи, що ситуація контролюється командуванням, тим самим надаючи авторитетність і легітимність інформації. Таке вживання посилює враження про координацію і організованість українських збройних сил.

Окрема увага приділяється лексемам, що позначають зброю і військову техніку. Лексема *tank* вживається у фразі «*Dramatic footage shows Ukrainian tank storming Russian trenches near Bakhmut* [104]», яка підкреслює візуальний образ бойових дій. Дієслово *storming* створює динамічний образ нападу, підсилюючи драматичний тон повідомлення. Крім того, лексема *infantry fighting vehicle* використовується для опису мобільного засобу, що надає перевагу в бою: «*A more agile infantry fighting vehicle, armed with a mounted machine gun, then takes over from the retreating tank, which is more vulnerable to ground attacks from soldiers* [104]». У цьому реченні підкреслюється як технічна перевага, так і тактична гнучкість українських військ. *Shoulder-mounted rocket launcher* («*fire off a missile from their shoulder-mounted rocket launcher towards the trench* [104]») підкреслює безпосередню участь солдатів у бою, що формує образ активної фази війни, де кожна деталь має значення для успіху операції.

--	--	--

Лексеми, що стосуються територій, також створюють важливий контекст для розуміння простору бойових дій. Назви територій, таких як *Donetsk Oblast*, *Bakhmut*, *Ivanivske*, *Bohdanivka*, регулярно зустрічаються у тексті, виконуючи функцію позначення ключових місць конфлікту. Наприклад, фраза «*the left hand side of the trench in Donetsk Oblast*» вказує на конкретне розташування бойових дій, що додає конкретності опису подій. Це допомагає читачеві не лише зрозуміти, де відбуваються дії, але й відчутти напругу конфлікту, зосередженого на окремих стратегічних місцях.

Дієслова, що позначають військові дії, також є важливою частиною семантичного поля, оскільки вони формують активний, динамічний характер опису подій. Лексема *storming* використовується у фразі «*The 5th Brigade can be seen storming the trenches south of Ivanivske [104]*», що створює образ інтенсивної атаки. Це дієслово асоціюється з агресивними діями, підкреслюючи силу і рішучість українських військових. Дієслово *pave* у контексті «*using a tank and an infantry fighting vehicle to pave the way for their soldiers on foot [104]*» викликає образ фізичної підготовки шляху для подальших дій, показуючи тактичну складову військових операцій, де кожен етап має свою мету. Лексема *advance* у фразі «*the Ukrainian soldiers proceed to advance on the trench [104]*» підкреслює поступовий і впевнений рух солдатів уперед, створюючи образ організованого наступу. Опис дій солдатів, що переслідують вцілілих ворогів, посилюється дієсловом *stalk*: «*stalking any survivors [104]*», яке викликає асоціації з хижаками, що переслідують свою здобич, підкреслюючи рішучість і небезпеку для противника.

Ще одним важливим аспектом є дієслова, що стосуються руйнування, наприклад *disturbing* у фразі «*firing off multiple rounds and disturbing the foundations of the Russian cover [104]*», що підкреслює деструктивну силу артилерійського вогню і руйнівні наслідки атак. Це дієслово не лише описує фізичні наслідки, але й вказує на вплив на психологічний стан ворога, якого позбавляють безпечного укриття.

Прикметники у тексті допомагають створити емоційно насичену атмосферу війни, підкреслюючи її жорстокість та інтенсивність. Наприклад, фраза «*but the brutal footage ends by showing a trail of bodies lining the trench [104]*» використовує

--	--	--

прикметник *brutal*, який підсилює образ жорстокої і безжалісної реальності конфлікту. Подібним чином прикметник *intense* у фразі «*Intense fighting has been taking place to the west of Bakhmut* [104]» підкреслює рівень напруження бойових дій, акцентуючи увагу на постійній небезпеці та нестабільності ситуації. Опис зброї через прикметник *heavy duty* у фразі «*The heavy duty gun opened fire on the Russian soldiers* [104]» створює враження потужності та невблаганності, додаючи ваги і важливості зброї у бойовій ситуації.

Прикметники, що описують дії військових, також мають важливе значення. Фраза «*stalking any survivors* [104]» використовує прикметник *stalking*, який підкреслює невинну і холоднокривну природу військових дій, де кожен рух продуманий і спрямований на знищення ворога. Це підкреслює напружену атмосферу конфлікту, де будь-яка дія може мати вирішальні наслідки.

У статті «*Wagner chief claims victory and 'control' of Bakhmut after brutal battle*» [95] фігурують лексеми *military officials*, *enemy forces*, *Ukrainian forces*, *chief*, *leader*, що підкреслюють ієрархічну структуру військових формувань і надають тексту формального, стратегічного характеру. Наприклад, *military officials* вказує на офіційні джерела військових даних, підкреслюючи важливість авторитетності та достовірності інформації в контексті війни. Лексема *enemy forces* наголошує на розподілі протиборчих сторін, актуалізуючи конфліктну природу війни. Схожа роль відводиться лексемам *chief* і *leader*, які не лише вказують на керівництво, але й створюють образ осіб, відповідальних за результати битви. У цьому контексті, лексема *Wagner chief* підкреслює значущість Євгена Пригожина.

Дієслова, що використовуються для опису військових дій, підкреслюють активну фазу бойових дій і містять елементи динамічності. Наприклад, дієслово *claims* є одним із ключових у цьому контексті, адже воно акцентує увагу на спробах утримання контролю над територією. У фразі «*Wagner Group claims to have taken control of the city* [95]» використання дієслова *claims* натякає на невпевненість або відсутність довіри до заяв Пригожина, що може мати значення для медіатексту, коли необхідно передати скептицизм або сумнів у правдивості інформації.

--	--	--

Дієслово *seized*, використане у контексті захоплення міста («*his fighters have successfully seized the city hall [95]*»), надає тексту характер агресивної дії та відображає успіх російських військових формувань. *Seized* підкреслює раптовий та ефективний характер дій, що сприяє формуванню образу потужного наступу. Разом із дієсловом *raised* («*raised the Russian flag [95]*»), ці лексеми створюють образ символічної перемоги. Вживання лексеми *raised* має важливе значення в тексті, оскільки підкреслює символічний акт, який маркує контроль над територією через встановлення прапора. Це акцентує увагу не лише на фізичному захопленні, але й на ідеологічному підтвердженні перемоги.

Лексема *repelled* («*Ukrainian forces repelled more than 20 enemy attacks [95]*») підкреслює оборонну природу дій українських військових і створює образ стійкості, вказуючи на активну протидію ворогу. Оборонні дії також підсилюються дієсловом *remain* («*their forces remain in control of Bakhmut [95]*»), що вказує на постійність і стабільність захисту позицій. Ці дієслова акцентують увагу на напруженій боротьбі за контроль над Бахмутом, підкреслюючи характер війни як виснажливого процесу, що вимагає не лише наступу, але й постійного утримання позицій.

Значущим елементом статті є опис територіальних аспектів конфлікту через лексеми, що позначають місця та об'єкти бойових дій. Лексеми *city* і *Bakhmut* актуалізують територіальний конфлікт навколо важливого стратегічного міста на сході України. Опис Бахмута як об'єкта боротьби створює чітке уявлення про локалізацію конфлікту, роблячи акцент на географічній важливості місця. Лексема *west* вживається для позначення певної частини міста, зокрема західних районів, де зосереджені бойові дії. Це підсилює розуміння того, що місто є ключовою стратегічною точкою, а битва за нього – локалізованою і водночас символічною для всього конфлікту.

Окремо слід звернути увагу на лексему *paramilitary*, що описує групу Вагнера. Вона підкреслює нерегулярний, позавійськовий характер цієї структури, що відрізняє її від регулярних армійських підрозділів. Така лексема додає до тексту відтінок

--	--	--

невизначеності та нелегітимності дій групи, створюючи певний контраст із офіційними військовими силами України.

У контексті зброї, лексеми *fighters* та *paramilitary* акцентують на участі нерегулярних збройних формувань у конфлікті. Лексема *fighters*, використана в контексті «*his fighters have successfully seized the city hall [95]*», підкреслює бойову готовність і агресивну природу дій. Вона надає відтінок активності й жорсткості описаним подіям.

У статті «*Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut in another terrifying drone video from the frontlines*» [98], перш за все, іменники, що описують воєнні служби та посади, виконують функцію ідентифікації учасників конфлікту та підкреслюють їхню роль у подіях. Наприклад, використання іменника *soldiers* у фразі «*Russian soldiers sheltering inside with no weapons to counter the heavy armour [98]*» створює образ беззахисності російських військових перед українським наступом. Лексема *troops* у вислові «*Ukrainian troops could withdraw from Bakhmut [98]*» позначає колективну силу українських військових, демонструючи їхню спроможність та організаційні можливості. Таке використання лексики сприяє відображенню військових як учасників масштабного збройного конфлікту, де кожен солдат є частиною більшого процесу.

Іншим важливим аспектом є лексика, пов'язана із зброєю та військовою технікою, яка відображає силу та технологічні можливості сторін конфлікту. Використання термінів *tank*, *armoured fighting vehicle*, та *mounted machine gun* підкреслює не лише матеріальні ресурси української армії, але й створює відчуття технічної переваги у битвах. Наприклад, фраза «*the tank fires off several rounds at the trench*» зосереджує увагу на дії танка, акцентуючи на руйнівній силі зброї. Використання лексеми *rocket launcher* у контексті «*One of the soldiers, armed with a rocket launcher [98]*» додає образу солдата, оснащеного сучасними технологіями для нанесення серйозних ударів по ворогу. Ця лексика підсилює ідею про високий рівень озброєння українських сил.

--	--	--

Окремої уваги заслуговують іменники, що описують території та стратегічні об'єкти. Наприклад, фраза *town of Ivanivske* розташовує читача в конкретному географічному контексті, допомагаючи створити візуальний образ локації бойових дій. Лексема *trench*, яка з'являється у фразі «*the surrounding region has seen the return of trench warfare* [98]», відсилає до історичних аналогій, порівнюючи сучасну війну з Першою та Другою світовими війнами, де такі окопи були центральними у бойових діях. Таким чином, лексика територій не лише описує фізичне місце дії, але й впливає на емоційне сприйняття конфлікту, створюючи враження нескінченної боротьби на полях битви.

Дієслова у цій статті також грають важливу роль у формуванні динамічного образу війни, підкреслюючи активні дії та наслідки руйнування. Наприклад, дієслово *tearing up* у фразі «*tearing up the earth around the trench* [98]» підсилює візуальний ефект масивної руйнації, відтворюючи картину бойових дій та їх руйнівного впливу на ландшафт. Лексема *cause huge blasts* у контексті «*Both cause huge blasts in the trench* [98]» додатково підкреслює силу атаки та створює відчуття масштабного знищення. Використання дієслова *fire off* у фразі «*the mounted machine gun on top of the vehicle is seen opening fire* [98]» робить акцент на початковій стадії атаки, коли ворог ще намагається чинити опір, але потужна зброя вже домінує над ним. Такі дієслова не лише описують дії, але й створюють візуальні образи руйнування, що підсилює ефект присутності у самому епіцентрі боїв.

Прикметники, що використовуються для опису атак та властивостей зброї, підкреслюють не тільки її технічні характеристики, але й психологічний ефект. Наприклад, прикметник *heavy* у фразі «*heavy armour* [98]» підкреслює вагу та міць бронетехніки, яка залишається невразливою для ворога. Лексема *unrelenting* у контексті «*unrelenting assault* [98]» підкреслює безперервність атак, що не дає ворогу жодного шансу на відступ або перепочинок. Це додає тексту елемент напруженості та тривоги, створюючи відчуття безвиході для супротивника.

Лексико-семантичне поле статті «*Why is Bakhmut so important to Russia and Ukraine?*» [80] продовжує розкривати ключові аспекти того, як англомовні медіа

--	--	--

вербалізують події, пов'язані з військовими конфліктами, зокрема на прикладі битви за Бахмут. Іменники у цій статті відіграють ключову роль у структуризації теми війни. Наприклад, використання таких термінів, як *army* в контексті фрази «use the battle to weaken Russia's army [80]», формує уявлення про стратегічне значення боїв для ослаблення ворога. Лексема *army* тут виступає символом військової сили, яка може бути ослаблена через тактичні дії на полі бою. Окрім цього, вживання терміну *military leaders* у фразі «military leaders have insisted they will try to hold the city [80]» підкреслює важливість лідерства у військових стратегіях та формує образ керівників, відповідальних за ухвалення рішень щодо захисту територій. Таким чином, лексеми з семантичного поля військових посад відображають не лише структуру армії, але й її взаємодію з тактичними цілями.

Ще одним важливим компонентом номінативного поля є зброя та техніка. Лексема *tanks* у фразі «according to Washington-based think-tank [80]» відсилає до ключової військової техніки, яка відіграє визначну роль у наземних операціях. Термін *tanks* не лише позначає вид озброєння, але й натякає на його тактичну важливість у збройних конфліктах, зокрема під час наземних битв за стратегічні міста, такі як Бахмут. Лексема *front line* у фразі «have been better had we left Bakhmut and shortened the front line [80]» також має стратегічний підтекст, оскільки акцентує увагу на розташуванні військ і можливостях змінити лінію фронту для ефективнішого захисту. Це створює образ фронтової лінії як просторового маркера, що визначає хід конфлікту та позиції воюючих сторін.

Прикметники також відіграють значну роль у вербалізації наслідків війни. Наприклад, прикметники *brutal* і *bloody* створюють образ жорстоких та кривавих битв. У фразі «Ukraine is holding on after a year of brutal attacks [80]», прикметник *brutal* натякає на інтенсивність та жорстокість воєнних дій, які тривають протягом тривалого часу. Подібно до цього, у фразі «to be every bit as bloody for the Russians as its campaign for Bakhmut [80]», прикметник *bloody* акцентує на великих людських втратах, підсилюючи драматичність та трагічність ситуації. Вживання таких

--	--	--

прикметників допомагає створити емоційний фон, що відображає масштаби страждань і руйнувань, спричинених війною.

У статті «How the Ukraine war exposed cracks in Western defence» [94] також активно використовуються іменники, що належать до семантичного поля війни, зокрема ті, що описують військові служби та посади. Наприклад, слово *army* у фразі «*Ukrainian army major killed in birth* [94]» конкретизує рівень військової ієрархії, додаючи до тексту елемент офіційності й підкреслюючи роль армії як важливого компонента конфлікту. Аналогічно, *soldier* у фразі «*Drug use rife among Russian soldiers in Ukraine* [94]» акцентує на особистій участі індивідів у бойових діях, що переносить увагу читача з абстрактного на більш особистий рівень сприйняття війни. Використання таких лексем дозволяє створити картину війни, яка складається не лише з масштабних стратегічних рішень, але й з участі реальних людей на полі бою.

Лексеми, що описують зброю, також є важливими для створення відповідного контексту. Зокрема, *tank* у фразі «*Germany to send tanks to Ukraine* [94]» відображає значення важкої військової техніки в сучасних військових конфліктах. Цей термін належить до семантичного поля військової техніки, яке асоціюється з потужністю, технологічною перевагою та стратегічними можливостями.

Іменники на позначення територій, як-от *battlefield*, *zone*, *country*, і *border*, допомагають створити картину конфлікту, пов'язаного з конкретними географічними місцями. Наприклад, слово *battlefield* у фразі «*Germany's sought-after Leopard 2 battle tanks will be a 'game-changer on the battlefield'* [94]» не просто позначає місце бою, а вказує на зміну ситуації на полі бою завдяки наданню нової техніки. Це підкреслює важливість конкретних територій, де відбуваються стратегічно важливі бої. Лексема *zone* в контексті «*in the parallel conflict zone of European public opinion* [94]» вводить новий вимір війни, пов'язаний із інформаційною боротьбою та громадською думкою, що виходить за межі фізичного конфлікту. Це відображає динамічну природу сучасних війн, які відбуваються не лише на фронті, але й у політичних та соціальних сферах.

--	--	--

Лексеми *country* та *border* надають конфлікту чіткого просторового виміру, пов'язуючи його з конкретними державами та їх кордонами. Наприклад, фраза «*ready to see German tanks near the borders of Russia* [94]» вказує на геополітичний масштаб конфлікту, де участь окремих країн впливає на міжнародні відносини. Використання таких лексем дозволяє підкреслити, що війна має глобальний вплив і що території, які є об'єктом боротьби, мають ключове значення для стратегічних планів сторін.

Прикметники, що описують військові стратегії, також відіграють важливу роль у формуванні уявлення про тактичні особливості війни. Наприклад, у фразі «*to break through Russian defensive lines* [94]» лексема *defensive* акцентує на важливості захисних тактик у контексті сучасної війни. Цей прикметник дозволяє підкреслити той факт, що військові дії включають не лише наступальні, але й захисні елементи, які мають вирішальне значення для утримання позицій. Таке використання прикметників створює уявлення про складність військових стратегій, що базуються на балансі між наступом і обороною.

Дієслова теж є важливими для формування динамічного образу військових дій. Наприклад, у фразі «*Germany to send tanks to Ukraine* [94]» дієслово *send* акцентує на активному процесі передавання техніки, що підкреслює роль Німеччини у військовій підтримці України. Використання цього дієслова створює образ постійної динаміки і руху, вказуючи на те, що війна не є статичним процесом, а постійно змінюється під впливом нових обставин і рішень.

Прикметники, що стосуються міжнародної політики, такі як *political* та *economic*, підкреслюють вплив війни на світову політику та економіку. Наприклад, фраза «*Berlin has been mired in lengthy 'political debate' about whether the tanks would 'escalate the conflict'* [94]» показує, як війна стає центром політичних дебатів і обговорень. Лексема *political* підкреслює, що війна – це не лише військовий конфлікт, але й серйозне політичне питання, яке впливає на рішення держав щодо участі у конфлікті. Аналогічно, лексема *economic* у фразі «*The economic powerhouse has given Ukraine more military aid than any other countries apart from the US and UK* [94]»

--	--	--

акцентує на економічній підтримці та вказує на взаємозв'язок між військовими діями та економічною стратегією держав.

Отже, аналіз лексико-семантичних особливостей вербалізації теми війни в англомовних медіатекстах показав чітку структурованість використання лексичних одиниць, що створюють комплексний образ війни. Іменники, що займають найбільшу частку серед лексем, відображають різні аспекти війни через детальний опис служб, військових посад, зброї, техніки, територій та стратегічних об'єктів. Так, 33% іменників стосуються служб і військових посад, що вказує на значний акцент на організаційній структурі збройних сил. Такі терміни як *army*, *commander* та *soldier* акцентують увагу на важливості військових служб у загальній динаміці війни та підкреслюють роль ключових осіб у прийнятті рішень та веденні бойових дій.

Значну частину, 26%, займає лексика, пов'язана зі зброєю та технікою. Це підкреслює технічний і матеріальний аспект війни, де опис техніки, як-от *tank*, *missile* та *armoured vehicle*, формує уявлення про сучасні засоби ведення бойових дій та їх руйнівну силу. Опис зброї є важливою частиною наративу, оскільки він акцентує увагу на тому, як технологічна перевага впливає на перебіг війни.

Лексеми, що стосуються територій і місцевості, становлять 23% і спрямовані на деталізацію географічного контексту війни, що має значення для розуміння стратегічних точок конфлікту. Лексеми *city*, *region*, *border* підкреслюють локалізацію бойових дій та значення контролю над певними географічними об'єктами. Ще 18% припадають на стратегічні об'єкти, такі як *airfield*, *bridge*, що акцентує на важливості інфраструктури для ведення війни та забезпечення військових операцій (див. Рис. 2.1):

--	--	--

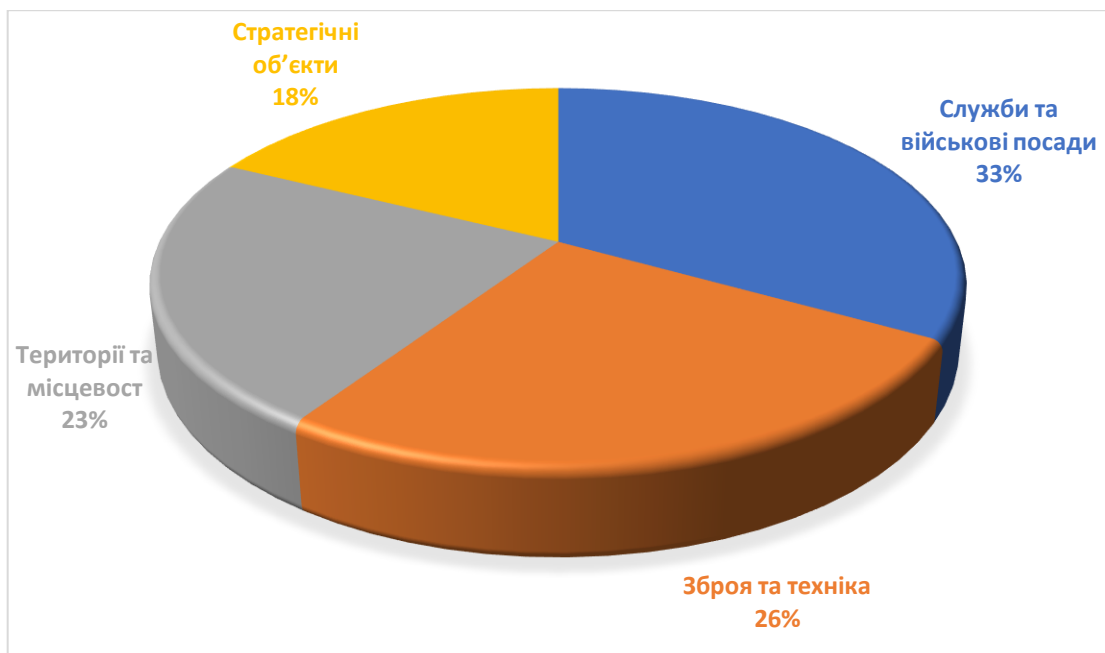

Рисунок 2.1 Використання іменників для вербалізації образу війни в Україні в сучасних англомовних ЗМІ

Дієслова, пов'язані з бойовими діями, складають найбільшу частину аналізованих дієслів – 53%. Їх використання підкреслює активну фазу військових дій, їх інтенсивність та наслідки. Дієслова *attack*, *destroy*, *fire* ілюструють різноманітність дій під час бойових операцій, що підсилюють драматизм описаного. Крім того, 43% дієслів належать до командування та підтримки дисципліни серед військ. Лексеми *retreat*, *advance*, *deploy* акцентують на тактичних маневрах, що відбуваються в процесі війни, вказуючи на зміну ситуації на полі бою та важливість стратегічних рішень командирів. Дієслова, що стосуються підтримки військових дій, складають 4%, вони вказують на логістичні аспекти та підготовку військових операцій (див. Рис. 2.2).

--	--	--

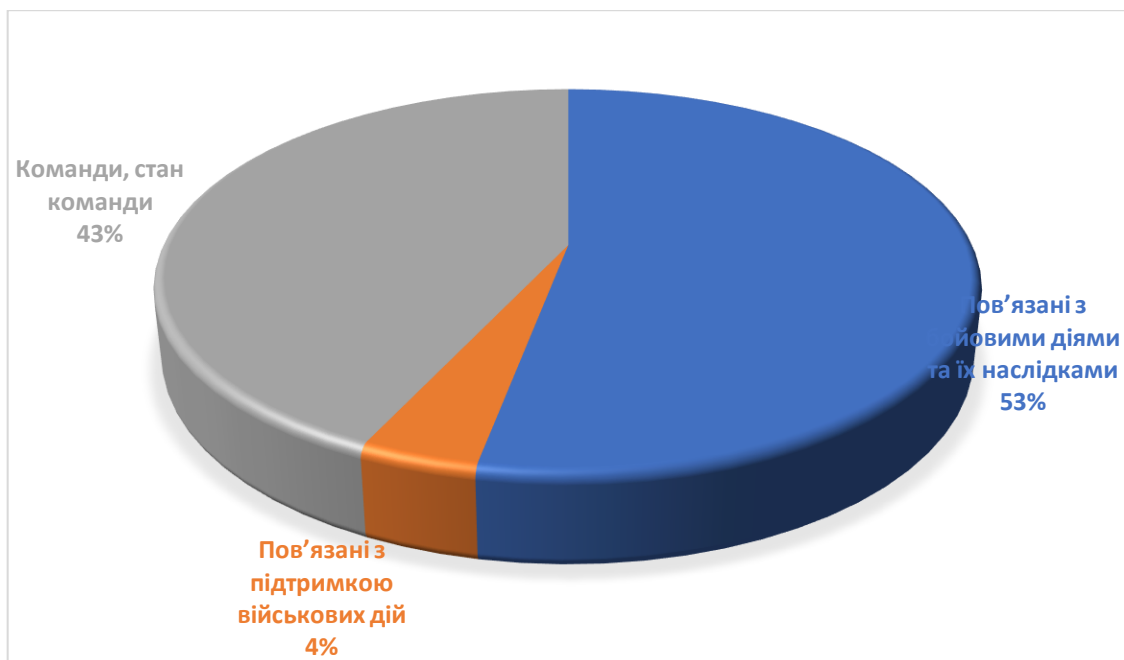

Рисунок 2.2 Використання дієслів для вербалізації образу війни в Україні в сучасних англомовних ЗМІ

Прикметники, що описують техніку та зброю, займають 23%, зокрема терміни *heavy*, *lethal*, *sophisticated*. Вони роблять акцент на характеристиках зброї, підкреслюючи її потужність, руйнівну силу та технологічну перевагу. Це сприяє створенню образу війни як сучасного конфлікту, в якому важливу роль відіграють новітні технології та обладнання.

Прикметники, пов'язані з військовими діями, займають 45%. Вони допомагають підкреслити напруженість і жорстокість війни, зокрема через такі терміни, як *brutal*, *intense*, *bloody*. Це підсилює емоційний вплив на читача, наголошуючи на важких умовах бойових дій та виснаженні сторін конфлікту.

Прикметники, що описують наслідки війни, становлять 32%. Їх використання, зокрема такі терміни як *devastating*, *tragic*, акцентують увагу на руйнуваннях, спричинених війною, і мають на меті створення у читача емоційної реакції на людські та матеріальні втрати (див. Рис. 2.3).

--	--	--

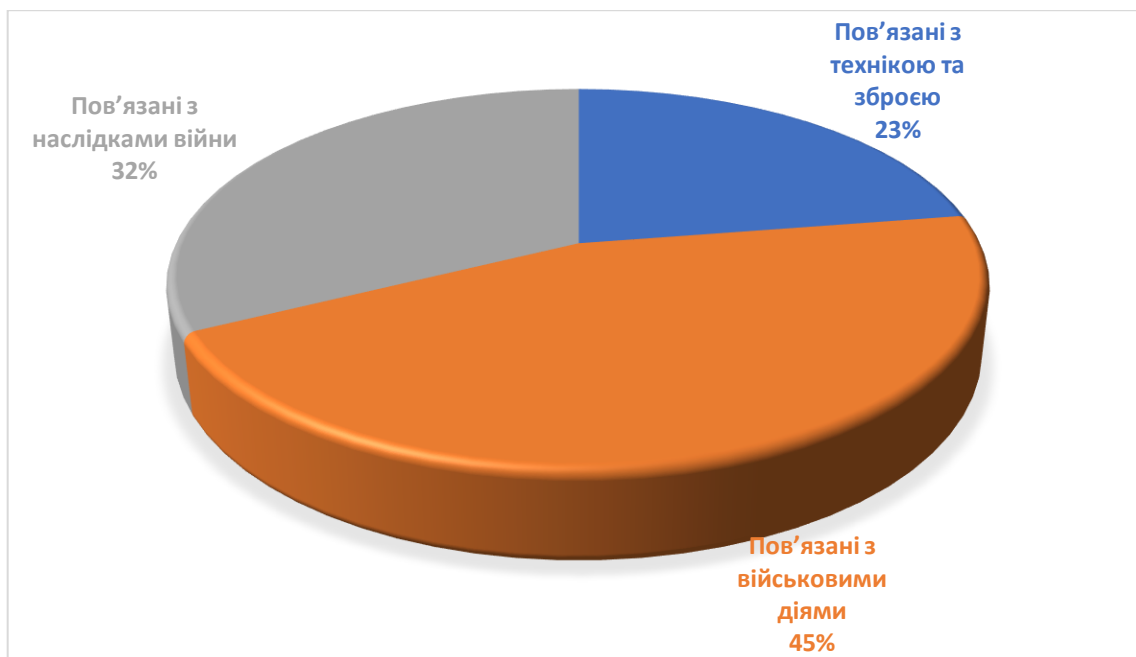

Рисунок 2.3 Використання прикметників для вербалізації образу війни в Україні в сучасних англомовних ЗМІ

Загалом, лексико-семантичний аналіз виявив, що англомовні медіатексти активно використовують різноманітну лексику для детального й емоційного висвітлення війни. Іменники формують структуровані описи учасників та об'єктів конфлікту, дієслова підкреслюють динаміку дій, а прикметники додають емоційної насиченості тексту, що допомагає створити комплексний та багатовимірний образ війни.

2.1.2 Аналіз використання риторичних прийомів у висвітленні військових конфліктів. Військові конфлікти, зокрема такі масштабні й резонансні, як війна в Україні, займають центральне місце в міжнародному інформаційному просторі. Засоби масової інформації активно застосовують риторичні стратегії для формування громадської думки та створення потужного наративу навколо подій.

Риторичні прийоми, такі як епітети, метафори, порівняння, гіперболи, антитези, та інші стилістичні засоби, відіграють ключову роль у вербалізації війни в медіадискурсі. Вони дозволяють не лише передати фактичну інформацію, а й викликати в читачів емоційний відгук, підсилюючи драматизм ситуації та підкреслюючи моральні аспекти конфлікту. Медіа використовують ці прийоми для

--	--	--

того, щоб вплинути на емоційне сприйняття аудиторії, спрямувати увагу на певні аспекти подій та сформулювати відповідне ставлення до учасників конфлікту.

У статті «Russia-Ukraine war at a glance: what we know on day 407 of the invasion» [79] одним із ключових риторичних прийомів є метафора. Наприклад, у вислові «*Macron says he counts on Xi to bring Russia to reason* [79]» метафора «*bring Russia to reason* [79]» виконує важливу семантичну роль. Ця фраза передає ідею про необхідність змусити Росію припинити військові дії, використовуючи образ «повернення до розуму». Це створює враження, що нинішні дії Росії є ірраціональними, а її поведінка вимагає втручання ззовні для встановлення логічного і розсудливого підходу. Так, метафора не просто описує дипломатичну активність, але й накладає моральний тягар на Росію, яка зображується як сторона, що поводить себе нелогічно й потребує впливу для повернення до адекватності. У цьому контексті президент Франції виступає як голос розуму, а Китай (представлений Сі Цзіньпіном) – як потенційний посередник, здатний здійснити вплив.

Наступний стилістичний засіб, що привертає увагу, – це гіпербола, яка посилює значення певних аспектів війни. Наприклад, у фразі «*significant harm* [79]», яка використовується для опису потенційних наслідків поставок зброї від Китаю до Росії, гіпербола викликає відчуття масштабності ситуації. Поняття «значної шкоди» передає не просто ризик для подальшого розвитку конфлікту, але й натякає на глобальні наслідки, які може викликати такий розвиток подій. Тут важливо підкреслити, що гіпербола підсилює не тільки сам факт можливого постачання зброї, але й створює відчуття терміновості й небезпеки для міжнародної спільноти. Це формує тривожний тон, залучаючи читача до усвідомлення серйозності проблеми.

Риторичні питання, як, наприклад, у вислові «*It is Nato that is expanding towards Russia, not Russia that is taking its military infrastructure towards the borders of Nato* [79]», підкреслюють складність питання розширення НАТО. Це твердження, сформульоване у формі риторичного запитання, апелює до захисту позиції Кремля і відбиває звинувачення Росії в агресивних діях. Риторичне питання провокує аудиторію на роздуми і аналіз щодо того, хто саме є агресором у даній ситуації – Росія

--	--	--

чи НАТО. Важливо зазначити, що використання такого стилістичного прийому формує не лише дискурсивний простір для обговорення, але й викликає у читача певний рівень сумнівів або змушує переоцінити власне ставлення до військових дій.

Градація, яка проявляється у фразі «*Masha did not want to go to her mother at first... Now her position has changed [79]*», демонструє зміну внутрішнього стану дитини через розвиток подій. Спочатку Маша відчуває спротив і небажання, але з часом її позиція змінюється. Ця градація створює динамічний образ емоційної еволюції персонажа, який дозволяє читачеві відчувати процес адаптації і зміни ставлення внаслідок зовнішніх обставин. Градація також підкреслює глибину психологічних змін, спричинених війною, і вплив військового конфлікту на особисте життя людей, особливо дітей. Цей прийом вказує на людський аспект війни, наголошуючи на його тривалому впливі на психіку та соціальні відносини.

Іронія в цій статті є ще одним потужним риторичним інструментом. Наприклад, у фразі «*The governor of Russia's Bryansk region has claimed that Russian armed forces have prevented an attempt to break into the territory of the region by a group of 20 saboteurs from Ukraine [79]*», використання дієслова «*claimed*» відразу вводить елемент сумніву у правдивість цього повідомлення. Це дієслово містить натяк на невпевненість чи скепсис щодо фактичності подій, описаних російською стороною. Іронія тут вказує на можливе перебільшення або викривлення інформації російськими офіційними особами. Це неявний спосіб авторів показати, що російська пропаганда може бути спрямована на викривлення фактів, що часто трапляється у контексті військових звітів та повідомлень. Іронія також підкреслює різницю між офіційними заявами і реальністю, пропонуючи читачеві критично ставитися до джерел інформації.

У статті «*Why is Bakhmut so important to Russia and Ukraine?*» [80] метафора «*meat-grinder of a battle [80]*» є одним із найпотужніших прийомів у тексті. Цей вираз підкреслює безжалісність та кровопролитність битви за Бахмут, натякаючи на жахливу кількість жертв і важкі умови бою. Метафора «*meat-grinder [80]*» створює образ війни як механізму, що безперервно «перемелює» життя солдатів, підсилюючи уявлення про битву як про абсолютно руйнівний процес. Це не просто бойове

--	--	--

зіткнення, а справжній апокаліптичний кошмар, де кожен, хто входить до цієї «м'ясорубки», має мінімальні шанси вийти неушкодженим. У цьому контексті, метафора слугує способом передати глибину трагедії та невідворотність смертей у війні, роблячи акцент на жорстокості та безнадійності конфлікту.

Гіперболізований епітет «*the longest and one of the bloodiest battles [80]*» додає подіям у Бахмуті особливої ваги, підкреслюючи як тривалість, так і масштаб кровопролиття. Це підсилює враження, що битва за Бахмут не лише важлива стратегічно, але й є символом затяжного конфлікту, який виснажує обидві сторони. Використання слова «*longest [80]*» натякає на те, що війна розтягнулася на значний період часу, що свідчить про тривалість людських страждань та непоступливість обох сторін. У той же час, «*one of the bloodiest [80]*» робить акцент на кількості загиблих, що підсилює враження про жорстокість і руйнівну силу цієї війни. Такий епітет допомагає читачеві глибше зрозуміти масштаб і важливість битви, створюючи драматичний ефект та налаштовуючи на сприйняття події як виняткової у контексті конфлікту.

Порівняння у вислові «*they think Zelenskyu 'may have been better advised to withdraw from Bakhmut much sooner, in much the same way Russia made a tactical retreat in November' [80]*», додає критичного тону у висвітлення дій українського керівництва. Це порівняння натякає на те, що можливе рішення України утримувати Бахмут могло бути не найкращим стратегічним кроком, якщо порівнювати його з тактичним відступом Росії. Вислів «*in much the same way [80]*» підсилює думку, що обидві сторони можуть мати схожі підходи до ведення війни, і наводить читача на роздуми про доцільність продовження оборони Бахмута. Порівняння не тільки висвітлює тактичні аспекти конфлікту, але й підкреслює складність прийняття рішень у війні, де кожен крок має потенційно фатальні наслідки.

Евфемізм «*brutal attacks [80]*» використовується для опису серйозних наслідків війни, але робить це у м'якшій формі. Фраза «*Ukraine is holding on after a year of brutal attacks [80]*» приховує справжній масштаб руйнувань і жертв, що є результатом цього конфлікту. «*Brutal [80]*» натякає на жорстокість і насилля, але не деталізує їх,

--	--	--

залишаючи уяву читача домислювати реальний рівень трагедії. Це дозволяє уникнути надмірної емоційної інтенсивності в тексті, але водночас зберігає його драматичний характер. Такий прийом часто використовується у журналістиці для того, щоб подати факти війни більш нейтрально або дипломатично, не акцентуючи увагу на надмірних жахах, але при цьому зберігаючи відчуття серйозності подій.

У статті «Russia-Ukraine war: Fighting on the streets matched by battles in the mind» [85] використовуються різні стилістичні засоби, які ефективно підсилюють ключові аспекти війни та привертають увагу до психологічної і політичної складової конфлікту. Ці засоби допомагають не лише формувати конкретні образи війни, але й глибше розкривати її багатовимірність. Аналіз прикладів таких стилістичних прийомів показує, як вони працюють для створення атмосфери війни та для зосередження уваги на її впливі на суспільство, державні структури та окремих учасників конфлікту.

Фраза «*a battle on a wider scale is being fought between the military strategists* [85]» використовує прийом розширення метафоричної концепції битви, щоб вказати на те, що війна відбувається не лише на фізичному полі бою, а й на політичному та стратегічному рівнях. Це підкреслює, що військові дії залежать не лише від збройних зіткнень, але й від складної взаємодії між воєнними стратегіями та рішеннями лідерів. У цьому контексті фраза «*battle on a wider scale* [85]» натякає на багатошаровість війни, де конфлікт ведеться і в кабінетах стратегів, а не лише на фронті.

Гіпербола також використовується для підсилення емоційного ефекту і надання більшого значення певним аспектам війни. У вислові «*a war being fought as much in the mind as anywhere else* [85]» гіпербола акцентує увагу на психологічній складовій війни, підкреслюючи, що війна відбувається не лише на полі бою, але й у свідомості її учасників та спостерігачів. Використання цієї гіперболи допомагає створити образ конфлікту, який торкається не лише фізичних, але й ментальних аспектів життя людей. Війна тут постає як комплексне явище, яке впливає на думки, рішення, мотивації та психічний стан всіх залучених сторін. Така гіпербола дозволяє читачеві

--	--	--

зрозуміти, що війна насправді є набагато ширшою і складнішою, ніж просто зіткнення збройних сил на фронті.

Іронія у статті служить для підкреслення неоднозначності або парадоксів війни та її учасників. Наприклад, у вислові «*Sometimes I have even more trouble working out what our Ukrainian allies are planning than their Russian enemies [85]*» іронія полягає у тому, що зазвичай ворог вважається більш непередбачуваним і складним для аналізу, але в даному випадку автор стверджує, що складніше зрозуміти дії союзників, ніж ворогів. Така іронія допомагає розкрити складність і неоднозначність військових дій, де навіть союзники можуть бути важко прогнозованими або незрозумілими. Іронічне зауваження створює ефект недовіри або сумнівів у спроможності повністю розібратися в планах і діях обох сторін конфлікту, підкреслюючи хаос і невизначеність, притаманні війні.

Евфемізм, використаний у статті, також має вагоме значення для формування певного нарративу. У фразі «*talking about nuclear weapons, without any direct implication of their use [85]*», евфемізм «*without any direct implication of their use [85]*» м'яко натякає на загрозу використання ядерної зброї, не вказуючи прямо на можливість її застосування. Такий прийом дозволяє обговорювати надзвичайно чутливі питання з певною обережністю, що знижує тривожність читача, але водночас вказує на серйозність ситуації. Евфемізми у цьому контексті допомагають уникнути жорстких і тривожних висловлювань, але при цьому залишають питання відкритим, змушуючи читача задуматися над реальними загрозами і їхніми потенційними наслідками.

Градація також використовується для підсилення драматичного ефекту. Наприклад, у фразі «*The recent revelation that Dmitry Peskov, Putin's spokesman, admitted at a new year celebration that 'this will take a very, very long time' [85]*» градація «*very, very long time [85]*» підкреслює тривалість і невизначеність конфлікту. Вживання повторюваного інтенсифікатора «*very [85]*» посилює відчуття довготривалості війни і надає тексту відтінок безвиході та серйозності ситуації. Ця градація підсилює розуміння того, що війна не закінчиться швидко і має потенціал

--	--	--

затягнутися на невизначений термін, викликаючи глибоке усвідомлення масштабів конфлікту.

У статті «Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut» [91] також можна відзначити кілька риторичних прийомів, що сприяють створенню сильного образу війни, акцентуючи на емоційних і візуальних елементах подій, пов'язаних з бойовими діями.

Один із найбільш очевидних стилістичних засобів у цій статті – це епітети, які використовуються для опису як подій, так і місць бойових дій. Наприклад, у фразі «*the besieged city [91]*» епітет «*besieged [91]*» підсилює відчуття оточення і незахищеності Бахмута, що підкреслює його критичний стан через воєнні дії. Використання цього епітета створює атмосферу напруженості та відчаю, підкреслюючи, що місто знаходиться в облозі, а його жителі та оборонці перебувають у небезпечній ситуації. Цей прийом допомагає підсилити відчуття драматизму і серйозності того, що відбувається на фронті, надаючи тексту глибини й емоційного впливу. Крім того, епітет «*besieged [91]*» актуалізує історичний контекст облог, підкреслюючи схожість сучасних подій із битвами минулих епох.

Ще одним потужним стилістичним прийомом у статті є гіпербола, яка використовується для підсилення драматичного ефекту подій. Фраза «*this is the terrifying moment a Ukrainian tank fired on a Russian trench from point-blank range [91]*» включає одразу дві гіперболи: «*terrifying moment [91]*» і «*point-blank range [91]*». Використання «*terrifying moment [91]*» покликане передати інтенсивність емоцій і страху, викликаного цією подією, що підсилює ефект небезпеки й драматизму. Це не просто момент у бойовій дії – це момент, що паралізує страхом і підсилює відчуття напруження. Така гіперболізація загострює увагу на бойових діях, привертаючи увагу читача до інтенсивності і небезпеки ситуації. «*Point-blank range [91]*» акцентує увагу на близькості до ворога, що підсилює відчуття небезпеки і підкреслює жорстокість і інтенсивність бою.

Метафори у тексті використовуються для створення візуальних образів і підсилення емоційного впливу на читача. Наприклад, фраза «*like a scar on the land*

--	--	--

[91]» використовує «*scar* [91]» для опису окопу, що проходить через поле. Це метафоричне порівняння підкреслює руйнівний вплив війни на природу і землі, які колись були плодючими й мирними, а тепер покриті «шрамами [91]» від бойових дій. Ця метафора не тільки передає вигляд місцевості, але й несе емоційне навантаження, викликаючи асоціації з глибокими травмами, які залишаються після конфлікту. Цей образ також вказує на те, що війна залишає сліди не тільки на людях, але й на ландшафті, де вона відбувається, підкреслюючи незворотні наслідки бойових дій.

Евфемізми також відіграють важливу роль у стилістиці цієї статті, пом'якшуючи опис жорстоких бойових дій. Наприклад, у фраззах «*pinning down* [91]», «*crawling on their hands and knees* [91]», «*unrelenting assault* [91]» і «*any survivors* [91]», використання м'якших формулювань дозволяє зменшити гостроту опису кровопролитних подій. Евфемізм «*pinning down* [91]» замість більш прямого опису убивства чи нейтралізації ворога дає можливість зосередитися на тактичних аспектах бою, замість того, щоб акцентувати на жорстокості та смерті. Фраза «*crawling on their hands and knees* [91]» також зосереджує увагу на людській безпомічності і приниженні, створюючи образ солдатів, які намагаються врятуватися в надзвичайно складній ситуації, але без використання жорстких описів. Це робить текст більш «читабельним» для широкої аудиторії, пом'якшуючи найбільш шокуючі аспекти війни.

Фраза «*unrelenting assault* [91]» теж виступає як евфемізм для опису безперервних атак. Замість того, щоб використовувати більш прямі або брутальні вирази, ця фраза зосереджує увагу на тактичній інтенсивності дій, зменшуючи акцент на їхньому руйнівному потенціалі. Описуючи можливих «*survivors* [91]», автори також уникають детальних описів смертей, залишаючи читачеві можливість самостійно інтерпретувати масштаби жертв. Це створює баланс між фактичним описом бойових дій і їхнім емоційним впливом на читача.

У статті «How the Ukraine war exposed cracks in Western defence» [94] риторичні засоби використовуються для передачі складних геополітичних і військових реалій, акцентуючи увагу на проблемах, що виникають у взаємодії Заходу з Україною, а

--	--	--

також на внутрішніх суперечностях серед союзників НАТО. Автор активно застосовує різні стилістичні прийоми, які підсилюють наратив, розкривають емоційну напруженість і драматизм ситуації.

У фразі «*Germany has agreed to send 14 tanks to Ukraine following months of hesitancy [94]*», слово «*hesitancy [94]*» виступає евфемізмом, що натякає на зволікання Німеччини без вживання більш критичних термінів, як-от «відмова [94]» або «опір [94]». Цей прийом дозволяє пом'якшити сприйняття проблеми затримки поставок зброї Україні, акцентуючи увагу не на відмові Німеччини, а на її нерішучості. Такий евфемізм дозволяє зберегти дипломатичний тон повідомлення, не створюючи прямих звинувачень, але водночас натякає на відсутність чіткої позиції з боку одного з ключових союзників України. Таким чином, читач розуміє, що зволікання Німеччини мало значний вплив на хід подій, але форма подачі цієї інформації залишається м'якою і менш конфронтаційною.

Гіпербола є ще одним риторичним засобом, який використовується для підсилення значущості подій або явищ. Наприклад, у «*Kyiv hopes that the delivery of Germany's sought-after Leopard 2 battle tanks will be a 'game-changer on the battlefield'*» використовується гіпербола для підкреслення важливості поставок танків. Тут фраза «*game-changer [94]*» створює враження, що ці поставки можуть радикально змінити ситуацію на полі бою. Це перебільшення підкреслює, наскільки критичною є військова допомога для України, і як вона може вплинути на перебіг війни. Гіпербола створює очікування значного прориву, демонструючи не тільки надії України, але й посилюючи відчуття драматизму і важливості моменту. Такий прийом мобілізує емоції читача, наголошуючи на потенціалі цих танків змінити хід війни, хоча в реальності такий вплив може бути не настільки масштабним.

Іронія відіграє важливу роль у критичному висвітленні дій західних партнерів. Наприклад, у фразі «*But Berlin has been mired in lengthy 'political debate' about whether the tanks would 'escalate the conflict and make Nato a direct party to the war with Russia'*» слово «*political debate [94]*» використовується з іронічним підтекстом. Іронія полягає в тому, що, хоча Німеччина обговорює, чи ескалюють поставки танків конфлікт, цей

--	--	--

процес затягується, тоді як сама війна вже ескалюється на полі бою. Фраза натякає на бюрократичні й політичні труднощі, що заважають оперативним рішенням у критичній ситуації. Іронія в цьому контексті підкреслює абсурдність ситуації, коли дискусії щодо ризиків ведуться надто довго, тоді як Україна потребує негайної допомоги. Автор таким чином вказує на розрив між риторикою західних політиків і реальними діями на підтримку України.

Парадокс у тексті відображає суперечливість політичних і військових рішень. Наприклад, у фразі про те, що «*even despite large military aid from Germany, the refusal to send tanks opened the first serious crack in what had been Nato's solid front [94]*» ми бачимо парадоксальну ситуацію: хоча Німеччина вже надає значну військову допомогу, її відмова від поставки танків підриває єдність НАТО. Це парадоксальне твердження підкреслює, що навіть активна участь в підтримці України не обов'язково означає цілісність і ефективність західного альянсу. Такий парадокс викликає у читача усвідомлення того, що внутрішні суперечності можуть мати більш серйозні наслідки для міжнародної коаліції, ніж самі військові поставки. Парадокс підкреслює складність і неоднозначність політичних рішень у контексті війни, що ускладнює розуміння, хто насправді є надійним союзником.

У статті «*British Challenger 2 tanks may be at the spearhead when Ukraine launches counter attack against Putin's fading forces after crews were trained in UK, experts believe*» [98] одним з найбільш помітних прийомів у статті є метафора, як наприклад, у фразі «*a 'slaughter fest' [98]*», що використовується для опису боїв у місті Бахмут. Ця метафора несе сильний емоційний заряд, передаючи жахливі масштаби насильства та жертв у цьому регіоні. Термін «*slaughter fest [98]*» створює образ масової жорстокості і руйнування, підкреслюючи відчайдушність і безжальність боїв, які відбуваються на полі бою. Це не просто опис бойових дій, а радше візуалізація їх наслідків через метафоричний образ безконтрольної різанини. Такий підхід сприяє тому, що читач відчуває реальність війни не лише через фактологічний контекст, але й через емоційне сприйняття жахів конфлікту.

--	--	--

Гіпербола є ще одним важливим засобом у статті, яка підсилює емоційний вираз і акцентує на масштабах конфлікту. Фраза «*some of the most devastating warfare since the beginning of the invasion [98]*» є явним прикладом перебільшення, що підкреслює серйозність ситуації. Автори вказують на те, що нинішній етап бойових дій є одним з найбільш руйнівних з моменту початку вторгнення, використовуючи гіперболу для того, щоб привернути увагу до критичної точки конфлікту. Це перебільшення не лише підсилює драматизм тексту, але й допомагає наголосити на тому, що ситуація потребує термінового втручання, нагадуючи читачеві про високі ставки цього протистояння.

Іронія також знаходить своє місце у тексті, хоча її використання є більш тонким і підкреслює стратегічну невизначеність. Наприклад, у фразі «*The head of the Ukrainian defense department also said the counteroffensive could be in 'several directions' depending what is the 'most opportune moment' [98]*», спостерігається певний елемент іронії. Іронія тут полягає в тому, що невизначеність щодо того, коли і де буде розпочата контратака, стає коментарем до непередбачуваності воєнних стратегій. Фраза «*most opportune moment [98]*» може бути сприйнята іронічно, оскільки на війні часто буває важко визначити, коли саме настає найкращий момент для контратаки. Автори таким чином наголошують на непередбачуваності й нестабільності військових умов, вказуючи на те, що навіть найкращі тактичні плани можуть змінюватися залежно від обставин.

Порівняння у фразі «*The £5million Challenger 2, with a 120mm rifled gun and a 7.62mm machine gun, is a battle tank designed to attack other tanks [98]*» використовується для того, щоб пояснити функціональні можливості танка Challenger 2 у порівнянні з іншими бойовими одиницями. Це порівняння слугує для підкреслення технічних характеристик і бойових можливостей британського танка, роблячи акцент на його потужності та ефективності у боротьбі з ворожими танками. Лексеми «*designed to attack other tanks [98]*» вказують на спеціалізоване призначення техніки, формуючи у читача уявлення про те, що саме цей танк може змінити хід боїв.

--	--	--

У цьому випадку порівняння сприяє створенню образу Challenger 2 як техніки, яка здатна переламати ситуацію на полі бою на користь України.

У статті «Russia-Ukraine war: anyone supporting Moscow in conflict is an ‘accomplice’, Macron says during China visit – as it happened [99]» автори також використовують кілька ключових стилістичних засобів, зокрема метафори, гіперболи, риторичні питання та іронію, щоб привернути увагу до важливих аспектів конфлікту та підкреслити його вплив на глобальну політику.

Одним із найвиразніших прийомів у тексті є метафора, яка використовується для підкреслення ролі Росії у конфлікті. Наприклад, у вислові «*anyone helping ‘aggressor’ Russia in the Ukraine conflict would become an ‘accomplice’ [99]*» використання терміну «*aggressor [99]*» для опису Росії є потужною метафорою, яка підкреслює її активну й агресивну роль у війні. Це не просто констатація факту, але й моральне оцінювання дій Росії, яке посилюється через вживання слова «*accomplice [99]*», що надає додаткового значення. Війна тут не просто розглядається як військовий конфлікт, а як явище, де сторони можуть бути злочинцями та їхні союзники – співучасниками. Така метафора робить акцент на моральній відповідальності не лише держав-учасників конфлікту, а й тих країн, які вирішують підтримати Росію. Використання цих термінів створює чітку бінарну опозицію між «агресором» і «жертвою», формуючи в читача емоційне ставлення до конфлікту.

У фразі «*military activity around the site had intensified in recent months [99]*», де йдеться про військову активність навколо ядерної електростанції, гіпербола посилює відчуття загрози. Описуючи військові дії як такі, що «*інтенсифікувалися*», текст підсилює враження, що ситуація навколо ядерної станції стає все більш напруженою і небезпечною. Гіперболізація тут є не лише засобом підсилення значення, але й способом привернути увагу до потенційної катастрофи, яка може відбутися через ескалацію бойових дій у цьому регіоні. Такий прийом викликає у читача тривогу та підвищену увагу до цього аспекту війни, зокрема через ризик ядерної загрози.

Риторичні питання в статті також допомагають формувати образ війни як процесу, що має значні глобальні наслідки. У фразі «*The Nato chief noted that Russia*

--	--	--

was becoming more and more dependent on China, partly as a result of international sanctions imposed on Moscow over its war in Ukraine [99]» риторичне питання фактично підштовхує читача до роздумів про те, якими можуть бути довгострокові наслідки цієї залежності для Росії. Використання риторичних запитань дає змогу автору не лише передати інформацію, а й змусити читача критично осмислити стратегічне становище Росії. Такий підхід посилює інтерактивність тексту, викликаючи у читача більше зацікавлення в тому, що може відбутися у майбутньому через вплив санкцій і залежність від інших держав.

У фразі «*The six Leopard 2A4 tanks Spain has promised to send to Ukraine will leave the country in the second half of April [99]*», використання слова «*promised [99]*» вводить певну іронічну відтінку. Іронія полягає у тому, що обіцянки щодо постачання зброї часто затягуються або стають предметом дипломатичних зволікань, що робить саме слово «*promised [99]*» навантаженим додатковим змістом. Цей прийом підкреслює, що такі обіцянки можуть не завжди відповідати реальним діям, викликаючи сумніви щодо своєчасності чи ефективності цих заходів. Іронія у цьому контексті стає інструментом для критики міжнародних союзників, які, можливо, затримують постачання або використовують військову допомогу як інструмент політичних маневрів, а не реальної підтримки.

У статті «*Inside the Battle of Bakhmut, where troops are dying by the thousand*» [103] також використано низку риторичних засобів, які допомагають передати напруженість і драматизм війни, створюючи враження жорстокості та інтенсивності конфлікту. Через використання епітетів, гіпербол та метафор автор не тільки інформує читача про події, але й формує глибоке емоційне сприйняття, яке дозволяє краще зрозуміти атмосферу та масштаб боїв.

Епітети є важливим засобом для створення яскравих і драматичних образів війни. Наприклад, у фразі «*terrifying video [103]*» епітет «*terrifying [103]*» надає відео характеристику жахливого та викликає страх. Це слово не тільки описує відео як таке, що лякає, але й підсилює враження від подій, які відбуваються в ньому. Цей епітет створює у читача відчуття невідвратної небезпеки та наголошує на руйнівній

--	--	--

природі війни. Оскільки відео є потужним візуальним елементом, використання епітета «*terrifying* [103]» допомагає підсилити емоційний ефект, роблячи ці події особисто відчутними для читача. Такий опис вказує на те, що конфлікт є не просто серйозним, але й має жахливі наслідки для тих, хто знаходиться на лінії фронту.

Гіпербола також грає важливу роль у тексті, посилюючи драматизм і масштаб подій. У фразі «*an orchestrated attack* [103]» вираз підсилює відчуття, що атака була не просто раптовим нападом, а ретельно спланованою військовою операцією. Використання слова «*orchestrated* [103]» натякає на те, що всі дії були чітко скоординовані, як у симфонії, де кожен елемент ретельно продуманий і впорядкований. Це підсилює враження від точності та ефективності дій українських сил, які діють організовано та дисципліновано. Такий вибір слів підкреслює, що війна – це не хаос, а складна стратегічна діяльність, де кожна дія має своє місце і значення. Це також формує образ військових операцій як високотехнологічних і тактичних, а не випадкових або хаотичних.

Метафори, використані в тексті, допомагають створити образи, які дозволяють читачам візуально уявити події на фронті. Наприклад, у фразі «*march up the zig-zagging Russian line* [103]» метафорично описується рух українських солдатів під час атаки. Цей опис надає динаміки подіям і створює візуальний образ, де солдати рухаються по звивистій лінії, схожій на зигзаг. Використання слова «*march* [103]» додає відчуття невпинного просування вперед, підкреслюючи рішучість і цілеспрямованість військ. Ця метафора не лише передає фізичний рух солдатів, але й символізує стратегічний підхід до ведення бойових дій, де кожен крок ретельно продуманий і несе важливе значення. Зображення зигзагоподібної лінії також може символізувати складність і непередбачуваність війни, яка має свої повороти і несподівані зміни, що додає глибини опису бойових дій.

Далі, у тексті відчутно, що метафори часто використовуються для опису не тільки фізичних дій, але й емоційних станів та наслідків війни. Наприклад, у фразі «*the battle grinds on* [103]» використовується метафора «*grinds* [103]», яка створює враження виснажливої та тривалої боротьби, що продовжує ламати і знесилювати

--	--	--

солдатів. Це слово не просто описує тривалість бою, але й передає його безжальність і руйнівну силу. Метафора допомагає передати емоційний стан виснажених солдатів, які стикаються з постійним тиском і небезпекою.

Також важливо зазначити, що стилістичні засоби у цій статті слугують не лише для опису військових дій, але й для відображення гуманітарних аспектів конфлікту. Опис страждань і втрат на війні часто підсилюється за допомогою епітетів і метафор, що дозволяє автору передати трагізм подій. Наприклад, у вислові «*dying by the thousand [103]*» використовується гіпербола для акцентування на масштабності втрат. Хоча ця фраза може бути метафоричною і не вказувати на точну кількість загиблих, вона створює враження величезних людських втрат, що викликає глибоке співчуття і трагізм у читача. Це також вказує на жахливий масштаб конфлікту і підкреслює безжалісність війни.

У статті «Russia-Ukraine war at a glance: what we know on day 407 of the invasion [79]» однією з основних стилістичних фігур у тексті є метафори. Наприклад, вираз «*missiles and drones streaking through the skies [79]*» не тільки описує рух снарядів, але й створює образ блискавичного і швидкого переміщення, яке майже не можна зупинити. Ця метафора викликає в уяві картину неба, через яке проносяться смертоносні об'єкти, підсилюючи відчуття безперервної загрози і постійного руху. Таке зображення підкреслює динаміку конфлікту, де атаки не зупиняються, а навпаки, йдуть одна за одною з великою швидкістю. Метафора «*dueling attacks [79]*» також додає контексту війни більшого драматизму, оскільки порівнює конфлікт з дуеллю, в якій обидві сторони рівнозначно залучені у смертельну боротьбу. Такий підхід не тільки відображає симетричність дій обох сторін, але й підкреслює циклічність насильства: кожна атака викликає відповідь, створюючи безперервний цикл дії і протидії.

Гіпербола також відіграє важливу роль у підсиленні емоційного навантаження тексту. Наприклад, у фразі «*significant harm [79]*» цей вираз підкреслює серйозність і масштаби можливих наслідків від потенційних поставок зброї від Китаю до Росії. Використання такого гіперболічного вислову надає тексту відтінок тривоги та

--	--	--

серйозності, підкреслюючи, що будь-яка подібна підтримка може мати катастрофічні наслідки для військової ситуації. Гіпербола дозволяє автору акцентувати на ризику глобальної ескалації конфлікту і підкреслити невідворотність його серйозних наслідків.

Технічні терміни, такі як «*ballistic missiles [79]*», «*thermal power plants [79]*», і «*drone strikes [79]*» (Belam), використовуються для створення враження точності й технічної складності сучасної війни. Ці терміни допомагають заземлити наратив у конкретних реаліях військових технологій і стратегій, одночасно викликаючи у читача відчуття складності та точності дій. Вони додають описам войовничого контексту технічного характеру, що підкреслює масштабність і організованість військових операцій. Наприклад, «*ballistic missiles [79]*» натякає на високу точність і смертоносність цих снарядів, що підсилює враження методичності і планування атаки. Таким чином, технічна лексика виступає не лише інформативним засобом, але й підсилює образ складності війни.

Такі вирази, як «*redeploying troops [96]*», «*ground offensive [96]*», та «*airstrikes using powerful guided bombs [96]*», підкреслюють не лише технічну організацію військових дій, але й їхню масштабність та скоординованість. Ця мова акцентує на тому, що конфлікт не є хаотичним, а є серією стратегічних і ретельно спланованих маневрів. Використання технічних термінів натякає на професіоналізм у веденні війни, відводячи від ідеї про випадкову або неорганізовану природу конфлікту.

Опис боїв також підсилюється за допомогою метафор і порівнянь. Наприклад, у статті «*Ukrainian Troops Trained by the West Stumble in Battle [100]*» Schmitt і Cooper використовують фрази на кшталт «*bogged down in dense Russian minefields [100]*» для зображення труднощів, з якими стикаються українські війська. Метафора «*bogged down [100]*» передає образ солдатів, які застрягли у небезпечних умовах, що значно ускладнює їхній рух. Цей образ підсилює відчуття безвиході та важких обставин, у яких опинилися війська, які намагаються прорватися через мінні поля. Така метафора робить ситуацію більш відчутною і драматичною для читача, підкреслюючи не лише фізичні, але й психологічні перешкоди, з якими стикаються солдати.

--	--	--

Подібним чином, фраза «*units got lost [100]*» створює образ хаосу та непередбачуваності війни. Використання цього виразу показує, що навіть високопідготовлені війська можуть зустрічатися з труднощами на полі бою, де навіть найкращі плани можуть зірватися через непередбачувані обставини. Це підсилює враження, що війна – це складне і невпинне випробування, де успіх залежить не лише від техніки або тренувань, але й від здатності адаптуватися до постійно змінюваних умов.

У статті Дж. Джеттлмана використовується низка стилістичних засобів, які підсилюють драматизм і напруженість війни. Один із таких засобів – метафора, що використовується для опису вторгнення російських військ. Наприклад, у фразі «*Russian troops, backed by fighter jets, artillery and lethal drones, have poured across Ukraine's northeastern border [87]*» дієслово «*poured [87]*» метафорично зображує масове і неконтрольоване вторгнення, ніби війська рухаються як стихійний потік води. Це додає тексту відчуття невідворотності та швидкості подій. Інше дієслово «*seized [87]*» у фразі «*seized at least nine villages and settlements [87]*» надає образу насильницької і жорстокої природи захоплення територій, підкреслюючи агресивність і стрімкість дій.

Автор також використовує епітети, щоб надати описам емоційного забарвлення і підкреслити загрозу, що нависає над Україною. Наприклад, словосполучення «*lethal drones [87]*» підсилює драматизм, натякаючи на смертоносну ефективність цієї зброї, що викликає у читача відчуття небезпеки та страху перед новітніми технологіями у війні.

Крім того, Геттлман використовує контраст як стилістичний прийом, щоб підкреслити руйнівний вплив війни на мирне життя. Опис ситуації, де «*a sense of order and calm [87]*» змінюється на «*exhausted people shouted at each other and families with no place to go spilled out onto the grass [87]*» (Gettleman, 2023), показує різке погіршення ситуації, що створює сильний емоційний контраст між минулим спокоєм і теперішнім хаосом.

--	--	--

Метафори також використовуються для персоніфікації міст та відображення їхньої вразливості у воєнному конфлікті. У фразі «*Kharkiv, a metropolis of more than a million people that was just struggling to come back to life [87]*» Харків постає як живий організм, який намагається відновитися після руйнівних подій, що надає тексту глибшого емоційного резонансу.

У тексті І. Лов використовується метафора «*existential threat [92]*», яка підкреслює загрозу існуванню не лише України, але й європейського порядку. Це робить конфлікт не просто регіональним, а глобальним питанням, де ставки є надзвичайно високими. Крім того, у фразі «*The aftermath of a Russian missile attack [92]*» автор використовує образність для створення конкретного візуального уявлення руйнувань, підкреслюючи масштаб і драматизм наслідків війни.

Ці стилістичні засоби допомагають підкреслити жорстокість війни і її вплив на цивільне населення, водночас створюючи глибокий емоційний зв'язок з читачем.

У статті В. Мюррея важливу роль відіграють стилістичні засоби, які надають тексту емоційної насиченості та глибини. Одним із ключових прийомів є використання технічних термінів, що створюють відчуття точності та безжальності військових дій. Наприклад, терміни «*ballistic missiles [97]*» та «*double-tap attack [97]*» не лише деталізують тактичні аспекти конфлікту, але й підкреслюють методичну та жорстоку природу російських атак. Особливо термін «*double-tap attack [97]*» передає відчуття повторюваної жорстокості, акцентуючи на тому, що ці удари навмисні й ретельно сплановані.

Цитати з очевидців та офіційних осіб також виступають важливим стилістичним елементом. Наприклад, слова Володимира Тимошка, де він описує втечу рятувальників за кілька хвилин до другого удару, поглиблюють драматизм і викликають у читача емоційний відгук. Ця цитата не лише додає достовірності репортажу, але й відображає небезпеку, з якою стикаються люди на місцях .

Контрасти між різними географічними локаціями служать для створення ширшого розуміння конфлікту. Наприклад, порівняння ситуації в Азовському морі з напруженими умовами у Донецькому регіоні підкреслює масштабність війни,

--	--	--

демонструючи, що конфлікт не обмежується однією територією, а охоплює різні фронти одночасно.

У статті також використовується яскрава візуальна мова. Опис, як-от «*heavy Russian attacks are creating 'tense' and difficult conditions [97]*», дозволяє читачеві уявити інтенсивність боїв і умови, в яких перебувають українські війська. Такий опис допомагає перетворити абстрактні поняття в конкретні, зрозумілі образи, посилюючи відчуття присутності.

У статті В. Шевченка використання таких епітетів, як «*emergency shut-offs*» та «*life-saving medical equipment [101]*», додає тексту емоційної глибини. Ці терміни несуть не лише описове, але й емоційне навантаження, підкреслюючи серйозність ситуації та загрозу для життя.

У статті К. Соммервіля, окрім технічних термінів, автор застосовує образні засоби, щоб створити візуальні уявлення про бойові умови. Наприклад, детальний опис «*mushroom-shaped antennas on the vehicle's roof [102]*» допомагає читачам уявити обладнання, яке використовують на полі бою. Ця образність робить військові технології більш зрозумілими, візуалізуючи складне обладнання для широкого кола читачів.

К. Соммервіль також вдається до метафор, щоб передати емоційний та фізичний вплив війни. Фраза «*Ukraine has been thrown into the bleak future of war [102]*» використовує метафору «*thrown into [102]*», яка підкреслює раптовість і насильницький характер втягування країни у війну. Це створює образ неконтрольованої катастрофи, що різко змінила долю України. Інша фраза «*the whole building shook [102]*» викликає в уяві читача фізичне відчуття руйнівної сили атаки, що переносить їх в епіцентр подій.

У статті Дж. Біля також активно використовуються стилістичні засоби для підсилення емоційного впливу на читача і передачі стратегічних викликів для британської армії. Фраза «*doubling the Army's fighting power [78]*» є прикладом гіперболи, яка підкреслює масштаб і амбіції щодо посилення військових

--	--	--

можливостей. Використання цього терміну надає читачеві відчуття значних змін і зусиль, спрямованих на модернізацію армії.

Метафора «*axis of upheaval [78]*» допомагає передати складність геополітичної ситуації, описуючи глобальні загрози як вісь, навколо якої обертається нестабільність у світі. Це створює уявлення про хаос, де зливаються численні фактори для створення невизначеності і кризи. Такий опис підкреслює не лише різноманіття загроз, але й їх взаємопов'язаність у глобальному масштабі.

Контраст, який автор використовує у фразі «*His ambition is for the Army to be able to destroy an enemy three times its own size [78]*», підкреслює розрив між сьогоdnішніми обмеженнями та майбутніми цілями. Це відображає термінову потребу у модернізації армії на тлі зростаючих загроз, а також створює відчуття невідкладності та викликів, які стоять перед нею.

Фраза «*hollowed-out armed forces [86]*» метафорично описує армію як структуру, з якої витягнуто важливі елементи, залишаючи її порожньою та ослабленою. Це створює яскравий образ інституції, що втратила свою життєздатність та здатність ефективно виконувати свої функції. Схожий ефект має метафора «*root and branch review [86]*», яка натякає на необхідність глибокого та всеосяжного аналізу всіх аспектів військової структури. Ця метафора, заснована на образі дерева з корінням і гілками, вказує на те, що реформувати потрібно всі рівні та елементи військової системи.

Ф. Гарднер також використовує історичні аналогії для посилення свого аргументу. Порівняння поточного розміру британської армії з армією часів Наполеонівських війн «*the smallest size since the time of the Napoleonic Wars two centuries ago [86]*» служить для наголосу на нинішній вразливості армії. Це порівняння не лише надає читачу історичний контекст, але й підкреслює масштаби проблеми, нагадуючи про серйозні виклики, з якими армія стикається у порівнянні з минулими великими військовими конфліктами.

У статті К. Мейсона використовуються риторичні прийоми, що акцентують увагу на складності та тривалості війни. Вислів «*paradox of the war [93]*» підкреслює

--	--	--

іронію ситуації, де, незважаючи на тривалий військовий конфлікт, зусилля щодо його вирішення можуть прискорити досягнення миру. Ця парадоксальна фраза додає глибини розумінню війни, наголошуючи на неоднозначності її результатів і тривалих наслідках.

Метонімія також використовується для опису політичних процесів і воєнних стратегій. Наприклад, фраза «*western military alliance [93]*» не тільки позначає коаліцію військових сил, але й натякає на більш масштабні геополітичні інтереси, підкреслюючи тривалий характер цього союзу та його стратегічну важливість у конфлікті.

У статті Дж. Черчфілда особливу увагу приділено метафорам, які допомагають створити яскравий образ героїв війни. Використання фрази «*hell jumper [81]*» для опису рятувальника, який ризикує своїм життям, створює вражаючий образ хороброї людини, що здійснює майже надлюдські подвиги, протистоячи жахам війни. Ця метафора надає рятувальнику символічного статусу героя, посилюючи емоційне сприйняття тексту.

Контраст також відіграє важливу роль у тексті, підкреслюючи різницю між героїзмом рятувальника і хаосом війни. Наприклад, фраза «*He would not stop until he found the people he was going to evacuate [81]*» підкреслює незламну рішучість героя на тлі небезпек і хаосу конфлікту, що додає тексту емоційної глибини.

Отже, аналіз риторичних прийомів, які використовуються у висвітленні військових конфліктів, демонструє значну роль медіа у формуванні громадської думки та емоційного сприйняття подій. Стилiстичні засоби, такі як метафори, гіперболи, риторичні питання та інші прийоми, відіграють ключову роль у передачі як фактичної інформації, так і в емоційному впливі на аудиторію. Вони дозволяють підсилювати драматизм ситуації, надавати морального забарвлення конфлікту та впливати на ставлення до різних аспектів війни.

Медіа, за допомогою таких прийомів, не лише інформують про події, але й формують певний наратив, спрямовуючи увагу аудиторії на важливі аспекти конфлікту. Використання таких риторичних засобів дозволяє робити текст більш

--	--	--

емоційно насиченим, підкреслюючи масштаби та серйозність подій. Це, своєю чергою, підвищує емоційну залученість читача та сприяє створенню стійкого враження про характер та наслідки війни.

Таким чином, риторичні прийоми є ефективним інструментом для передачі складних аспектів конфліктів, зокрема, військових, політичних і моральних. Вони дозволяють журналістам формувати глибший контекст подій і впливати на емоційне сприйняття, підкреслюючи різні аспекти війни, які виходять за межі простого опису фактів.

2.2 Вербалізація теми війни у цифрових медіа та соціальних мережах

2.2.1 Лексико-семантичні особливості вербалізації теми «війна». Важливо розглянути лексико-семантичні групи слів не лише в текстах газет, а й у сучасних соціальних мережах. Іменники у вербалізації теми війни утворюють різні лексико-семантичні групи, які висвітлюють важливі аспекти конфлікту, починаючи від конкретних фізичних об'єктів і до більш абстрактних понять, пов'язаних із соціально-політичними наслідками війни. Однією з найбільш важливих лексико-семантичних груп іменників є ті, що позначають військові сили, зброю та техніку. Наприклад, іменники «*F-16s*», «*Abrams*» та «*Bradleys*» [125] використовуються для позначення конкретних типів бойових машин та літаків. Такі терміни є технічно точними і створюють враження про високий рівень технологічного розвитку збройних сил, що підсилює наратив про потужність і готовність до боротьби. Крім того, використання подібних іменників надає описам конфлікту більш конкретний характер, що дозволяє читачам краще уявити, як саме відбуваються бойові дії.

У той же час, лексико-семантична група іменників, що стосується зброї та техніки, включає терміни, що позначають руйнівну силу сучасного озброєння, такі як «*missiles*», «*bombs*» та «*drones*» [115]. Ці іменники часто супроводжуються прикметниками, що підкреслюють їхню небезпечність та смертельну силу, такими як «*lethal drones*» або «*glide bombs*» [115], що створює уявлення про технологічну перевагу сучасних військ і одночасно підсилює відчуття небезпеки для мирного

--	--	--

населення. Таким чином, іменники, що належать до цієї групи, відіграють важливу роль у конструюванні образу війни як технологічно складного та смертоносного процесу, в якому людські життя залежать від сучасної зброї.

Іншою важливою групою іменників є ті, що описують території та місцевості, де відбуваються бойові дії. Терміни «*front line*», «*occupied territories*» та «*battlefields*» [116] використовуються для позначення конкретних географічних зон, на яких розгортаються бої. Вони не тільки створюють уявлення про фізичні місця, але й вказують на соціально-політичний вимір конфлікту, де боротьба за території стає одним із ключових чинників війни. Наприклад, використання терміну «*occupied territories* [116]» підкреслює процес окупації, який асоціюється з агресією та порушенням суверенітету, тоді як «*front line* [116]» вказує на активну фазу бойових дій, що створює уявлення про безпосередню небезпеку та хаос війни.

Лексико-семантична група іменників, що пов'язана з наслідками війни, є однією з найважливіших у створенні емоційного ефекту. Терміни, такі як «*death*», «*loss*» та «*destruction*» [118], підкреслюють руйнівний вплив війни на людські життя та інфраструктуру. Наприклад, у фразі «*Buried under the rubble of their home, a father holds his 4-year-old son tight in his arms* [118]», іменники *rubble* та *father* поєднуються, щоб створити образ людських втрат на тлі руйнувань, які супроводжують військові дії. Ця група іменників використовується для створення емоційно насичених образів, які спрямовані на формування співчуття та розуміння масштабів трагедії серед аудиторії.

Іменники, що описують учасників війни, також відіграють важливу роль у створенні наративу про конфлікт. Терміни «*soldiers*», «*civilians*» та «*refugees*» [130] підкреслюють різні соціальні групи, що залучені до війни, і їхнє становище. Використання таких іменників дозволяє автору тексту сфокусуватися на конкретних групах, що страждають або борються під час війни, роблячи акцент на їхніх ролях у конфлікті. Наприклад, термін *refugees* вказує на вимушену міграцію та переселення, що є однією з найбільш руйнівних соціальних наслідків війни.

--	--	--

Далі слід звернути увагу на роль прикметників у вербалізації теми війни, які додають тексту емоційного забарвлення та дозволяють точніше описати різні аспекти військових дій. Прикметники, що описують військові сили та стратегії, також додають змістовних відтінків до вербалізації війни. Наприклад, у вислові «*strategic bombers* [117]» прикметник *strategic* підкреслює важливість цієї техніки для ведення війни та натякає на планування й організацію атак. Такі прикметники часто використовуються для того, щоб створити образ війни як ретельно продуманої та технологічно складної діяльності, де кожен елемент має своє стратегічне значення. Використання подібних прикметників формує уявлення про те, що військові дії є не просто хаотичними зіткненнями, але складною системою, де успіх залежить від правильного планування та використання ресурсів.

Особливу увагу заслуговують прикметники, що описують наслідки війни та її вплив на цивільне населення. Наприклад, у вислові «*devastating impact* [118]» прикметник *devastating* підкреслює руйнівний характер війни та її негативний вплив на людські життя та інфраструктуру. Використання таких прикметників дозволяє авторам підкреслити серйозність ситуації та створити уявлення про глибокі наслідки війни для суспільства. Такі прикметники, як «*tragic*», «*brutal*» або «*horrific*», часто використовуються для того, щоб викликати у читачів емоційний відгук та підкреслити моральну та емоційну складність війни.

Прикметники, що позначають моральні та етичні аспекти конфлікту, також є важливими для формування уявлення про правоту або неправоту сторін у війні [118]. Наприклад, у фразі «*aggressive actions of Russia*» прикметник *aggressive* надає оцінки діям Росії, підкреслюючи їхню несправедливість та агресивний характер. Такі прикметники часто використовуються для того, щоб створити моральний наратив, в якому одна сторона виступає як агресор, а інша – як жертва. Це дозволяє авторам тексту більш ефективно передавати свою позицію щодо конфлікту та впливати на емоційне сприйняття подій аудиторією.

Окремо слід звернути увагу на дієслова, що використовуються у вербалізації теми війни. Дієслова, що позначають руйнування та насильство, є однією з

--	--	--

найважливіших лексико-семантичних груп у вербалізації війни. Наприклад, дієслова «*bomb*», «*shell*», «*burn*» [119] часто використовуються для того, щоб підкреслити руйнівний вплив бойових дій на інфраструктуру та життя людей. У фразі «*Russia continues to bomb ordinary civilians in grocery stores* [119]» дієслово *bomb* підкреслює насильницькі дії з боку Росії та створює уявлення про масштабне руйнування, яке має серйозні наслідки для мирного населення. Такі дієслова використовуються для того, щоб посилити емоційне сприйняття подій та викликати співчуття до жертв конфлікту.

Дієслова, що описують соціальні та гуманітарні аспекти війни, також мають велике значення для створення емоційного нарративу. Дієслова, такі як «*suffer*», «*flee*» та «*survive*» [130], дозволяють підкреслити страждання цивільного населення під час війни та його спроби вижити в умовах конфлікту. Такі дієслова дозволяють авторам текстів сконцентрувати увагу на людських стражданнях і викликати у читачів співчуття та емоційний відгук.

Отже, лексико-семантичні особливості вербалізації теми війни відіграють ключову роль у формуванні нарративу про конфлікт. Іменники, прикметники та дієслова разом створюють багатовимірний образ війни, що впливає на емоційне сприйняття конфлікту та його учасників.

Таким чином, було виділено кілька важливих лексико-семантичних полів іменників. Перше з них – це група, яка описує зброю та військову техніку. Ця група включає такі терміни, як *F-16s*, *Abrams*, *missiles*, *bombs* та *drones*, які акцентують увагу на технологічному та руйнівному потенціалі сучасної зброї. Вони створюють образ високотехнологічної війни, де на перший план виходять не тільки людські втрати, а й технологічні досягнення. Використання таких термінів надає конфлікту масштабності та серйозності.

Інше лексико-семантичне поле іменників – це опис територій і місцевостей, таких як *front line*, *occupied territories*, *battlefields*. Вони акцентують увагу на фізичних аспектах війни, допомагаючи читачам зрозуміти, де саме розгортаються військові дії. Це також підсилює нарратив боротьби за території та суверенітет, що є ключовою частиною конфлікту.

--	--	--

Третє лексико-семантичне поле стосується наслідків війни і включає такі іменники, як *death*, *loss*, *destruction*, які підкреслюють руйнівний вплив війни на людські життя та інфраструктуру. Ці терміни несуть емоційне навантаження і формують уявлення про гуманітарні кризи, що виникають у результаті військових конфліктів.

Окрема лексико-семантична група описує учасників війни, таких як *soldiers*, *civilians*, *refugees*. Вони відіграють важливу роль у створенні образів тих, хто безпосередньо залучений до війни або страждає від неї. Ці терміни дозволяють читачам ідентифікувати себе з жертвами та учасниками конфлікту, що сприяє створенню емоційного зв'язку (див. Рис. 2.4).

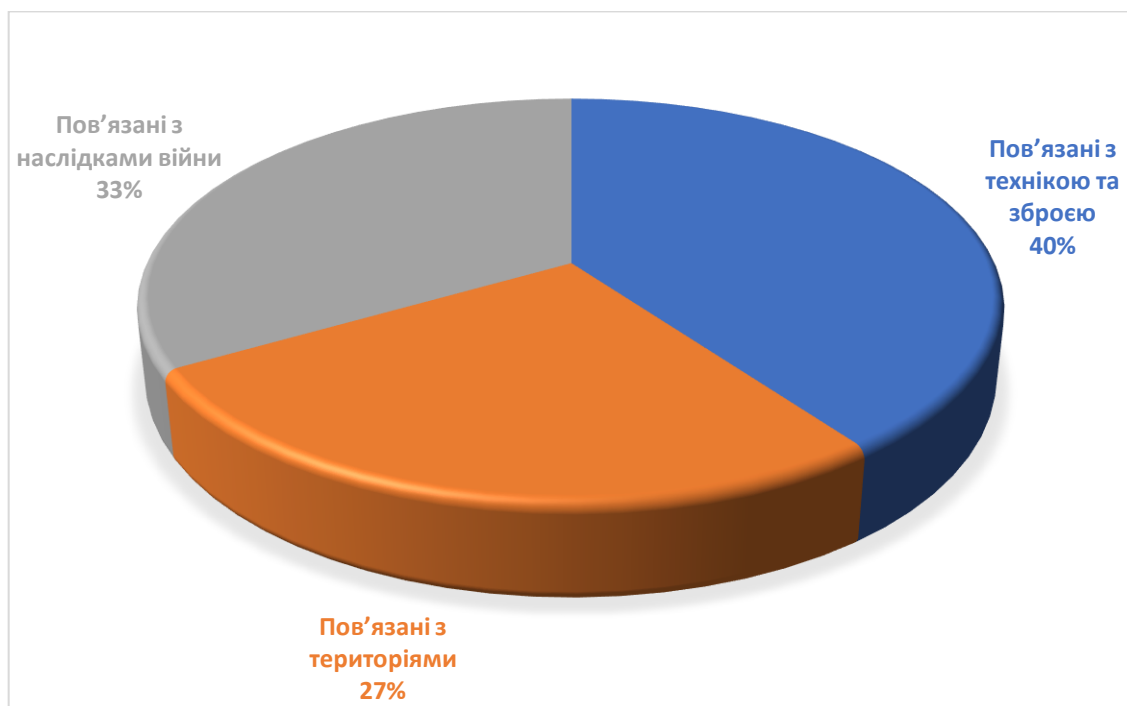

Рисунок 2.4 Використання іменників для вербалізації образу війни в Україні в англомовних соц. мережах

Далі було розглянуто лексико-семантичні поля прикметників. Одне з найважливіших полів стосується опису зброї та військових операцій, де використовуються прикметники, такі як *lethal*, *strategic*, *devastating*. Вони акцентують увагу на потужності зброї, надаючи текстам відчуття загрози та небезпеки, що підсилює драматизм військових дій.

--	--	--

Окрему групу прикметників складають ті, що описують наслідки війни, такі як *tragic, brutal, horrific*. Вони підсилюють емоційний ефект тексту і створюють образи руйнувань та страждань, з якими стикається цивільне населення під час війни. Ці прикметники відіграють важливу роль у формуванні співчуття до жертв війни.

Прикметники, що описують моральні та етичні аспекти конфлікту, такі як *aggressive*, акцентують увагу на неправоті сторін війни і часто використовуються для створення моральних наративів, у яких одна сторона виступає агресором, а інша – жертвою.

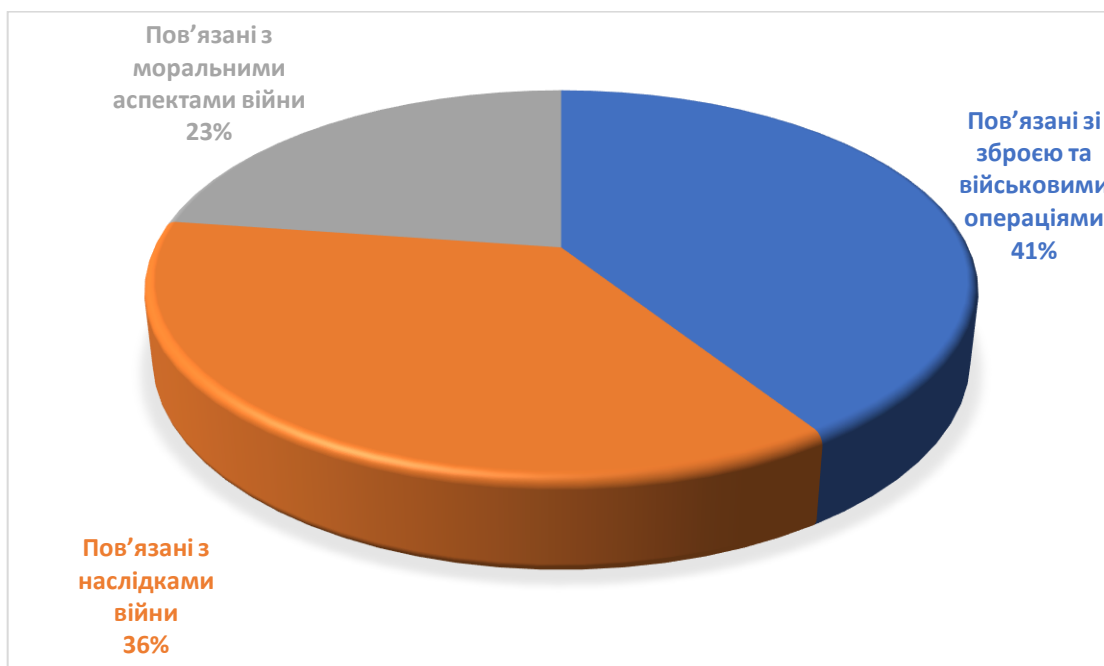

Рисунок 2.5 Використання прикметників для вербалізації образу війни в Україні в англомовних соц. мережах

Дієслова також утворюють кілька важливих лексико-семантичних полів. Перше з них стосується безпосередніх військових дій, таких як *attack, destroy, seize*, які створюють динамічний образ війни та підкреслюють активні дії, спрямовані на досягнення військових цілей. Вони передають напругу та динаміку конфлікту, підсилюючи відчуття негайної небезпеки.

Окреме поле утворюють дієслова, що описують руйнування та насильство, такі як *bomb, shell, burn*, які підкреслюють руйнівну силу війни та її наслідки для

--	--	--

інфраструктури та людських життів. Вони створюють емоційно насичені образи насильства та руйнувань.

Значну роль відіграють також дієслова, що позначають соціальні та гуманітарні аспекти війни, такі як *suffer*, *flee* та *survive*. Вони акцентують увагу на стражданнях цивільного населення та його боротьбі за виживання під час війни, що викликає співчуття у читачів.

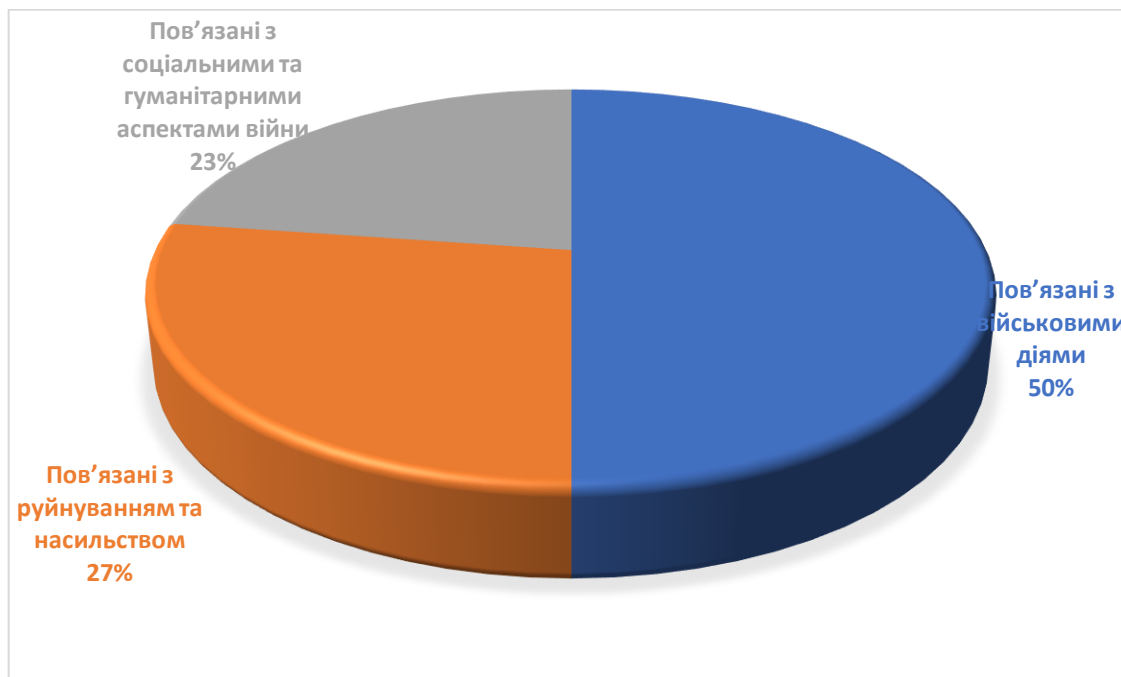

Рисунок 2.6 Використання дієслів для вербалізації образу війни в Україні в англомовних соц. мережах

Отже, аналіз показав, що лексико-семантичні поля іменників, прикметників і дієслів є ключовими у вербалізації теми війни у цифрових медіа та соціальних мережах. Вони відіграють важливу роль у створенні наративів, що впливають на емоційне сприйняття конфлікту та формування громадської думки.

2.2.2 Аналіз використання риторичних прийомів у висвітленні військових конфліктів. У сучасному цифровому просторі, соціальні мережі стали потужною платформою для передачі інформації та формування громадської думки щодо воєнних конфліктів. За допомогою риторичних прийомів, таких як метафори, гіперболи, іронія, риторичні питання та інші стилістичні засоби, користувачі

--	--	--

соціальних платформ створюють емоційно насичені тексти, що впливають на сприйняття подій та осіб, залучених у конфлікт.

Соціальні мережі, такі як Twitter, Facebook, Instagram та інші, забезпечують миттєву взаємодію користувачів з військовою тематикою, дозволяючи створювати та поширювати повідомлення, що резонують з різною аудиторією. Часто такі повідомлення стають частиною інформаційних воєн, оскільки їхньою метою є не тільки інформування, але й формування емоційної реакції, а іноді й мобілізація аудиторії на підтримку певної сторони конфлікту. Риторичні прийоми використовуються для підсилення повідомлень, надання їм символічного та емоційного навантаження.

Аналіз стилістичних засобів у твітах, пов'язаних із висвітленням війни, демонструє, як мова може бути використана для формування емоційного впливу на аудиторію та привернення уваги до критичних моментів конфлікту. Фрази «*complaining about gas prices going up [123]*» та «*sitting on a concrete floor in a train terminal, holding your cat, wondering if your home... has been blown to bits [123]*» створюють яскравий контраст між двома різними реальностями, викликаючи емоційне співчуття. Використання таких деталей, як «*sitting on a concrete floor [123]*» і «*holding your cat [123]*», робить опис більш конкретним і викликає у читача образи безпорадності та тривоги. Така стилістична побудова підкреслює незначущість матеріальних проблем на тлі людських втрат, які супроводжують війну, та провокує аудиторію на переосмислення власних труднощів у контексті глобального лиха.

Інший твіт наповнений елементами звинувачення та розчарування, які передаються через риторичні прийоми. У вислові «*Europe doesn't seem too concerned about Russia [124]*» використовується прийом протиставлення, що створює враження байдужості європейських країн до загрози з боку Росії. Цей прийом посилюється подальшою фразою «*They sit back and let Ukraine fight alone [124]*», що акцентує на пасивній ролі Заходу. В результаті такого риторичного прийому виникає моральний імператив – чи виправдано залишати Україну без активної підтримки? Гіпербола у вислові «*NATO is worthless without the USA [124]*» підкреслює загальне розчарування

--	--	--

щодо ефективності міжнародних структур. Цей прийом драматизує ситуацію, створюючи образ НАТО як організації, яка залежить від США. Використання гіперболи збільшує емоційне напруження і підсилює аргументацію автора, роблячи його позицію більш категоричною та викликаючи резонанс у читача.

«*Do you think they will stop with Ukraine? Lol [131]*» змушує читача задуматися над потенційними наслідками дій Росії, але в той же час використання саркастичного «*Lol [131]*» створює іронічний ефект. Ця стилістична комбінація підсилює загрозливий характер питання, але надає йому дещо неформального, буденного забарвлення. Сарказм у поєднанні з риторичним питанням викликає подвійний емоційний ефект: з одного боку, читач розуміє серйозність проблеми, з іншого – іронічний тон підкреслює недооцінку цієї загрози деякими спостерігачами. Такий прийом допомагає підсилити відчуття небезпеки та непередбачуваності ситуації, змушуючи читача задуматися про можливі сценарії подальшого розвитку конфлікту.

У твіті «*A people is resisting the occupation with dignity and courage in the middle of the 21st century. We are with you Ukraine... ..... [129]*», основний акцент робиться на емоційному забарвленні лексики, що викликає позитивні та героїчні асоціації. Використання слів *dignity* та *courage* створює образ моральної сили та доблесті, піднімаючи український народ до символу боротьби за свободу та справедливість. Ці слова не тільки зображають опір українців як щось етичне та добродічне, але й надають їхній боротьбі значення, яке виходить за рамки політичного чи військового контексту. Вставка фрази «*in the middle of the 21st century [129]*» додає риторичного іронічного відтінку, натякаючи на те, що в сучасному світі, який повинен бути епохою прогресу та миру, такі війни виглядають анахронічно і неприпустимо. Іронія полягає в тому, що в століття технологічних досягнень та міжнародного співробітництва війни та агресія досі мають місце.

Твіт «*Poland saying to Ukraine refugees you can come without paperwork, without a Covid test, with their pets. Incredible support by an incredible nation [130]*» використовує стилістичний прийом анафори, повторюючи слово «without», що підкреслює полегшені умови для біженців. Цей прийом дозволяє створити сильний

--	--	--

акцент на тому, що Польща знімає всі можливі бюрократичні перешкоди для українців, наголошуючи на її готовності допомогти негайно та без зайвих формальностей. Повторювана структура «*without paperwork, without a Covid test, with their pets* [130]» додає ритму й динаміки твіту, роблячи його легким для сприйняття та підкреслюючи важливість кожного аспекту допомоги. Окрема згадка про можливість перевезення домашніх тварин підсилює меседж гуманності та турботи, що робить дії Польщі ще більш значущими в очах аудиторії. Фрази *incredible support* та *incredible nation* підкреслюють емоційний аспект повідомлення, яке стає не тільки інформативним, але й емоційно зарядженим, що спонукає до захоплення діями Польщі. Така риторика сприяє формуванню образу Польщі як країни, що проявляє солідарність на найвищому рівні, і цей емоційний ефект підсилює згуртованість міжнародної спільноти навколо України.

У твіті «*Buried under the rubble of their home, a father holds his 4-year-old son tight in his arms. Russia killed them both last night. Putin's Russia only brings death to the world* [118]» використовується кілька стилістичних прийомів для підсилення драматизму та емоційного впливу. Опис «*Buried under the rubble* [118]» створює потужний візуальний образ руйнувань, наголошуючи на фізичному й емоційному масштабі трагедії. Цей образ має сильний емоційний заряд, адже підкреслює не тільки руйнування інфраструктури, але й особисті втрати, що змушують читача співчувати жертвам війни. Опис батька, який тримає дитину, надає зображенню ще більшої глибини та індивідуальності, роблячи трагедію персональною, що є ключовим прийомом у риторичі для формування емоційного відгуку. Використання таких образів персоналізує конфлікт, робить його більш доступним для розуміння та підсилює ідентифікацію читача з жертвами. Гіпербола у фразі «*Putin's Russia only brings death to the world* [118]» підсилює повідомлення, створюючи однозначний образ Росії як єдиного джерела зла та страждань. Цей прийом дозволяє категорично окреслити позицію автора, виключаючи будь-які інші тлумачення ролі Росії у конфлікті. Така стилістика є ефективним інструментом у політичній риторичі, коли важливо залучити підтримку однієї сторони та засудити дії іншої.

--	--	--

У твіті «*F-16s now. Lift restrictions on American weapons now. Let Ukraine win now. #StandWithUkraine [121]*» автор використовує повтор слова *now* як потужний риторичний засіб анафори, що створює ритмічність і підкреслює терміновість повідомлення. Анафора додає акценту на негайності дій, роблячи кожну фразу імперативною та емоційно насиченою. Повторення цього слова наголошує на важливості моменту, в якому кожна дія повинна відбутися негайно, без зволікань. Це підсилює емоційне напруження, що часто супроводжує дискусії навколо військових конфліктів у соціальних мережах, де швидкість реакції та рішення можуть змінювати хід подій. Короткі, чіткі імперативні речення надають повідомленню додаткової сили та рішучості. Зокрема, фраза «*Let Ukraine win [121]*» є особливо значущою через використання концепції перемоги, а не просто виживання. Це робить наголос на тріумфі, що резонує з тими, хто прагне бачити Україну як сильну сторону, що вийде з конфлікту переможцем. Таким чином, твіт не тільки закликає до дії, але й формує уявлення про Україну як країну, яка заслуговує не лише на захист, але й на перемогу.

Твіт «*In Kursk, Ukraine shows Putin's vulnerabilities, while treating Russian civilians with respect Putin's army isn't capable of. ...meanwhile Putin continues to bomb ordinary civilians in grocery stores... The international community must #StandWithUkraine [119]*» майстерно використовує риторичний прийом контрасту, що підкреслює моральну перевагу України. Автор створює чітке протиставлення між Україною, яка демонструє повагу до російських цивільних, і агресивною поведінкою російської армії, яка продовжує атакувати мирне населення. Це протиставлення викликає сильний емоційний відгук, оскільки воно підсилює моральну складову конфлікту та підкреслює цивілізованість дій України. Еліпсис перед словом *meanwhile* додає паузу, що надає читачеві час для рефлексії над тим, наскільки різючі відмінності між поведінкою двох сторін конфлікту. Така пауза служить для підсилення ефекту контрасту, акцентуючи на реальних наслідках російської агресії.

Твіт «*Dear Ukrainian friends! You can count on Austria's unwavering solidarity. Our support will not weaken. Ukraine belongs to the European family. #StandWithUkraine [134]*» створює ефект особистого звернення, що підсилює відчуття близькості між

--	--	--

мовцем і українським народом. Використання таких фраз, як «*unwavering solidarity* [134]», підкреслює надійність та сталість підтримки, що допомагає створити образ Австрії як надійного союзника. Такий риторичний хід акцентує увагу на безперервності підтримки, що є важливим в умовах тривалого конфлікту. Метафора «*European family* [134]» є ще одним ключовим стилістичним засобом, який додає емоційного тепла і розширює політичну ідею підтримки до рівня особистісних відносин. Вона створює враження, що підтримка України є не лише політичною необхідністю, а й моральним обов'язком, ґрунтованим на спільних цінностях та історичній єдності.

Твіт із фразою «*A new video shows Russian forces dropping a 3000-kilogram glide bomb over Ukraine* [115]» використовує технічну мову як стилістичний засіб. Точна вказівка на «*3000-kilogram glide bomb* [115]» підсилює відчуття масштабу і ваги подій, надаючи їм серйозності та реалістичності.

Гіпербола в твіті «*The front line in Ukraine is visible from space* [113]» є ефективним прийомом для підкреслення масштабу і руйнівності конфлікту. Цей засіб перебільшення використовується для того, щоб наголосити на значимості подій, викликаючи враження, що війна настільки масштабна, що її можна спостерігати навіть з космосу. Гіперболічна структура допомагає створити емоційний вплив, підсилюючи враження катастрофічних наслідків війни. У наступній частині твіту, де йдеться про «*Russia's full-scale invasion has left many fields in Ukraine inaccessible or within occupied territory* [113]», використовується контраст між продуктивними полями та їхнім перетворенням на недоступні зони. Цей контраст підкреслює втрати не тільки у військовому плані, але й у цивільному житті, що створює емоційне напруження та підсилює почуття втрати.

Риторичне питання у твіті «*Would it really be escalatory to take down the strategic bombers that launch these missiles or to hit the airport from which they fly?* [114]» є класичним прийомом для залучення читачів до роздумів. Це питання не вимагає відповіді, але воно змушує аудиторію задуматися над моральними і стратегічними аспектами війни. Такий прийом використовується для створення емоційної напруги,

--	--	--

оскільки він апелює до етичної сторони конфлікту. Читачам пропонується поставити під сумнів межі допустимих дій на війні, що підсилює дискусійний характер твіту та сприяє активній рефлексії над конфліктом.

Твіт із фразою «*I spent a week with Ukraine's elite 47th Mechanised Brigade, equipped with M1 Abrams, M2 Bradleys and Paladin artillery [125]*» показує використання контрасту між точними технічними термінами і більш емоційно забарвленими висловами. Опис військової техніки, з одного боку, додає серйозності та точності, але подальший розмовний вислів «*deep shit [125]*» створює сильний контраст, демонструючи реальні труднощі, з якими стикаються українські солдати. Така зміна тону підсилює драматизм ситуації, підкреслюючи, що навіть передові технології не завжди можуть забезпечити захист від небезпек на полі бою. Цей прийом служить для підвищення емоційної напруги та надання більш людського виміру технічному опису війни.

Гіпербола у твіті «*Gulf War era US Bradleys have proved perhaps the most effective fighting vehicle of the war, their armour saving hundreds, if not thousands of lives [111]*» є прикладом перебільшення для підкреслення важливості військової техніки. Така гіпербола допомагає читачам зрозуміти критичну роль цієї техніки у війні, роблячи акцент на її важливості в порятунку життів.

Використання фрази «*mysterious buyers with suspected links to Russia [126]*» є прикладом створення інтриги та напруги. Слова *mysterious* і *suspected* підсилюють атмосферу таємничості та невизначеності, що привертає увагу до невідомих аспектів війни. Такий прийом дозволяє наголосити на прихованих діях, що можуть впливати на перебіг війни, створюючи додатковий шар емоційної напруги та викликаючи цікавість у читача.

Твіт Тімоті Снайдера «*Putin needs Trump and fears Harris. At some level, that's all you need to know [132]*» використовує стислу, але влучну конструкцію, щоб передати складний політичний аналіз. Суттєвим риторичним засобом тут виступає антитеза: «*needs Trump [132]*» і «*fears Harris [132]*». Протиставлення цих двох політичних фігур створює різкий контраст між сприйняттям Путіна, демонструючи, як одна особа

--	--	--

вважається його союзником, тоді як інша – загрозою. Це протиставлення підсилює вплив повідомлення, роблячи його доступним для швидкого сприйняття та впізнаванням для широкої аудиторії.

У твіті Гайді Куди «*PUTIN NEEDS DEMOCRACIES TO FAIL–Highlights from Timothy Snyder’s interview on Frontline PBS – ‘when there is a far right threat, the left should not be divided’* [120]» цитата «*when there is a far right threat, the left should not be divided* [120]» використовує конструкцію, яка посилює драматизм ситуації, вказуючи на те, що небезпека існує, і для її уникнення необхідна єдність.

Твіт Тімоті Снайдера «*Trump and Vance, Putin’s only chance* [133]» використовує гру слів, яка ефективно поєднує паралелізм і риму. Паралелізм між іменами *Trump* і *Vance* надає твіту симетричності та ритмічності, що робить його більш риторично впливовим. Рима між словами *Trump* і *Vance*, а також *only chance* створює своєрідний ритм, який робить повідомлення легко запам'ятовуваним.

У твіті Джулії Девіс «*Meanwhile in Russia: state TV propagandists and experts were positively giddy about Trump’s pick of his running mate, in light of J.D. Vance’s stance that they see as a catastrophe and a nightmare for Ukraine—and a dream come true for the Kremlin* [122]» іронічний епітет допомагає передати стан пропагандистів. Фраза «*positively giddy* [122]» надає пропагандистам майже дитячу безтурботність і надмірну радість, що підсилює іронічний підтекст повідомлення. Це не тільки показує реакцію російських експертів, але й водночас іронічно підкреслює, наскільки несумісними є їхня радість із трагедією, що відбувається в Україні. Протиставлення «*a catastrophe and a nightmare for Ukraine* [122]» з «*a dream come true for the Kremlin* [122]» створює гострий контраст між наслідками для України та вигодою для Кремля, що підкреслює високі ставки цього політичного розвитку. Контраст служить для емоційного впливу на читача, дозволяючи побачити одразу два полярних наслідки однієї події.

В іншому твіті застосовується історична аналогія, яка порівнює депортацію латвійців у 1941 році з сучасними подіями в Україні. Це порівняння служить для посилення негативного сприйняття дій Росії, підкреслюючи повторення жорстоких

--	--	--

методів, що використовувалися в минулому, а фраза «*deportation of Ukrainians* [106]» створює враження, що події в Україні є частиною цього жорстокого циклу насильства. Важливу роль відіграє риторичне питання «*When will they be punished for these crimes?* [106]», яке підкреслює моральну потребу справедливості, посилюючи відчуття невідкладності та емоційної напруженості.

Використання у наступному твіті слова *invaders* додає потужного емоційного забарвлення, показуючи російські війська як агресорів, яких варто зупинити. Така мова створює чіткий контраст між Україною, яка захищає свою територію, та Росією, яка виступає як зовнішня сила вторгнення. Фраза «*We are still strong!* [107]» звучить як заклик до дії та свідчення непохитної стійкості українців, створюючи наратив стійкого спротиву та національної гордості, що апелює до підтримки з боку міжнародної спільноти.

В іншому твіті підкреслюється колективна відповідальність звичайних росіян за жахливі дії, що відбуваються в Україні. Акцент на фразі «*Ordinary Russians do these atrocities* [105]» дозволяє автору поширити звинувачення з однієї особи (Путіна) на більш широку групу людей, створюючи враження, що підтримка війни є не лише політичним рішенням, а й відповідальністю всього населення. Використання таких потужних дієслів, як *kills*, *tortures* та *rapes*, посилює драматизм, викликаючи сильні емоції у читача, та підкреслює жорстокість війни.

Твіт про використання трагедії Маріуполя [108] для серіалу демонструє важливість моральних меж у мистецтві. Використання метафори «*crosses a line* [108]» чітко вказує на порушення етичних норм, де трагедія стає об'єктом комерційної експлуатації. Контраст між «*profound loss* [108]» і «*True art respects the depths of human suffering* [108]» підкреслює моральний конфлікт між поверхневим використанням людських страждань у розважальних цілях та глибинною емоційною та моральною відповідальністю мистецтва. Такий прийом спрямований на те, щоб викликати у читача відчуття несправедливості та заклик до глибшого осмислення етичних меж.

Фраза «*best enjoyed in silence* [109]» передає саркастичний настрій, зневажаючи певні події або реакції на них, натякаючи на їхню незначущість або на відсутність

--	--	--

співчуття до агресора. Цей прийом також слугує засобом критики вибіркового співчуття, що часто спостерігається у суспільних дискусіях щодо війни.

Інший твіт використовує риторичне питання, щоб поставити під сумнів щирість турботи американського політика про релігійні питання. Фраза «*I wonder if a Christian...will notice this [110]*» натякає на лицемірство і вибірковість уваги до релігійних проблем, що підкреслює подвійні стандарти у реакції політичних фігур на події в Україні. Використання символізму допомагає посилити емоційний вплив, викликаючи у читача відчуття несправедливості та критичного ставлення до політичних заяв.

Твіт Філіпса П. О'Браєна «*Interesting that such consistent pro Russian voices banded together to back Vance [128]*» підкреслює надійність і послідовність російської пропаганди за допомогою лексеми *consistent*. Це слово підкреслює, що певні про-російські голоси не змінюють своєї риторики і діють спільно. Використання фрази «*banded together [128]*» надає відчуття організованості й колективності, що натякає на скоординовані зусилля для досягнення політичних цілей.

У пості «*Ukraine has been invaded by Russia. All day long people have been asking me what to do. Here are a few ways that you can show solidarity with Ukrainians [82]*», стилістичні засоби виконують ключову роль у формуванні наративу. Фраза «*All day long people have been asking me what to do [82]*» підсилює атмосферу тривоги та постійного занепокоєння, що актуалізує проблему війни і викликає у читача відчуття терміновості.

Пост «*Russia has a hunger plan. Vladimir Putin is preparing to starve much of the developing world as the next stage in his war in Europe [84]*» демонструє використання персоніфікації у фразі «*hunger plan [84]*». Це надає російській стратегії зловісної і свідомої природи, що підкреслює навмисність дій і їхній моральний вакуум. Тут агресія Росії стає не просто військовою стратегією, а злочинною тактикою, що робить дії Росії більш нелюдськими. У фразі «*tens of millions of tons of food will rot in silos, and tens of millions of people in Africa and Asia will starve [84]*» паралельна структура і повтор «*tens of millions [84]*» акцентують увагу на масштабності катастрофи.

--	--	--

Використання цієї форми підсилює драматичність ситуації, роблячи повідомлення більш проникливим для читача.

У пості «*Amidst a war of destruction, Ukrainians create: A new word, 'Рашизм' sounds like 'fascism,' but with an 'r' sound instead of an 'f' at the beginning. 'Ruscism' means, roughly, 'Russian fascism' [83]*» особливу увагу привертає використання неологізму «Рашизм». Цей термін, за своєю природою, є лінгвістичним засобом спротиву, який не лише створює негативний образ російського режиму, але й виступає потужним засобом моральної оцінки. За допомогою подібних лексичних інновацій автор підкреслює негативний характер російських дій, пов'язуючи їх із термінами, які мають глобальне негативне значення.

У пості «*Two years since Russia's barbaric and deplorable full-scale invasion of Ukraine [88]*» епітет *barbaric* і *deplorable* є емоційно насиченими термінами, які підкреслюють жорстокість і аморальність дій Росії. Використання таких термінів викликає у читача емоційну реакцію і робить повідомлення більш переконливим і насиченим. Повтор і запевнення у фразі «*Britain was with you then and we're with you now – for as long as it takes. Slava Ukraini [https://www.instagram.com/p/C3vRIFNsZAZ/]*» додає повідомленню відчуття постійності та надійності підтримки. Це риторичне повторення формує впевненість і стабільність у відносинах між союзниками, що підсилює відчуття єдності і солідарності.

У пості «*The suffering and loss of life caused by Putin's war must be remembered forever, as should the bravery of the Ukrainian people. We stand with them today and always. Slava Ukraini [90]*» фраза «*must be remembered forever [90]*» служить закликом до колективної пам'яті. Це формулювання надає вислову відтінок урочистості й одночасно акцентує на необхідності пам'ятати жертви та страждання війни на рівні суспільства. Такий заклик до пам'яті функціонує як своєрідний моральний обов'язок, що передбачає пам'ять про тих, хто постраждав через конфлікт. Така стратегія створює сильний емоційний вплив на читача, примушуючи його співпереживати і водночас брати на себе відповідальність за збереження історичної пам'яті.

--	--	--

Крім того, автор використовує паралельну структуру, коли поєднує два аспекти війни – «*the suffering and loss of life* [90]» та «*the bravery of the Ukrainian people* [90]». Це підсилює контраст між трагічністю втрат і героїзмом. Цей стилістичний прийом спрямований на створення сильного емоційного фону, коли поряд із жалем і сумом присутнє відчуття гордості за мужність українців. Важливим є також те, що ця конструкція допомагає уникнути однобічності у висвітленні подій, показуючи, що навіть у найважчих обставинах українці демонструють надзвичайну стійкість.

У пості «*The United States and Ukraine stand side by side – now and in the future. The United States will continue to support Ukraine as it defends itself from Russia's invasion. Ukraine will prevail* [89]» риторика спрямована на зміцнення впевненості у міжнародній підтримці України. Фраза «*stand side by side – now and in the future* [89]» є прикладом використання повтору для підкреслення тривалості та надійності партнерських відносин між країнами. Вона формує образ стабільної та постійної підтримки, яка не обмежується теперішнім, але поширюється на майбутнє. Такий прийом підсилює у читача впевненість у тому, що ця підтримка не є тимчасовою, а має довготривалу перспективу.

Отже, ці дописи демонструють, як за допомогою різних риторичних засобів – метафор, риторичних запитань, іронії та історичних аналогій – автори посилюють емоційний вплив на аудиторію, викликаючи сильні почуття та активізуючи моральну оцінку подій війни. Така риторика допомагає не лише передати інформацію, але й формує громадську думку, залучаючи аудиторію до підтримки певних ідей або дій.

2.3 Порівняння вербалізації теми «війна» в різних типах медіа

Висвітлення теми війни в сучасному медіапросторі залежить не тільки від політичного контексту і аудиторії, але й від специфіки самого медіа. Традиційні медіа, такі як друковані видання та телебачення, і цифрові медіа, як-от соціальні мережі і онлайн-ресурси, по-різному використовують стилістичні та риторичні засоби для подачі інформації про військові конфлікти. У цьому підрозділі буде

--	--	--

порівняно, як різні типи медіа вербалізують тему війни, з акцентом на семантичні, лексичні та стилістичні особливості, що вказують на специфіку кожного типу медіа.

Традиційні медіа часто орієнтуються на об'єктивне висвітлення фактів і подій, з дотриманням журналістських стандартів нейтральності та аналітичності. У таких медіа ключовим елементом є структурований підхід до подачі інформації, акцент на важливих політичних і стратегічних аспектах війни, а також використання формальної мови.

У традиційних медіа часто використовуються такі лексико-семантичні поля, як військова термінологія, територіальні назви та політичні терміни. Наприклад, у статті «Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut [91]», використовується дієслово *storms* для опису атаки танка, що підкреслює агресивний характер військових дій. Крім того, такі терміни, як *armoured vehicle, fire, rounds*, вказують на високий рівень технічної деталізації та точність у подачі інформації. Традиційні медіа також роблять акцент на фактах та аналітичних висновках, що проявляється в описі бойових операцій, таких як «*retreating only when Russian artillery destroys them [91]*».

На противагу традиційним медіа, соціальні мережі, зокрема платформи, такі як Twitter, акцентують увагу на емоційній подачі та персональних наративах. У соцмережах значно ширше використовуються стилістичні прийоми, такі як метафори, гіперболи та риторичні питання, що мають на меті викликати емоційний відгук у читачів. Наприклад, у твітах часто можна побачити такі вирази, як «*Putin's Russia only brings death to the world*» [118], де використовується гіпербола для підкреслення масштабів негативних наслідків війни. Такі лексеми, як *death, destruction*, є емоційно забарвленими і допомагають створити сильний емоційний вплив на аудиторію.

Важливо зазначити, що у соціальних мережах також переважають особисті історії та емоційні описи наслідків війни. Це відображається у використанні лексем, що належать до семантичного поля людських страждань і гуманітарних криз, таких як «*A father holds his 4-year-old son tight in his arms. Russia killed them both*» [118]. Використання подібних стилістичних прийомів має на меті викликати співчуття і

--	--	--

глибокий емоційний відгук у читачів, що підкреслює персоналізований підхід у соціальних мережах.

У традиційних медіа також використовуються епітети для характеристики сторін конфлікту або техніки, проте вони менш емоційно насичені. Наприклад, у статтях *The Guardian* використовуються такі терміни, як «*sophisticated* [103]» для опису техніки, що підкреслює її високий рівень розвитку. У той час як у соціальних мережах часто використовуються гіперболи, такі як «*Russia's full-scale invasion has left many fields in Ukraine inaccessible* [113]», що підсилює емоційний вплив через перебільшення реальних подій.

Загалом, риторичні засоби, такі як метафори, гіперболи, іронія та риторичні питання, широко використовуються в обох типах медіа, проте з різною метою. У традиційних медіа вони служать для підсилення аналітичних оцінок, у той час як у соціальних мережах вони спрямовані на підсилення емоційної напруги та залучення аудиторії. Наприклад, у статті з газети використовується метафора «*stalking its targets* [91]», що описує український танк як хижака. У твітах же риторичні питання, такі як «*When will they be punished for these crimes?* [106]», створюють ефект морального заклику до справедливості, викликаючи у читача емоційний відгук і бажання взяти участь у дискусії.

Отже, традиційні медіа та соціальні мережі по-різному використовують лексико-семантичні та риторичні засоби для висвітлення теми війни. Традиційні медіа акцентують на формальності та аналітичності, тоді як соціальні мережі тяжіють до персоналізації та емоційної залученості аудиторії, що робить їх підходи до вербалізації війни унікальними.

--	--	--

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження вдалося досягти низки наукових і практичних результатів, які мають важливе значення для розуміння ролі медіа у сучасних військових конфліктах. Це дослідження розкрило особливості мовного відображення війни у різних типах медіа – традиційних та цифрових – і дало можливість глибше зрозуміти, як через мову медіа формують суспільну думку і ставлення до військових конфліктів. Нижче викладені основні висновки дослідження, які дозволяють чітко відповісти на поставлені у вступі завдання та підсумувати головні аспекти роботи.

По-перше, дослідження дозволило сформулювати чітке визначення поняття дискурсу, яке було основою для подальшого аналізу. Дискурс було визначено як комунікативну діяльність, що відображає соціальні реалії через мову і включає в себе контексти, учасників та теми. Було встановлено, що дискурс – це не лише мовне явище, але й соціальний феномен, який безпосередньо впливає на формування суспільних уявлень та ідеологій. Під час дослідження також була розроблена класифікація основних типів дискурсів за їхньою функцією та сферою застосування, що дало можливість зрозуміти, як медіа використовують різні мовні стратегії для впливу на аудиторію.

По-друге, було охарактеризовано дискурс засобів масової інформації як специфічний тип дискурсу, що вирізняється своєю інституційністю та здатністю формувати суспільну думку через подачу інформації. Медіадискурс було визнано особливим комунікативним простором, у якому взаємодіють журналісти, політики, експерти та суспільство, і де мова стає інструментом впливу та маніпуляції. Специфіка медіадискурсу полягає у його багаторівневості: з одного боку, це інформування, з іншого – приховане створення політичних та соціальних наративів, що впливають на широку аудиторію.

Третім важливим результатом дослідження стало вивчення концепту «війна» і визначення його типологічних характеристик. Війна була проаналізована як складний

--	--	--

соціальний і мовний феномен, що включає елементи насилля, конфлікту, боротьби, а також моральні та емоційні аспекти. Було встановлено, що концепт «війна» має складну структуру і вміщує в собі як конкретні, так і абстрактні характеристики. Крім того, його вербалізація у медіатекстах залежить від того, як медіа прагнуть вплинути на аудиторію, створюючи певні наративи про героїзм, жорстокість або страждання.

Аналіз способів вербалізації концептів у медіатекстах дозволив виявити різноманітність лексико-семантичних засобів, що використовуються для передачі складних ідей і емоцій. Вербалізація концепту «війна» у медіа досягається через метафори, порівняння, епітети та інші стилістичні засоби, що сприяють створенню емоційних образів і забезпечують глибокий вплив на аудиторію. Було встановлено, що у традиційних медіа переважає формалізована лексика, яка орієнтована на офіційне інформування, тоді як у цифрових медіа вербалізація війни значно емоційніша і динамічніша.

Детальний аналіз лексико-семантичних особливостей вербалізації теми війни у традиційних медіа показав, що ці медіа мають тенденцію до використання офіційної термінології та стриманих виразів. Проте, попри формалізований стиль, у них також активно використовуються метафори і гіперболи, що підсилюють драматизм і емоційність військових подій. Це особливо важливо у висвітленні значних військових операцій та конфліктів, де медіа прагнуть не лише інформувати, але й впливати на емоції і думки аудиторії.

Щодо риторичних прийомів, використовуваних у традиційних медіа, було виявлено, що вони часто застосовуються для створення потужних наративів. Метафори, гіперболи, порівняння та антитези використовуються для підсилення емоційного впливу і формування чіткого наративу про війну, який відповідає політичній та соціальній позиції медіа. Це дозволяє традиційним медіа створювати образи ворога чи героя, маніпулюючи аудиторією і впливаючи на її ставлення до війни.

Аналіз лексико-семантичних особливостей вербалізації теми війни у цифрових медіа та соціальних мережах показав, що ці медіа мають значно більшу гнучкість і

--	--	--

динамічність у використанні мови. Лексика, яка використовується у цифрових медіа, більш неформальна і суб'єктивна, з акцентом на емоційний відгук аудиторії. Цифрові медіа дозволяють швидко реагувати на зміни у соціальній та політичній ситуації, а також активно використовують нові форми комунікації, такі як емодзі, меми та хештеги, що дозволяє їм ефективно передавати складні ідеї у доступній формі.

У рамках дослідження риторичних прийомів у соціальних мережах було встановлено, що цифрові медіа часто використовують іронію, сарказм та гіперболу для залучення аудиторії до активного обговорення. Такі прийоми дозволяють авторам швидко і ефективно критикувати політичні події чи соціальні явища, викликаючи емоційні реакції. Риторичні питання та парадокси також використовуються для створення глибоких, багатоаспектних наративів, що активно залучають аудиторію до обговорення теми війни.

Завершальним етапом дослідження стало порівняння вербалізації теми війни у традиційних і цифрових медіа. Було виявлено, що традиційні медіа більше орієнтовані на офіційне інформування і використовують більш формалізовану лексику, тоді як цифрові медіа мають схильність до суб'єктивності і неформальності, що дозволяє їм створювати потужні емоційні образи. Це порівняння дозволило чітко виділити основні тенденції у сучасному медіадискурсі, пов'язаному з темою війни, і продемонструвати, як різні медіа можуть впливати на сприйняття військових конфліктів.

Таким чином, у ході дослідження було досягнуто важливих теоретичних і практичних результатів, які мають значення для розуміння ролі медіа у висвітленні військових конфліктів.

--	--	--

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Балабан О.О. Дискурс-теорії і дискурс-аналіз: історія і перспективи. URL: http://www.nbuuv.gov.ua/portal/soc_gum/apif/2010_5/balaban.pdf.
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ: Академія, 2004. 344 с.
3. Бондаренко А. І. Художній текст в інтерпретаційному вимірі (лінгвостилістичний аспект). Ніжин, 2008. 226 с.
4. Голобородько К. Ю. Лінгвістичний статус концепту. 2002. – Режим доступу: <http://dspace.nbuuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/75094/09-Goloborodko.pdf?sequence=1>.
5. Грицяк Л. Стратегії ефективної міжкультурної комунікації. *Theory and methods of educational management*. 2017. Т. 2. № 20. С. 1–13.
6. Гудзь Н. Генезис поняття «дискурс» у сучасній лінгвістиці. 2012. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/7168/1/12gnogpd.pdf>.
7. Дикань О. До визначення поняття дискурс у сучасній науковій парадигмі. *Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського Національного Педагогічного Університету імені Г. С. Сковороди*. 2020. № 1. С. 23–24.
8. Єгорова О. І., Заїка В. С. Особливості актуалізації концепту УКРАЇНА в англomовному офіційному дискурсі ЄС. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля*. 2019. Т. 1. № 17. С. 251–256.
9. Єрмоленко А. М. Дискурс в архітектоніці мовної прагматики. *Філософська думка*. 2016. № 4. С. 69–86.
10. Карпенко А. В. Концепт у сучасних лінгво-когнітивних дослідженнях: підходи до визначення та типологія. *Перекладацькі інновації: матеріали II Всеукраїнської студентської науковопрактичної конференції*. 2012. С. 9–13.

--	--	--

11. Крамаренко М. Л. Аксіологічна прагмасемантика англомовного рекламного тексту : автореф. автореф. дис. ... канд. філол. наук. / Крамаренко М. Л. Донецьк, 2005. 22 с.
12. Куліш А. Р. Дискурсологічні студії в Україні: основні поняття, терміни і проблеми. *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Т. 1, № 25. С. 179–184.
13. Лук'янець В. С., Кравченко О. М., Озадовська Л. В. Сучасний науковий дискурс: Оновлення методологічної культури. Київ, 2000. 304 с.
14. Михайлин І. Л. Історія української журналістики. Харків, 2005. 320 с.
15. Павленко А. Г. Поняття дискурсу в сучасному мовознавстві. *Актуальні питання філології та методики викладання мов*. 2020. № 15. С. 129–136.
16. Пархоменко Н. О. Щодо структури та способів мовної репрезентації концепту (на матеріалі сучасної німецької мови). *Young Scientist*. 2019. Т. 10, № 74. С. 501–504.
17. Пліс В. П. Типологія концептів у сучасній когнітивній лінгвістиці. *Закарпатські філологічні студії*. 2019. Т. 1, № 9. С. 115–119.
18. Проскуріна Л. М. Термінологічна підсистема російської мови «ремонт літальних апаратів»: лінгвокогнітивний аспект : автореф. Національна Академія Наук України. Інститут мовознавства імені О. О. Потебні. Київ, 2016. 21 с.
19. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
20. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Харків : Довкілля-К, 2011. 844 с.
21. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
22. Слободян М. Методика концептуального аналізу у сучасній когнітивній лінгвістиці. *Мовознавство*. 2009. № 17. С. 104–115.
23. Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. 196 с.

--	--	--

24. Сухомлинська О. В. Полікультурне виховання учнів у системі діяльності загальноосвітнього навчального закладу (теорія і методика) : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.07 / Сухомлинська О. В. Київ, 2017. 504 с.
25. Хачатурян К. Літературний наратив: текст і дискурс. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2022. № 58. С. 246–249.
26. Черненко О. І. Концептополе духовні цінності в ідіостилі Віктора Бойка : дис. ... канд. філол. наук / Черненко О. І. Харків, 2021. 272 с.
27. Шапран Н. В. Семантико-когнітивна структура концепту ЗАЗДРІСТЬ у лінгвокультурологічному висвітленні : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.15 / Шапран Н. В. Одеса, 2015. 190 с.
28. Швачко С. О. Вербалізація концептів: внутрішньомовні та міжмовні аспекти . Суми, 2017. 105 с.
29. Шевченко І.С. Проблеми типології дискурсу. *Дискурс як когнітивно-комунікативний феномен*. 2005. С. 233–236.
30. Шкрібляк М. П. Загальна характеристика публіцистичного дискурсу. *Науковий вісник ХДУ. Серія Германістика та міжкультурна комунікація*. 2020. № 1. С. 70–74.
31. Шурма С. Основні характеристики публіцистичного наративу. *Linhvostylistychni studii*. 2016. № 5. С. 203–210.
32. Ahmadov T. The Idea of Freedom in context of the Eastern and the Western Thought. *Proceedings of the XXII World Congress of Philosophy*. 2008. No. 8. P. 7–13.
33. Aubakir N. Distinctive features of popular science discourse. *World Science*. 2017. Vol. 11. No. 27. P. 32–35.
34. Baider F. H. Analysing journalistic discourse and finding opinions semi-automatically? 2014. URL: <https://hal.science/hal-00919370v2>.
35. Bergen B. The Cognitive Linguistics Enterprise: An Overview. 2007. 36 p. URL: <https://www.researchgate.net/publication/265270231>.
36. Blakemore D. Discourse and Relevance Theory. *The Handbook of Discourse Analysis*. 2003. P. 100–118.

--	--	--

37. Blom J. N., Hansen K. R. Click bait: Forward-reference as lure in online news headlines. *Journal of Pragmatics*. 2015. No. 76. P. 87–100.
38. Bonyadi A. Genre analysis of media texts. *Procedia – Social and Behavioural Sciences*. 2016. No. 66. P. 86–96.
39. Choi S., Kim J. Online news flow: Temporal/spatial exploitation and credibility. *Journalism*. 2017. No. 18. P. 1184–1205.
40. Claridge C. News discourse. *Historical pragmatics*. 2010. P. 587–620.
41. Conboy M. The language of the news. New York : Routledge, 2007.
42. Contemporary dualism Lavazza A., Howard R. London : Routledge. 292 p.
URL: <https://vdoc.pub/documents>.
43. Danesi M. Dictionary of media and communications. New York : Sharpe, Inc. 2009.
44. Dictionary by Merriam-Webster: America's most-trusted online dictionary.
URL: <https://www.merriam-webster.com/>.
45. Dijk T. A. van. Discourse, context and cognition. *Discourse Studies*. No. 8. P. 159–177.
46. Dijk T. A. van News as discourse. Hillsdale : Lawrence Erlbaum Associates Publishers? 1988.
47. Emmitt M, Pollock J. Language and learning: an introduction for teaching. Melbourne : Oxford University Press, 1997.
48. Foucault M. The Order of Discourse. *Untying the Text: A Post-Structuralist Reader*. 1982. P. 48–79.
49. Gharagozloo N. An Overview of Concept Hyponymy in Persian: (From Cognitive Perspective). *Dhaka University Journal of Linguistics*. 2011. Vol. 2. No. 4. P. 1–18.
50. Grayling A. C. Berkeley: The Central Arguments. London : Duckworth, 1986.
51. Harmatii O. V. Informatsiini zhanry yak priorytetni u praktytsi informahentstv. *Sotsialni komunikatsii*. 2015. No. 1. P. 141–148.

--	--	--

52. Horodenko L. M. Tendentsii rozvytku informatsiinykh zhanriv v ukrainskomu Interneti. *Science and Education a New Dimension*. 2016. No. 76. P. 46–49.
53. Khairullina D. Concept vs Notion and Lexical Meaning: What is the Difference? *Journal of History Culture and Art Research*. 2018. Vol. 5. No. 7. P. 303–313. URL: <https://doi.org/10.7596/taksad.v7i5.1929>.
54. Kiefer M. Conceptual representations in mind and brain: Theoretical developments, current evidence and future directions. *SciVerse ScienceDirect*. 2012. No. 48. P. 805–825.
55. Kononenko V. Linguistic and Cultural Studies: The Quest for New Ideas. *Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*. 2015. Vol. 1. No. 4. P. 35–45. URL: <https://doi.org/doi:10.15330/jpnu>.
56. Kornetzki A. *Contrastive analysis of news text types in British and American business online and print media*. 2012. 378 p.
57. Kövecses Z. Conceptual metaphor theory. *Routledge Handbook of Metaphor*. 2017. URL: <https://www.researchgate.net>.
58. Lakoff G., Johnson M. *The metaphors we live by*. Chicago : University of Chicago Press, 2004.
59. Lavid J., Arús J., Moratón L. Genre realized in theme: The case of news reports and commentaries. *Discours*. 2012. No. 10. P. 3–21.
60. Leshko U. Typolohiia zhanriv internet-zhurnalistyky: teoretychni aspekty. *Visnyk Lvivskoho universytetu*. 2018. No. 44. P. 246–253.
61. Levshina N. Corpus-based typology: applications, challenges and some solutions. *Linguistic Typology*. 2021. Vol. 1. No. 26. P. 1–27.
62. Little G. *Approach to literature: An introduction to critical study of content method in writing*. Australia : Science Press, 198.
63. Lucy J. A. Sapir-Whorf Hypothesis. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences*. URL: <https://www.sciencedirect.com>.
64. Lundberg J. (2004). *Shaping electronic news: A case study of genre perspectives on interaction design*. Linköping, 240 p.

--	--	--

65. Macmillan Dictionary | Free English Dictionary and Thesaurus. URL: <https://www.macmillandictionary.com/>.
66. Mesoudi A. How Cultural Evolutionary Theory Can Inform Social Psychology and Vice Versa. *American Psychological Association*. 2009. Vol. 16. No. 4. P. 929–952.
67. Miroshnychenko I. H. Suchasni pidkhody do typolohii mas-mediinoho dyskursu. *Materialy II Vseukrainskoi nauk.-prakt. konf.*, Vinnytsia, 2016. P. 10.
68. Newman N., Fletcher R., Levy D., Nielsen R. K. Reuters institute digital news report. Oxford : University of Oxford, 2017.
69. Oxford dictionary of English. New York : Oxford University Press, 2015.
70. Oxford English Dictionary. URL: <https://www.oed.com/>.
71. Pecheranskyi I., Vaskul, Kh. Suchasnyi mediinyi dyskurs ta rol u n'omu zhurnalistskoho rozsliduvannia. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv*. 2018. No. 2. P. 22–29.
72. Radchenko I. I.] Repetition as a means of realizing the linguistic category of expressiveness in the text of a newspaper article. *Sci. Thought of the Caucasus*. 2013. No. 73. P. 129–133.
73. Reah D. The language of newspapers. London : Routledge, 2001.
74. Sakaeva L. R. Methodological bases of conceptology: features and structure of the linguo-cultural concept. *Revista San Gregorio*. 2018. No. 23. P. 100–107.
75. Slembrouck S. Class and parenting in accounts of child protection: a discursive ethnography under construction. *Pragmatics*. 2003. No.13. P. 101–134.
76. Vosniadou S. The Cognitive-Situative Divide and the Problem of Conceptual Change. *Educational Psychologist*. 2007. P. 1–32.
77. Watson J., Hill A. Dictionary of media and communication studies. New York : Bloomsbury Academic, 2012.

Джерела ілюстративного матеріалу

78. Beale J. UK must be ready for war in three years, says Army head. *BBC Home*

--	--	--

– *Breaking News, World News, US News, Sports, Business, Innovation, Climate, Culture, Travel, Video & Audio*. 2023. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/c035d05je2jo>.

79. Belam M., Chao-Fong L. Russia-Ukraine war at a glance: what we know on day 407 of the invasion. *the Guardian*. URL: <https://www.theguardian.com/world/2023/apr/06/russia-ukraine-war-at-a-glance-what-we-know-on-day-407-of-the-invasion>.

80. Bradley S. Why is Bakhmut so important to Russia and Ukraine? *The week*. URL: <https://www.theweek.co.uk/news/world-news/960000/why-is-bakhmut-so-important-to-russia-and-ukraine>.

81. Churchfield J. Story of Cornwall's Ukraine war victims' rescuer told on film. *BBC Home – Breaking News, World News, US News, Sports, Business, Innovation, Climate, Culture, Travel, Video & Audio*. 2023. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/ck5gr6p6g1xo>.

82. Facebook.com. URL: <https://www.facebook.com/HistorianTimothySnyder/posts/pfbid0VTMMT1XYL9W5asDSYEnwt8HANZqYj9jZBqo7oV4g5wTUJHvPB9o3CPi7AGsZrtdl>.

83. Facebook.com. URL: <https://www.facebook.com/HistorianTimothySnyder/posts/pfbid02TEovz1fYNCX5Fseg9izeVNWvwEJYooUk5vzTBPAQacn2aNw6B1A6hWUzwCnjTEuDI>.

84. Facebook.com. URL: <https://www.facebook.com/share/p/DS9hyyFiD6rpmjyh/>.

85. Galeotti M. Russia-Ukraine war: Fighting on the streets matched by battles in the mind. *The Times & The Sunday Times*. URL: <https://www.thetimes.co.uk/article/russia-ukraine-war-fighting-on-the-streets-matched-by-battles-in-the-mind-5t0kxm3l2>.

86. Gardner F. Government launches 'root and branch' defence review. *BBC Home – Breaking News, World News, US News, Sports, Business, Innovation, Climate, Culture, Travel, Video & Audio*. 2023. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/crgmxw7g0veo>.

87. Gettleman, J., & Méheut C. Russian forces push deeper into northern Ukraine. *The New York Times*. 2024. URL:

--	--	--

<https://www.nytimes.com/2024/05/12/world/europe/russia-ukraine-kharkiv.html?searchResultPosition=28>.

88. Instagram.com. URL: <https://www.instagram.com/p/C3vRIFNsZAZ/>.

89. Instagram.com. URL: <https://www.instagram.com/p/C9TBlsmyKtr/>.

90. Instagram.com. URL: <https://www.instagram.com/p/CpDRLheg9Rx/>.

91. Jewers C. Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut. *Mail Online*. URL: <https://www.dailymail.co.uk/news/article-11945555/Ukrainian-tank-storms-Russian-trenches-near-Bakhmut-terrifying-drone.html>.

92. Lowe Y. Russia-Ukraine war live: EU says conflict an existential threat to the bloc. *The Guardian*. 2024. URL: <https://www.theguardian.com/world/live/2024/jul/27/russia-ukraine-war-live-eu-putin-zelenskiy-crimea>.

93. Mason C. Europe must brace for decade of Ukraine War – Nato chief. *BBC Home – Breaking News, World News, US News, Sports, Business, Innovation, Climate, Culture, Travel, Video & Audio*. 2024. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/c0319eky1p9o>.

94. McNicoll A. How the Ukraine war exposed cracks in Western defence. *The Week UK*. URL: <https://www.theweek.co.uk/ukraine/959411/how-the-ukraine-war-exposed-cracks-in-western-defence>.

95. McNulty T. Wagner chief claims victory and 'control' of Bakhmut after brutal battle. *Express.co.uk*. URL: <https://www.express.co.uk/news/world/1754020/Ukraine-LIVE-updates-Russia-FSB-Vladimir-Putin>.

96. Méheut C. Ukraine warns of deepening Russian threat in the North. *The New York Times*. 2024. URL: <https://www.nytimes.com/2024/05/30/world/europe/ukraine-russia-offensive-north.html?searchResultPosition=25>.

97. Murray W. Ukraine war briefing: Sea of Azov emptied of Russian warships, says Ukrainian navy. *The Guardian*. 2024. URL: <https://www.theguardian.com/world/article/2024/jul/25/ukraine-war-briefing-sea-of-azov-emptied-of-russian-warships-says-ukrainian-navy>.

--	--	--

98. Price O. British Challenger 2 tanks may spearhead Ukraine counter attack. *Mail Online*. URL: https://www.dailymail.co.uk/news/article-11928183/British-Challenger-2-tanks-spearhead-Ukraine-counter-attack-against-Putins-fading-forces.html?ico=topics_pagination_desktop.

99. Russia-Ukraine war: anyone supporting Moscow in conflict is an ‘accomplice’, Macron says during China visit – as it happened. *the Guardian*. URL: <https://www.theguardian.com/world/live/2023/apr/05/russia-ukraine-war-live-zelenskiy-heads-to-poland-as-macron-and-von-der-leyen-arrive-in-china>.

100. Schmitt E., Cooper H. Ukrainian troops trained by the West stumble in battle. *The New York Times*. 2023. URL: <https://www.nytimes.com/2023/08/02/us/politics/ukraine-troops-counteroffensive-training.html?searchResultPosition=27>.

101. Shevchenko V., McArthur T. Ukraine war: Russian air strike leaves 100,000 with no power. *BBC Home – Breaking News, World News, US News, Sports, Business, Innovation, Climate, Culture, Travel, Video & Audio*. 2023. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/c0dmwjnmp4mo>.

102. Sommerville Q. Ukraine thrown into war's bleak future as drones open new front. *BBC Home – Breaking News, World News, US News, Sports, Business, Innovation, Climate, Culture, Travel, Video & Audio*. 2023. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/cne4vl9gy2wo>.

103. Spencer R. Inside the Battle of Bakhmut, where troops are dying by the thousand. *The Times & The Sunday Times*. URL: <https://www.thetimes.co.uk/article/ukraine-russia-war-bakhmut-battle-soldiers-died-q2lfrssl2>.

104. Watling T. Ukrainian tank storms Russian trenches near Bakhmut. *Express.co.uk*. URL: <https://www.express.co.uk/news/world/1755775/Ukraine-fighting-vehicle-Russian-trenches-Bakhmut>.

105. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/avalaina/status/1820367536317255717>.

--	--	--

- 106. x.com. X (formerly Twitter). URL: https://x.com/havrylov_vlad/status/1628680715163381761.
- 107. x.com. X (formerly Twitter). URL: https://x.com/havrylov_vlad/status/1629062123199291394.
- 108. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/IrynaVoichuk/status/1821437120264954222>.
- 109. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/IrynaVoichuk/status/1821948905031905370>.
- 110. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/sternenko/status/1815320240076550296>.
- 111. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/MaxRTucker/status/1817121460969685347>.
- 112. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/bradyafr/status/1813601892611858609>.
- 113. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/bradyafr/status/1809920298189242698>.
- 114. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/bradyafr/status/1811827756335845747>.
- 115. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/bradyafr/status/1813601892611858609>.
- 116. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/bradyafr/status/1809920298189242698>.
- 117. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/bradyafr/status/1811827756335845747>.
- 118. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/GlasnostGone/status/1822527469083111482>.
- 119. x.com. X (formerly Twitter). URL: <https://x.com/guyverhofstadt/status/1821924483193544799>.
- 120. x.com. X (formerly Twitter).

--	--	--

- URL: https://x.com/Heidi_Cuda/status/1814116906628251822.
 121. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/HelsinkiComm/status/1824105266008482097>.
 122. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/JuliaDavisNews/status/1813566755434017023>.
 123. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/juliebry2020/status/1501581092935065600>.
 124. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/Max2023777/status/1813980958623952945>.
 125. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/MaxRTucker/status/1817121404585656812>.
 126. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/maxseddon/status/1815264443644739823>.
 127. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/paolatamma/status/1815988097470890363>.
 128. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/PhillipsPOBrien/status/1813200508162609464>.
 129. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/ralphlundgren/status/1497380422254219266>.
 130. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: https://x.com/signor_ted/status/1497597739881967623.
 131. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/TeddyRmble/status/1811571983580266903>.
 132. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/TimothyDSnyder/status/1816860654193504562>.
 133. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/TimothyDSnyder/status/1814258604498628762>.
 134. x.com. X (formerly Twitter).
- URL: <https://x.com/vanderbellen/status/1761293382260085221>.

--	--	--

--	--	--